

TỰ DO NGÔN LUẬN

Tiếng nói của Người Dân Việt Nam đòi Quyền Tự Do Thông Tin Ngôn Luận

Các Tôn giáo còn đợi gì nữa ???

Dù hiện nay tại Việt Nam, nhiều lễ hội tôn giáo được tổ chức rầm rộ (có khi đông tới cả nửa triệu người), nhiều đền đài thánh thất được xây dựng hoành tráng (có khi tốn tới cả ngàn tỷ đồng), nhiều chức sắc và tín đồ được xuất ngoại để học hành hay hội họp..., nhưng ai quan sát kỹ và suy nghĩ sâu đều không cho rằng trên dải đất hình chữ S này có tự do tôn giáo đích thật (nghĩa là đủ thứ tự do tôn giáo phụ tùy và tự do tôn giáo chính yếu được dành cho hết mọi tổ chức và mọi cá nhân). Bởi lẽ bản chất của chế độ cai trị cộng sản là vừa độc tài toàn trị, vừa duy vật vô thần tranh đấu (quyết tâm tiêu diệt tôn giáo, vì coi Thiên Chúa và các Giáo hội (GH) như một chướng ngại, đang khi chủ nghĩa duy vật vô thần Tây phương là duy vật vô thần hưởng thụ, coi Thiên Chúa và tôn giáo như chẳng đáng bận trí, để an tâm vui hưởng cuộc đời).

Chính cái náo trạng duy vật vô thần và chủ trương tiêu diệt tôn giáo ấy của nhà cầm quyền CSVN đã gây bao tai họa cho các Giáo hội kể từ 1954 tới đây: quản thúc, giam cầm, thủ tiêu các chức sắc và tín đồ có ảnh hưởng; tịch thu hay cướp đoạt vô số tài sản của tôn giáo (đất đai, cơ sở, tiền bạc...); ngăn chặn hay cấm cản nhiều hoạt động thờ phượng hay hoạt động xã hội của các GH; thậm chí còn ngang nhiên đặt một số cộng đồng tôn giáo ra ngoài vòng pháp luật...

Nhưng qua mấy mươi năm CS cai trị với lòng thù hận đối với mọi niềm tin, các tôn giáo vẫn tồn tại. Không những thế, với thời đại internet, những ai bị bách hại vì tín ngưỡng có thể lên tiếng kêu cứu, phản đối, hoặc quảng bá giáo lý của mình mà nhà cầm quyền khó ngăn chặn. Thành thử CS nay chủ yếu chuyển sang thủ đoạn công cụ hóa hay ít nhất tê liệt hóa các tôn giáo: cho tồn tại nhưng có ích lợi hay không nguy hại cho chế độ. Luật Tín ngưỡng Tôn giáo -bắt đầu hiệu lực từ đầu năm 2018- ra đời trong bối cảnh ấy. Nó nhắm mục đích củng cố cơ chế "Xin-Cho". Như Nhận định của Hội đồng Giám mục VN ngày 01-06-2017: "*Cơ chế này cho thấy tự do tín ngưỡng tôn giáo không thật sự được coi là quyền của con người nhưng chỉ là ân huệ cần phải xin và được ban phát. Chính cơ chế đó hợp pháp hóa sự can thiệp của chính quyền vào sinh hoạt nội bộ và kiểm soát chặt chẽ mọi hoạt động tôn giáo*". Bằng chứng là để được công nhận như tổ chức tôn giáo, các GH phải đăng ký Hiến chương của mình (điều 22) và phải để cho nhà cầm quyền vô thần mặc tình sửa đổi hiến chương đó, dĩ nhiên là vì lợi ích của chế độ. Nhưng Hiến chương là gì? Theo Luật Tín ngưỡng Tôn giáo, điều 23: "*Hiến chương của tổ chức tôn giáo có những nội dung cơ bản sau đây: 1. Tên của tổ chức; 2. Tôn chỉ, mục đích, nguyên tắc hoạt động; 3. Địa bàn hoạt động, trụ sở chính; 4. Tài chính, tài sản; 5. Người đại diện theo pháp luật, mẫu con dấu; 6. Chức năng, nhiệm vụ, quyền hạn và cơ cấu tổ chức của tổ chức tôn giáo, tổ chức tôn giáo trực thuộc; 7. Nhiệm vụ, quyền hạn của ban lãnh đạo tổ chức tôn giáo, tổ chức tôn giáo trực thuộc; 8. Điều kiện, tiêu chuẩn, thẩm quyền, cách thức phong phẩm, bổ nhiệm, bầu cử, suy cử, chuyển chuyển, cách chức, bãi nhiệm chức sắc, chức việc, nhà tu hành; 9. Điều kiện, thẩm quyền, cách thức giải thể tổ chức tôn giáo; thành lập, chia, tách, sáp nhập, hợp nhất, giải thể tổ chức tôn giáo trực thuộc; 10. Việc tổ chức hội nghị, đại hội; thể thức thông qua quyết định, sửa đổi, bổ sung hiến chương; nguyên tắc, phương thức giải quyết tranh chấp nội bộ của tổ chức; 11. Quan hệ giữa tổ chức tôn giáo với tổ chức tôn giáo trực thuộc, giữa tổ chức tôn giáo với tổ chức, cá nhân khác có liên quan*". Thành ra muốn hoạt động, muốn có đủ 3 thứ tự do phụ tùy như nói đầu bài, các tôn giáo buộc phải ngoan ngoãn để cho CS xác định bản chất mình, buộc phải im lặng trước sai lầm và tội ác của CS, và phải từ bỏ ý định thay thế cái chế độ bất công, bất lực và bất nhân ấy bằng một chế độ dân chủ, đa nguyên, nhân bản, công bằng. Dĩ nhiên cái trông áp bức, dây thòng lọng vòng qua cổ các Giáo hội ấy để giữ cho sống cầm chừng, đã bị các cộng đồng đức tin kịch liệt phản đối, bác bỏ như một thứ luật man rợ và hiểm ác, không được phép có trong xã hội văn minh của loài người. (Tại các nước dân chủ văn minh, chỉ có những thỏa ước giữa chính phủ với một Giáo hội nào đó về vấn đề văn hóa, giáo dục hay cơ sở...).

Nhưng do chỉ phản đối bằng miệng, trên giấy tờ (chứ chưa qua những cuộc biểu tình rầm rộ của quần chúng như trên thế giới khi có những đạo luật trái với lòng dân), nên hôm 20-07, các tôn giáo lại bị nhà cầm quyền dúi vào tay, dúi vào mặt Dự thảo mang tên "Nghị định Quy định xử phạt vi phạm hành chính trong lĩnh vực tín ngưỡng, tôn giáo", gọi là để "lấy ý kiến tín đồ". Dĩ nhiên cũng do đường lối độc tài toàn trị, nhằm mục đích áp dụng Luật Tín ngưỡng Tôn giáo nói trên. Và nếu được thông qua thì công cụ pháp lý mới này của chế độ sẽ có hiệu lực từ ngày 1 tháng 6 năm 2018

Y như Luật Tín ngưỡng Tôn giáo muốn kiểm soát mọi yếu tố của các Tôn giáo nhằm áp đặt cơ chế "Xin-Cho" bất công, phi lý và nghiệt ngã, ngõ hầu đặt mọi Giáo hội trong gọng kềm khổng lồ chế toàn diện, Nghị định xử phạt hành chính (với 4 chương và 37 điều) cũng dò xét mọi hoạt động của các Tôn giáo, từ việc xác định bản chất quy chế, việc sắp xếp cơ cấu nội bộ, qua việc bố trí nhân sự điều hành, đến việc đào tạo bồi dưỡng, việc thực thi các hình thức sống đạo... Hết thấy các hoạt động này mà không báo cáo, xin phép và chờ được chấp thuận, thì Ủy ban Nhân dân các cấp và Ban tôn giáo chính phủ sẽ có nhiều biện pháp hành chính để trừng phạt, chẳng hạn tịch thu phương tiện, đình chỉ hoạt động, bắt buộc rút lui... Đặc biệt là phạt tiền tới đa 30 triệu đồng đối với cá nhân và 60 triệu đồng đối với tổ chức. Chỉ xin đưa ra một thống kê nhỏ về tần suất sử dụng các từ mang tính đe dọa để quý độc giả thấy rõ (sắp theo vần): Buộc chấm dứt: 18 từ; Đăng ký (xin phép): 41 từ; Đình chỉ hoạt động: 10 từ; Quy định: 186 từ; Phạt cảnh cáo: 29 từ; Phạt tiền: 97 từ; Tịch thu tang vật: 11 từ; Vi phạm: 151 từ; Xử phạt: 32 từ. Cũng xin tóm tắt các loại vi phạm quy định mà các tôn giáo có thể dính vào: trong việc thực hiện quyền tự do tôn giáo (đ. 6); trong thực hiện hoạt động tôn giáo (đ. 7); về sinh hoạt tôn giáo tập trung (đ. 10); về sửa đổi Hiến chương (đ. 11); về thay đổi trụ sở của tổ chức tôn giáo, tổ chức tôn giáo trực thuộc (đ. 12); về thành lập, chia tách, sáp nhập, hợp nhất tổ chức tôn giáo trực thuộc (đ. 13); về giải thể tổ chức tôn giáo, tổ chức tôn giáo trực thuộc (đ. 14); về phong phẩm, suy cử chức sắc (đ. 15); về bổ nhiệm, bầu cử, suy cử làm chức việc (đ. 16); về chuyển chuyển chức sắc, chức việc, nhà tu hành (đ. 17); về cách chức, bãi nhiệm chức sắc, chức việc (đ. 18); về thành lập, hoạt động, giải thể cơ sở đào tạo tôn giáo (đ. 19); về đào tạo, bồi dưỡng về tôn giáo (đ. 20); về thông báo danh mục hoạt động tôn giáo (đ. 21); về tổ chức hội nghị tôn giáo (đ. 22); về tổ

GIẢI NHÂN QUYỀN VIỆT NAM 2008 GIẢI TRUYỀN THÔNG LIÊN MẠNG 2011

TRONG SỐ NÀY

- Trg 01**► Các Tôn giáo còn đợi gì nữa ?
Trg 03► Kháng thư phản đối và bác bỏ Nghị định xử phạt hành chính...
 -Hội đồng Liên tôn Việt Nam.
Trg 04► "Công ty Formosa, một tổ chức ma mãnh".
 -Giám mục Nguyễn Thái Hợp.
Trg 05► Nỗi lòng và dũng khí của các Đan sĩ cao niên tại Thiên An.
 -Huyền Trang, TMCNN.
Trg 07► OBOR-Dự án bành trướng đại quy mô của Trung Quốc.
 -Tư Thức.
Trg 08► Trung Cộng đã đưa hai giàn khoan dầu vào khu Tư Chính.
 -Nguyễn Văn Canh.
Trg 10► Tình nghĩa Việt-Trung đã rã rời ?
 -Phạm Trần.
Trg 12► Venezuela trong bẫy nợ của Trung Quốc.
 -Bảo Anh.
Trg 13► "Khủng hoảng bắt cóc" phát sinh hậu quả gì?
 -Phạm Chí Dũng.
Trg 14► Bắt (cóc) một người để hại muôn người!
 -Phương Thảo.
Trg 16► Vụ việc phá vỡ lòng tin nghiêm trọng.
 -Tâm Don.
Trg 18► Đối trị nhà cầm quyền Việt Nam làm sao khỏi hại đến dân.
 -Thục Quyên.
Trg 20► Cạn tiền... Hà Nội tính cướp cạn & dạm bán Cam Ranh?
 -Trần Nguyên Thao.
Trg 21► Chiến tranh kinh tế.
 -Ts Nguyễn Văn Lương.
Trg 22► Khi nhà cầm quyền VN "xoáy" vào túi dân chúng.
 -Phạm Chí Dũng.
Trg 24► Xử nặng hơn tội giết người vì dám đụng đến Formosa và TQ.
 -Võ Thị Hảo.
Trg 25► Báo Quân đội Nhân dân nhục mạ nhà nước Cộng sản VN ?
 -Hương Khê.
Trg 27► Nhà hoạt động Phan Văn Bách bị đe dọa giết chết.
 -Cali Today News.
Trg 28► Ai bỏ qua thủ phạm "giết người hàng loạt" ?
 -Võ Thị Hảo.
 -Và nhiều bài khác....

chức đại hội tôn giáo (đ. 23); tổ chức cuộc lễ, giảng đạo ngoài cơ sở tôn giáo, địa điểm hợp pháp (đ. 24). Nghĩa là xoay phía nào cũng bị vướng cả! Quả là một hiểm họa pháp lý thứ hai đe dọa các Giáo hội.

Kể từ 1954 trên miền Bắc và từ 1975 trên cả nước cho đến nay, nhà cầm quyền CSVN liên tục tịch thu, cướp đoạt hay mượn không trả vô số tài sản của các Tôn giáo (đất đai, cơ sở, tiền bạc...) nhằm bần cùng hóa và tề liệt hóa các Giáo hội, làm lợi cho các thành phần quốc doanh, cũng như làm giàu cho người của chế độ. Nhiều cộng đồng tôn giáo đã mất sạch các phương tiện hành đạo chính đáng. Nay Nghị định mới này cũng không ngoài mục đích làm cho các Giáo hội vì sợ bị xử phạt mà ra tề liệt hay nên ngoan ngoãn, hoặc dần dần không còn phương tiện để sống đạo và hành đạo. Việc tiếp tục bóc lột mọi tài sản vật chất và tài sản tinh thần (tức các tự do) của các tôn giáo như thế là một ý đồ nham hiểm mới của nhà cầm quyền CSVN. Nó cũng đồng thời khuyến khích bộ máy cai trị địa phương hăng hái dò xét, xử phạt các GH chỉ vì lòng đồ kỵ tôn giáo và ham hố tiền bạc. Các ủy ban nhân dân mọi cấp sẽ đêm ngày rình chực bắt lỗi để vừa có tiền bỏ túi (ai tham lam của người cho bằng CS!), vừa thêm thành tích trong việc trấn áp các thế lực tinh thần vốn cần thiết để làm cho xã hội tốt đẹp nhưng cũng có thể làm cho chế độ tà ác lâm nguy.

Lúc này đây, trước tình hình cuộc sống nhân dân ngày càng khốn đốn vì đồng tiền sụt giá, vật giá leo thang, nợ công chất chồng; vì nạn ô nhiễm thực phẩm, nước uống, không khí, sông biển nhất là sau vụ Formosa thái độ; vì sự tham nhũng trắng trợn của quan chức nhà nước, sự lộng quyền tàn ác của nhân viên công lực; sự đàn áp khốc liệt của bộ máy cai trị đối với những ai đấu tranh ôn hòa cho nhân quyền dân chủ; vì sự hiện diện mang tính đe dọa của người Trung Quốc khắp mọi miền đất nước và trong nhiều lãnh vực... Nhiều tiếng nói đã cất lên, kêu gọi toàn dân thực hiện một hoạt động đấu tranh xem ra hữu hiệu hơn cả là xuống đường biểu tình thật đông đảo, rộng khắp và liên tục, theo gương những cuộc cách mạng nhưng, cách mạng màu đã thành công tại Đông Âu thế kỷ trước, tại Bắc Phi (Ai Cập, Tunisia) và châu Á (Myanmar) gần đây.

Nhưng làm sao tổ chức được quần chúng, vận dụng được sức mạnh tập thể của nhân dân? Nhìn lại kinh nghiệm trước đây tại Đông Âu (nơi mà mọi cuộc xuống đường hầu như xuất phát từ các nhà thờ Tin lành, Chính thống, Công giáo sau mỗi thánh lễ Chúa nhật), và gần đây tại miền Trung VN (nơi mà những cuộc biểu tình lớn lao, khó bị đàn áp đều xuất phát từ các giáo xứ ở Nghệ, Tĩnh, Bình), người ta nhận thấy chỉ các tôn giáo có tổ chức nội bộ chặt chẽ và kỷ luật, có lãnh đạo can đảm và khôn ngoan, có tín đồ đông đảo và vâng lời, có ý thức trong sáng và mạnh mẽ: đạo phải cứu đời thì mới có thể làm được việc đó. Khởi từ một sự cổ nhân quyền (giáo dân thất nghiệp vì biển độc; tín đồ bị cắt cổ trong đồn, dòng tu bị đàn áp cướp bóc...), các cộng đoàn tôn giáo có thể phát động những cuộc biểu tình đông đảo trong ôn hòa để đòi công lý, và rồi dần dần lôi kéo thêm những dân oan bị cướp đất, những công nhân bị bóc lột, những ngư dân bị điều đứng vì môi trường, toàn những lực lượng đang chờ được thúc đẩy và hướng dẫn.

Trong hơn một năm gần đây, người ta nhận thấy các cuộc đàn áp (dẹp biểu tình, phá khiêu kiện, đem đầu tố...), các cuộc cướp bóc và bắt bớ... đa phần nhắm vào các cộng đồng tôn giáo hoặc những nhân vật đấu tranh là tín đồ. Bạo lực vũ khí này, cộng với bạo lực hành chánh nói trên, là dấu chế độ đang thấy tôn giáo như kẻ thù đáng sợ nhất, có thể tạo cuộc chuyển biến xã hội trong an hòa.

Vấn đề là các Giáo hội -nhất là hàng lãnh đạo- có đồng lòng ý thức, đồng lòng lên tiếng, đồng lòng cầu nguyện và đồng lòng hành động không? Hay cứ sợ hãi chữ "làm chính trị"? Các lãnh đạo tinh thần Đông Âu đã sợ hãi chữ đó chăng?

BAN BIÊN TẬP

Chuyện dài nhiều tập về bảy chuột Ba Đình (Babui, DCVOnline)

HỘI ĐỒNG LIÊN TÔN VIỆT NAM KHÁNG THƯ PHẢN ĐỐI VÀ BÁC BỎ

Nghị định về xử phạt hành chính trong lĩnh vực tín ngưỡng tôn giáo
Việt Nam 07-08-2017

Luật Tín ngưỡng Tôn giáo -bắt đầu hiệu lực từ đầu năm 2018- đã phát sinh từ não trạng duy vật vô thần và từ chủ trương tiêu diệt tôn giáo của nhà cầm quyền Cộng sản Việt Nam. Nó đã bị các Giáo hội kịch liệt phản đối, bác bỏ như một thứ luật man rợ và hiểm ác, không được phép có trong xã hội văn minh của loài người.

Thế nhưng, do đường lối độc tài toàn trị, nhằm mục đích áp dụng Luật Tín ngưỡng Tôn giáo nói trên, mới đây, ngày 20 tháng 7, nhà cầm quyền CSVN lại đưa ra Dự thảo mang tên “Nghị định Quy định xử phạt vi phạm hành chính trong lĩnh vực tín ngưỡng, tôn giáo” để bày trò lấy ý kiến nhân dân và mọi tín đồ. Và nếu được thông qua thì công cụ pháp lý này của chế độ sẽ có hiệu lực từ ngày 1 tháng 6 năm 2018.

Như Luật Tín ngưỡng Tôn giáo kiểm soát mọi yếu tố của các Tôn giáo nhằm áp đặt cơ chế “Xin-cho” bất công, phi lý và nghiệt ngã, ngõ hầu không chế toàn diện mọi Giáo hội, Nghị định xử phạt hành chính cũng dò xét mọi hoạt động của các Tôn giáo, từ việc sắp xếp cơ cấu nội bộ, qua việc bố trí nhân sự điều hành, đến việc đào tạo bồi dưỡng, việc thực thi các hình thức sống đạo... Hết thấy các hoạt động này mà không báo cáo, xin phép và chờ được chấp thuận, thì Ủy ban Nhân dân các cấp và Ban tôn giáo chính phủ sẽ có nhiều biện pháp hành chính để trừng phạt, chẳng hạn tịch thu phương tiện, đình chỉ hoạt động, bắt buộc rút lui... Đặc biệt là phạt tiền tới đa 30 triệu đồng đối với cá nhân và 60 triệu đồng đối với tổ chức.

Kể từ 1954 trên miền Bắc và từ 1975 trên cả nước cho đến nay, nhà cầm quyền CSVN liên tục tịch thu, cướp đoạt hay mượn không trả vô số tài sản của các Tôn giáo (đất đai, cơ sở, tiền bạc...) nhằm bần cùng hóa và tước đoạt các Giáo hội cũng như làm giàu cho người của chế độ.

Nhiều cộng đồng tôn giáo đã mất sạch các phương tiện hành đạo chính đáng. Nay Nghị định mới này cũng không ngoài mục đích làm cho các Giáo hội vì sợ bị xử phạt mà ra tề liệt hay nên ngoan ngoãn, hoặc dần dần không còn phương tiện để sống đạo và hành đạo.

Chính vì thế, như đã thẳng thắn chối bỏ toàn văn và mọi điều khoản của Luật Tín ngưỡng Tôn giáo, Hội đồng Liên tôn chúng tôi cũng mạnh mẽ từ khước toàn văn và mọi điều khoản của Nghị định xử phạt hành chính mà chính phủ CSVN sẽ ban hành.

Chúng tôi long trọng tố cáo trước quốc dân Đồng bào và quốc tế năm châu ý đồ nham hiểm của nhà cầm quyền CSVN là tiếp tục bóc lột mọi tài sản vật chất và tinh thần của các tôn giáo, đồng thời cũng là khuyến khích bộ máy cai trị hăng hái dò xét, xử phạt các Giáo hội chỉ vì lòng đồ kỵ tôn giáo và ham hố tiền bạc.

Làm tại Việt Nam ngày 07 tháng 08 năm 2017.

Các Thành viên trong Hội đồng Liên tôn Việt Nam đồng ký tên.

Cao đài:

- Chánh trị sự Hứa Phi (điện thoại: 0163.3273.240)
- Chánh trị sự Nguyễn Kim Lân (điện thoại: 0988.971.117)
- Chánh trị sự Nguyễn Bạch Phụng (điện thoại: 0988.477.719).
- Thông sự Đoàn Công Danh (điện thoại: 0977.961.750)

Công giáo:

- Linh mục Ta-đê-ô Nguyễn Văn Lý (điện thoại: 0932211438)
- Linh mục Phê-rô Phan Văn Lợi (điện thoại: 0984.236.371)
- Linh mục Giu-se Đinh Hữu Thoại (điện thoại: 0935.569.205)
- Linh mục Phao-lô Lê Xuân Lộc (điện thoại: 0122.596.9335)
- Linh mục Giu-se Nguyễn Công Bình (điện thoại: 01692498463)

Phật giáo:

- Hòa thượng Thích Không Tánh (điện thoại: 0165.6789.881)
- Thượng tọa Thích Từ Giáo (điện thoại: 0912.717.819)
- Thượng tọa Thích Đồng Minh (điện thoại: 0933.738.591)
- Thượng tọa Thích Vĩnh Phước (điện thoại: 0969.992.087)
- Thượng tọa Thích Đức Minh (điện thoại: 0165.348.2276)

Phật giáo Hoà hảo:

- Ông Nguyễn Văn Điền (điện thoại: 0122.870.7160)
- Ông Lê Quang Hiến (điện thoại: 0167.292.1234)
- Ông Lê Văn Súc (điện thoại: 096.4199.039)
- Ông Phan Tấn Hòa (điện thoại: 0162.6301.082)
- Ông Bùi Văn Luốc (điện thoại: 0169.612.9094)
- Ông Hà Văn Duy Hồ (điện thoại: 012.33.77.29.29).
- Ông Trần Văn Quang (điện thoại: 0169.303.22.77)

Tin lành:

- Mục sư Nguyễn Hoàng Hoa (điện thoại: 0121.9460.045)
- Mục sư Đinh Uy (điện thoại: 0163.5847.464)
- Mục sư Đinh Thanh Trường (điện thoại: 0120.2352.348)
- Mục sư Nguyễn Trung Tôn (điện thoại: 0162.838.7716)
- Mục sư Nguyễn Mạnh Hùng (điện thoại: 0906.342.908)

TỰ DO NGÔN LUẬN

Bán nguyệt san

có từ 15-04-2006

IN VÀ TẶNG TẠI VN

Địa chỉ liên lạc:

witness2005@gmail.com

Muốn đọc tờ báo trên mạng:

<http://www.tdngonluan.com>

www.tudodanchvietnam.net

<http://tudongonluan.atspace.com>

<http://khoi8406vn.blogspot.com>

<https://www.facebook.com/T%E1%BB%B1-Do-Ng%C3%B4n-Lu%E1%BA%ADn-238293869580176/?ref=hl>

GM Nguyễn Thái Hợp

"Công ty Formosa, một tổ chức ma mãnh"

.....**Thanh Trúc RFA 11-08-2017**.....

Hơn một năm sau khi thảm họa môi trường biển, do công ty gang thép Formosa gây ra tại 4 tỉnh bắc miền Trung, cũng là địa phương có Giáo phận Vinh do Đức Giám mục Phaolô Nguyễn Thái Hợp phụ trách. Đại diện cho những giáo dân cũng là ngư dân bị tác động bởi thảm họa, Giám mục Nguyễn Thái Hợp đã dẫn đầu phái đoàn đến tại Đài Loan nơi có trụ sở chính của công ty Formosa để đòi công lý cho người bị tác động.

Trở về từ Đài Loan, Đức Giám mục đã dành cho Thanh Trúc cuộc nói chuyện về chuyến làm việc. Trước hết ông cho biết:

Đức GM Nguyễn Thái Hợp: Với tính cách là Ủy ban Hỗ trợ các Nạn nhân của Thảm họa Môi trường biển, nhóm chúng tôi có ba bốn người, rồi cũng có một số trong nhóm hiện ở Đài Loan như Cha Hùng. Đặc biệt tại Đài Loan chúng tôi được gặp một số luật sư, giáo sư, những thành viên của xã hội dân sự cũng đang trong tiến trình khiếu kiện chống lại thảm họa môi trường mà công ty Formosa gây ra trên chính quê hương của mình trong những năm qua. Tôi rất vui mừng về chuyến đi đó.

Tôi cũng được đi thăm một số làng, thấy những nơi đó coi như hoang tàn bỏ trống, có lúc làng này có lúc làng kia trực tiếp hưởng khói của công ty Formosa tùy theo chiều hướng gió. Đến đó mới thấy cái thảm trạng.

Có những người dân Đài Loan, có lẽ bị công ty Formosa tuyên truyền như thể là chính phủ Việt Nam ép buộc họ phải trả 500 triệu USD cho người dân ở Kỳ Anh, Vũng Áng. Họ biến họ thành một thứ nạn nhân thì chúng tôi cũng có giải thích là chính phủ Việt Nam đang bắt tay với Formosa để làm giảm nhẹ thảm họa môi trường, hơn nữa rất nhiều lần đàn áp những người ủng hộ các nạn nhân của thảm họa môi trường.

Thanh Trúc: *Thưa Đức Cha*

Nguyễn Thái Hợp, nhiều người dân ở các tỉnh miền Trung nói rằng họ chưa nhận được tiền bồi thường. Lúc qua Đài Loan chắc Đức Cha cũng có nêu điều đó ?

Đức GM Nguyễn Thái Hợp: Nói đa số chưa nhận được đồng nào thì cũng không đúng, có nhiều nạn nhân đã nhận được rồi nhưng mà có những nạn nhân vẫn chưa nhận được, con số đó thì ít hơn con số đã nhận. Vấn đề đặt ra là Nhà nước với công ty Formosa tiên thiên xác định được nhận đền bù là 4 tỉnh Hà Tĩnh, Quảng Bình, Quảng Trị, Thừa Thiên Huế, nhưng Nghệ An là tỉnh thiệt hại cũng nhiều mà lại không được vào danh sách. Thành thử ra ai đưa ra danh sách đó, dựa trên cái gì, tại sao Nhà nước với công ty Formosa lại có thể tiên thiên xác định số tiền đền bù là bao nhiêu, ai được đền bù. Vấn đề công bằng và công lý thì chúng tôi cũng đã đặt ra với chính quyền tỉnh Nghệ An. Rất may nhà cầm quyền Nghệ An đã công nhận chuyện còn nợ của dân nhưng mà chưa có tiền để đền bù. Vấn đề là đòi hỏi Formosa cũng như nhà cầm quyền trả lại cho dân số tiền dựa trên phân tích cụ thể số thiệt hại của dân.

Hơn nữa tiền đền bù đó trên nguyên tắc cho đến cuối 2016 thì từ đó đến đây, từ rày về sau như thế nào là vấn đề đặt ra.

Thanh Trúc: *Thưa khi Đức Cha trình bày những vấn đề này với những người Đức Cha gặp bên Đài Loan thì họ có đóng góp ý kiến gì không?*

Đức GM Nguyễn Thái Hợp: Chúng tôi đã học được khá nhiều kinh nghiệm của tổ hợp luật sư bên đó, học được kinh nghiệm của các giáo sư, nhất là Đại học Đài Loan họ đã bỏ ra hàng năm trời cùng với các sinh viên để nghiên cứu về nước biển, về khói, để đưa ra một hồ sơ mang tính khoa học.

Tôi thấy hồ sơ đó mặc dù họ làm rất kỹ, nhưng Formosa cũng là một tổ chức ma mãnh, không phải vô lý

mà một cơ quan của Đức đã tặng họ danh hiệu "Hành Tinh Đen". Họ cũng mượn luật sư và những luật sư đó cũng dùng những mưu mẹo để đặt những câu hỏi, nêu nghi vấn về những bằng chứng mà các nhà khoa học Đài Loan đưa ra để tiếp tục tranh kiện. Nhìn vậy để thấy rằng có nhiều cái chúng tôi không thể đi vào con đường khiếu kiện vì Nhà nước ở Việt Nam không cho phép, không tạo điều kiện để có những nghiên cứu khoa học chính thức. Ngay cả đến bây giờ Nhà nước chỉ tuyên bố là nước sạch hay nước không sạch dựa trên lời nói, tuyên truyền, nhu cầu chính trị chứ không dựa trên một phân tích khoa học nào.

Trong một xã hội mà quyền ngôn luận quyền con người chưa được công nhận thì vấn đề khiếu kiện một công ty được Nhà nước bảo trợ là chuyện rất khó, chúng tôi đang ở trong hoàn cảnh rất là bất thuận lợi.

Thanh Trúc: *Thưa Đức Giám mục, lên đường đi tìm công lý cho nạn nhân Formosa ở Việt Nam, lệnh của bề trên hay lý do nào thúc đẩy ông đứng ra gánh vác việc này?*

Đức GM Nguyễn Thái Hợp: Không có lệnh nào cả, nhưng mà luôn luôn có tiếng gọi của Giáo huấn Xã hội Công giáo, nhất là của Đức Giáo hoàng Phan-xi-cô. Ngài mời gọi chúng ta đồng hành với các nạn nhân, đồng hành với người nghèo.

Hơn nữa thuộc thành phần lãnh đạo của Giáo phận Vinh thì chúng tôi không thể khoanh tay trước những thiệt thòi của người dân ở đây. Chính vì vậy chúng tôi lên đường nói lên tiếng nói, làm được cái gì. Hơn nữa Formosa là một ty ma mãnh, nhiều tiền nhiều thế lực, vấn đề không phải ta thành công hay không mà từ đó ta thành nhân, ta nói lên tiếng nói của công lý, và ít ra các nạn nhân cũng thấy có người đang đứng về phía họ, đang muốn làm cái gì cho họ.

Thanh Trúc: *Xin cảm ơn Đức Cha Phaolô Nguyễn Thái Hợp về bài nói chuyện này.*

Nỗi lòng và dũng khí của các Đan sĩ cao niên tại Thiên An*Huyền Trang* 12-08-2017.....

Thầy Giuse Nguyễn Phước Bửu Đào, Đan sĩ lớn tuổi nhất tại Đan viện Thiên An, một trong những người đã từng chung sống với cha Bê trên tiên khởi, với lòng khôn ngoan, quả cảm ngài vẫn luôn can trường đấu tranh giữ đất, bảo vệ công lý cho Đan viện qua mọi thời kỳ, kể từ sau năm 1940 cho đến nay.

Tuy đã ngoài cửu thập niên, tuổi cao sức yếu nhưng Đan sĩ Giuse vẫn không quên những biến cố thăng trầm của lịch sử ĐV. Thầy bồi hồi tưởng nhớ và kể lại nguồn gốc của hơn 107 héc-ta đất-nhà-rừng thông thuộc quyền sở hữu và quản lý của Đan viện như sau:

“Tôi vào tu khi Nhà Dòng mới thành lập được 6 năm. Tôi ở đây được 70 năm rồi. Tôi khẳng khái với Nhà Dòng và Nhà Dòng là sự sống của tôi. Tôi muốn duy trì sự hiện hữu của Nhà Dòng, đem sinh mạng mình bảo vệ Đan viện. Đây là nơi Chúa chọn và là Đất Hứa của chúng tôi nên không thể bỏ đi được. Phải sống chết với Nhà Dòng!

Đầu tiên nhà dòng tậu 40 héc-ta với giá 40.000 Francs do hai cha người Pháp mua có giấy tờ chính thức, còn bao nhiêu là do mình khai hoang, rồi trồng thông và bảo vệ thông. [Sau đó] mình đăng ký và có giấy tờ chính thức, có trích lục đăng hoàng. Đến Tết Mậu Thân (năm 1968), trích lục bị cháy hết, nên tôi đã xin làm lại. Nhờ đó mà chúng tôi giữ được đất của mình một cách hợp pháp và giấy tờ đất của chúng tôi vẫn có giá trị như thường.

Lúc đó toàn là rừng. Chúng tôi muốn xây dựng nhà thờ trên đồi thì phải làm một con đường để chở vật liệu lên. Con đường hiện nay đi vào khu vực ĐVTA là do Nhà Dòng mở. Cha Tadê đã dùng xe ủi, xe xúc làm con đường lên đến đập mà bây giờ gọi là đập Chatadê nhưng lúc đó mới chỉ là một cái hồ. Khi ấy, chúng tôi xin tổng thống Diệm ủng hộ để làm đập, đích thân ông đã lên thăm và nói hồ ni sẽ là hồ chứa nước mưa.

Thuở ấy, đất ở khu vực hồ Thủy Tiên rất rộng, do bồi tích mà thành [bồi tích là lớp đất đá đọng trong các thung lũng, do dòng nước chảy đưa tới]. Khi làm quản phụ vườn cam, tôi trình với Bê Trên rằng khu vực ở hồ Thủy Tiên rộng, có bồi tích màu mỡ, chúng ta nên mở một khu vườn và một nông trại ở đây. Cha quản lý yêu cầu làm nhà heo dài 63 thước, có 50 chuồng. Chúa sắp đặt thế nào mà chúng tôi nuôi heo đầy hết các chuồng ấy. Ở khu vực này, chúng tôi cho trồng hoa màu, cây thuốc và cam. [Nông trại và vườn rau ở khu vực hồ Thủy Tiên] là sự nghiệp của chúng tôi.

Trước kia có một hồ nhỏ thấp giữ nước [cung cấp nước cho vườn cam]. Đến năm 1953, một trận bão lớn làm vỡ một bờ đê. Đê mất không giữ được nước vốn dùng để tưới vườn cam và vườn rau nên tôi yêu cầu Bê Trên cho đắp lại cái đê đó. Thầy Gioan Baotixita [một Đan sĩ của Nhà Dòng] lúc ấy đang chăm sóc học sinh [trường Thánh Mẫu], đã huy động các em ra đắp cái đập này để giữ nước. Cái hồ này thành ra là của Nhà Dòng vậy.

Cách mạng tới, không biết có ý tốt hay xấu mà họ đã nâng cái đập này lên ba thước. Vườn rau và trại heo lập tức bị ngập nước nên đành phải bỏ.

Khi ấy (1975), chỉ có rừng thông của Thiên An là còn thôi, xung quanh người ta chặt hết. Để bảo vệ rừng, chúng tôi không có khí giới mà chỉ có tình cảm.”

Khoảng thập niên 1940, khu vực Đan viện Thiên An vẫn còn là một nơi hẻo lánh, hoang vu, cách xa thành phố, không ai lui tới, chẳng có gia đình nào ở xung quanh. Một thời gian sau, người dân mới đến sống gần Đan viện với nhiều ngàn ngài. Những di dân này luôn kính trọng và mang ơn Nhà Dòng đã cứu mang họ trong tình cảnh túng quẫn, đã cứu sống gia đình họ trong thời giao tranh loạn lạc chinh chiến. Đan sĩ Giuse cho biết:

“Dân xung quanh đây mang ơn

chúng tôi nhiều lắm. Trước hết, họ mang ơn là nhờ cha Romain, Bê Trên người Pháp. Lúc đó, lính Pháp bắt một thanh niên trong chiến khu, coi anh ta là Việt Minh và đòi bắn. Thân nhân người này nghe tin vội tìm đến gặp cha Bê Trên cầu cứu. Nghe tin, ngài đã vội vã đạp xe đạp tới đồn, để bảo lãnh cho anh ta. Ngài cũng cứu được nhiều thanh niên khác khỏi chết. Có những bà mẹ sau đó thấy ngài đi dạo, liền đến ôm ngài và nói nhờ ngài mà con họ được sống.

Thứ hai, dân mang ơn vì chúng tôi có trường Thánh Mẫu dạy các em nhỏ. Lúc đó trong xã này chưa có trường, các em muốn đi học thì phải xuống thành phố Huế nhưng xa quá nên đành chịu. Mà không đi học thì sẽ mù chữ. Chúng tôi bèn mở trường cho các em, lớn lên các em xuống thành phố học trung học. Vì thế người dân mang ơn Nhà Dòng. Nhưng [sau năm 1975] Lâm trường Tiên Phong viết đơn xin mượn trường Thánh Mẫu [trụ sở Lâm trường hiện thời]. Nhưng mình chưa cho mượn thì họ đã đến ở rồi, thành ra kể như họ chiếm đoạt.

Thứ ba, dân mang ơn Nhà Dòng bởi vì chúng tôi có mở bệnh xá cấp thuốc, chữa bệnh cho khu vực xung quanh. Tết Mậu Thân, bệnh xá bị trúng bom tan tành. Một thời gian sau, chúng tôi mở lại phòng thuốc ngay chỗ bộ đội đang đóng bây giờ. Lẽ ra, chúng tôi đã không mất bệnh xá này, nhưng bộ đội lên Nhà Dòng và nói rằng Nhà Dòng rộng lớn nhưng ít người, cho họ vào ở chung với. Nhà Dòng nói chúng tôi không thể ở chung với bộ đội được, thà chúng tôi giao một cơ sở cho nhà nước để bộ đội ở. Thế là chúng tôi đã mất cơ sở [bệnh xá] ấy.

Tóm lại, chỉ có trường tập lái quân sự [bệnh xá cũ của Đan viện] là chúng tôi giao cho nhà nước thôi. Còn trường Thánh Mẫu [trụ sở Lâm trường Tiên Phong hiện nay], họ đòi mượn, chúng tôi chưa trả lời thì họ đã đến chiếm rồi. Khu vực hồ Thủy Tiên họ cướp của chúng tôi bằng cách nâng cái đập chứa nước lên ba thước, khiến nước tràn vào vườn rau và nông trại. [Hiện nay, dưới lòng hồ Thủy Tiên vẫn còn dấu

tích của nông trại này].”

Một vị Đan sỹ khác thuộc thế hệ sau và nhỏ tuổi hơn nhiều so với thầy Giuse nhưng luôn quan tâm đến sự sống còn của Đan viện, là Đan sỹ Linh mục Antôn Võ Văn Giáo cho biết thêm:

“Khi ông Lâm Hồng Phấn [giám đốc Lâm trường Tiền Phong] làm đơn mượn trường Thánh Mẫu, bên phía Đan viện chưa đồng ý nhưng ông đã tự tiện cho công nhân vào ở. Từ đó, họ biến nó thành cơ sở ương giống cây thông. Giống cây thông này họ cấy từ hạt giống rừng thông Thiên An. Sau một thời gian, Đan viện đòi lại thì họ không chịu trả. Từ năm 1998 cho đến nay, Đan viện liên tục làm đơn yêu cầu trả trường Thánh Mẫu, quyết tâm đòi lại trường Thánh Mẫu để làm cơ sở dạy giáo lý, giáo dục con em trong vùng.”

Vào đầu năm 2000, nhà cầm quyền tỉnh Thừa Thiên Huế tự ý ký quyết định lấy 50 héc-ta đất-nhà-rừng thông của Đan viện – nơi mà Đan viện đã xây dựng nông trại, vườn rau làm kinh tế nuôi sống mình – để xây dựng cái gọi là “khu du lịch hồ Thủy Tiên” nhằm phá bình đời sống tâm linh, thanh tịnh cầu nguyện của Đan viện. Tuy nhiên, các Đan sỹ đã không đồng ý và phản đối cho đến cùng. Đan sỹ Giuse cho hay:

“Chúng tôi không bao giờ đồng ý chuyện này. Chúng tôi đã một thời gian xuống yêu cầu họ ngưng lại khi họ đang xây dựng. Họ ngưng lại một năm nhưng sau đó tiếp tục làm. Tuy nhiên chúng tôi không hề chấp nhận.”

Không chỉ trực tiếp cướp đất Đan viện, Nhà cầm quyền còn bảo kê cho một số cư dân có lòng tham chiếm đất và tà ý vụ không các Đan sỹ. Thầy Giuse rất buồn lòng khi nghe tin gia đình ông Nguyễn Viết Cù, một cư dân sống cạnh khu đất của ĐV, nói dối rằng Đan viện đã lấn chiếm đất của gia đình ông. Thầy Giuse phản hồi:

“Sau 1975, có gia đình anh Liệm và anh Cù đến xin Nhà Dòng một chỗ thì tôi nói rằng không thể cho được vì đất của Nhà Dòng đã có giấy tờ. Tôi giới thiệu [với họ] ranh

giới đất của Nhà Dòng là cuối thôn Cư Chánh và giáp với thôn Kim Sơn. Tôi đề nghị họ đến [khai hoang] rồi ở trên khu đất của thôn Kim Sơn. Anh Liệm và anh Cù nghe lời đến ở sát ranh giới Nhà Dòng, tức là trên khu đất của thôn Kim Sơn. Chúng tôi không bao giờ lấn đất của họ, họ nay lấn đất của chúng tôi thì có.”

Đan sỹ Linh mục Anrê-Trông Nguyễn Văn Tâm, Phó Bề trên Đan viện Thiên An hiện thời, đã gắn bó với mảnh đất Thiên An ngót 57 năm nay, tiếp lời thầy Giuse:

“Trước đây ĐVTA có mở xưởng cưa và thuê công nhân đến làm. Trong số công nhân đó có ông Diễm chuyên làm mũi cưa, lưỡi cưa. Ông là một gia đình nghèo không có đất, thành ra ĐVTA cho gia đình ông một miếng đất nằm gần đất nhà ông Cù [sau này gia đình ông Cù cướp đất của ông Diễm]. Sau năm 1975, có ông Đăng khai phá đất sát bên hàng rào của Thiên An, ông làm một thời gian không thành công nên bỏ hoang đất đó thì bị ông Cù đến chiếm dụng. Đất của bà Ly cũng sát với vườn cam của Thiên An, nhưng bà bị sét đánh cháy nhà, do trong nhà bà chứa nhiều dầu hỏa. Bà Ly chết cháy và vì sống độc thân không có con cháu nên ông Cù cũng chiếm luôn đất của bà. Mà vì giữa đất của bà Ly với vườn cam Đan viện không có hàng rào nên ông Cù dần dần lấn chiếm thêm đất của Đan viện. Có người cho biết ông đã lên tivi của thành phố, nói Nhà Dòng chiếm đất của ông. Đó là vu khống, vừa ăn cướp vừa la làng! Đó là sai sự thật.”

Với tôn chỉ theo luật Thánh Biển Đức là “Lao Động và Cầu Nguyện”, các đan sỹ tiên khởi đã tạo cho Thiên An một không gian rừng rú để có một bầu khí tĩnh lặng phù hợp với đời sống Đan tu. Nhiều con đường nội bộ trong khuôn viên 107 héc-ta đất-nhà-rừng thông của Đan viện đã được các Đan sỹ tiên khởi và tiền nhiệm xây dựng, thuận tiện cho việc đi lại chăm sóc các vườn cam, vườn rau, chuồng nuôi gia súc...

Đan sỹ Giuse quả quyết: “Trước

đây toàn là rừng thông nên không có đường xá gì cả”. Một Đan sỹ lớn tuổi khác, thuộc thế hệ đầu của Thiên An, thầy Stanislaô Trần Minh Vọng cũng quả quyết: “Tôi khẳng định không có đường dân sinh nào trong khu vực đan viện cả.” Đan sỹ Linh mục Anrê-Trông Nguyễn Văn Tâm khẳng định: “Những con đường [mòn trong khuôn viên của Đan viện] là do các Đan sỹ làm chỉ để cho mình đi mà thôi”.

Đứng trước tình cảnh nhà cầm quyền vừa ăn cướp vừa la làng rằng 107 héc-ta đất-nhà-rừng thông của Thiên An là do họ quản lý và sở hữu, việc các Đan sỹ trẻ đã mạnh mẽ can đảm đứng lên bảo vệ tài sản của Đan viện mà cũng là tài sản của Giáo hội là điều chính đáng và cần thiết. Các vị Đan sỹ cao niên khẳng định như vậy.

Đan sỹ Linh mục Anrê-Trông Nguyễn Văn Tâm, khẳng định: “Chắc chắn là cần thiết! Luật pháp cho phép bảo vệ đất đai của các Dòng tu vì [luật pháp] công nhận quyền tự do tín ngưỡng. Nhà Dòng chúng tôi cần có môi trường thông thoáng để cầu nguyện, các vị lập dòng đã nhìn thấy trước điều ấy nên đã đến đây và tạo ra môi trường đó. Nếu chúng ta muốn duy trì được tinh thần của Dòng Biển Đức thì phải bảo vệ môi trường này.”

Đan sỹ Stanislaô Trần Minh Vọng cũng khẳng định: “Các thầy trẻ đã quyết bảo vệ Đan viện Thiên An đến hơi thở cuối cùng. Các thầy làm như vậy là rất chính đáng!”

Tóm lại, qua các thời kỳ, Đan viện Thiên An đã, đang và sẽ luôn khẳng định: không bao giờ cho mượn/bán giao/hiến tặng các cơ sở Tôn giáo thuộc quyền quản lý và sở hữu của Đan viện cho bất cứ ai hoặc bất cứ tổ chức nào. Vì như thế là phản lại ý định của các tiền nhân và tinh thần của chính Đan viện!

Các Đan sỹ cao niên cả cuộc đời thanh sạch, không giữ gìn cho bản thân mà chỉ can trường bảo vệ tài sản của Đan viện cũng là tài sản Giáo hội, giữa một nhóm người gian tà. Các Ngài thật đáng kính trọng!

Tin Mừng Cho Người Nghèo.

OBOR (ONE BELT ONE ROAD) Dự án bành trướng đại quy mô của Trung Quốc —Tờ Thức (Paris) 07-08-2017—

Trung Hoa đang thực hiện một kế hoạch đại quy mô để chinh phục thế giới nhằm thay thế vai trò cường quốc số một của Hoa Kỳ và giải quyết những khó khăn nội bộ. Kế hoạch gọi là “Cuộc chạy đua 100 năm” (The Hundred-Years Marathon) chính giới Tây Phương đều biết, nhưng không ai đề cập tới vì sợ dư luận lo sợ.

One belt, one road

Tuần báo Pháp LE POINT, trong số đặc biệt về tham vọng đế quốc của Trung Hoa (1), đã nói về những chương trình vĩ đại của Trung Quốc. Việt Nam sẽ là nạn nhân đầu tiên, vì kẹt giữa hai lộ trình của Tàu, mệnh danh là dự án OBOR, One Belt, One Road (một vòng đai, một đại lộ). Đại lộ: con “đường lụa” (route de la soie), chạy từ Trung Hoa, qua Lào, sát nách VN, Pakistan tới tận Âu Châu. Vòng đai: con đường hàng hải từ Biển Nam Hải qua Ấn Độ dương, dẫn tới các hải cảng Á và Phi Châu.

Dự án OBOR sẽ củng cố thế lực chính trị, quân sự và kinh tế của Trung Hoa.

Biển Đông kiểm soát 1/3 giao thương thế giới, cũng là nguồn tài nguyên vô giá về dầu lửa, dầu khí, hải sản. Con đường lụa bảo đảm việc chuyên chở hàng hóa tới các thị trường Á, Âu và Phi Châu và chở tài nguyên về Tàu.

Chỉ riêng việc thực hiện con đường lụa (xẻ núi, đốn rừng, làm đường và hệ thống xe lửa), Tập Cận Bình đã quyết định dành một ngân khoản... 124 tỷ dollars, kể cả ngân khoản để mua chuộc chính quyền địa phương. Một phần lãnh thổ Lào đã bị chính quyền thời nát Vientiane, trong tay đảng duy nhất, đảng CS nổi tiếng tham nhũng Pathet Lao, bán cho Tàu.

Boten, nước Tàu trên xứ Lào

Ký giả Sébastien Faletti của Le Point mô tả hành động xâm lấn ngang ngược của người Tàu ở BOTEN, một thị trấn nghèo của Lào, nằm giữa Vân Nam và Vientiane, đã cho Trung Quốc thuê 99

năm (nghĩa là bán đứng cho Tàu).

Boten ngày nay người ta nói tiếng tàu, sông kiểu Tàu, 85% trên 3000 dân đến từ Trung Quốc. Duan Yeping nói: “Chúng tôi đã đuổi người Lào. Họ quá chậm chạp, và không có khả năng. Trong vòng 3 năm nữa, sẽ có 30.000 người Tàu tới cư ngụ, và sau đó 100.000”. Duan Yeping là nữ giám đốc marketing của công ty địa ốc Heifeng Group. Heifeng được trao nhiệm vụ biến Boten thành một đô thị tân tiến của Trung Quốc. Một dự án vĩ đại trên 34 km2. “Chúng tôi sẽ san bằng 7 ngọn đồi để có thêm 10 ngàn hectares đất. Sẽ có một trung tâm thương mại, với những cửa hàng duty free, một trường sinh ngữ, khách sạn 10.000 phòng ngủ để đón khách Tàu”. Chưa kể một trường đua ngựa 500 hectares, lớn nhất Á Châu.

Boten sẽ là chặng đầu tiên trên con đường lụa, gồm hai hệ thống lưu thông. Thứ nhất là đường xe lửa từ Bắc Kinh tới Bangkok, sau đó, từ 2025, tới Singapour. Thứ hai là đại lộ từ Tàu xuyên qua Lào, tới thủ đô Thái, Bangkok. Mục tiêu của con đường lụa, theo Jean Pierre Cabestan, giáo sư đại học tại Hồng Kông, là biến kinh tế thương mại Trung Hoa thành trung tâm vũ trụ. Duan Wenping giải thích: OBOR là dự án tối cần, không có OBOR, vấn đề thặng dư sản xuất của Trung Hoa sẽ cực kỳ nan giải.

Trung Quốc đang ngày đêm xẻ núi, phá rừng làm đường xe lửa trên đất Lào, qua những thỏa ước chỉ dành cho Lào một chút cơm thừa, canh cặn: Tàu sẽ nhận 70 % lợi tức của hệ thống xe lửa, công nhân và kỹ thuật hoàn toàn đến từ Trung Hoa được quyền định cư dọc đường sắt. Những điều kiện quá đáng như dưới chế độ thuộc địa khiến thủ tướng Ấn Độ Narendra Modi lo ngại chủ quyền của các quốc gia liên hệ bị đe dọa.

Trump : cái may của Tập

Lịch sử cận đại Trung Hoa có ba nhân vật chủ yếu. Mao đã giành độc

lập, cướp chính quyền, áp đặt chủ nghĩa CS. Đặng Tiểu Bình đã giải phóng kinh tế. Và Tập Cận Bình, với tham vọng đế quốc càng ngày càng lộ liễu.

Le Point viết : Donald Trump, với chính sách bế quan tỏa cảng đã giúp Tập thực hiện mưu đồ của Trung Hoa. Zhang Lifan, một sử gia độc lập, sống tại Bắc Kinh nói : “Trump, với chính sách Amerique d’abord (America first) là một cái may lớn cho Tập. Ông ta tóm ngay cơ hội, đóng vai trò lãnh đạo phong trào thế giới hóa.”.

Tại Davos, Thụy Sĩ, Tập đóng vai người hùng của kinh tế thị trường. Thế giới ngậy thơ rơi vào bẫy. Tại Paris, Trump ca ngợi Tập là nhà lãnh đạo lớn, báo chí ca tụng Tập tích cực ủng hộ thỏa ước Paris về môi trường trong khi Trump rút lui. Bên cạnh Poutine (Putin) hùng hổ, thế giới thấy Tập có vẻ hiền hòa. “Quên việc Tập đã xây những đảo nhân tạo ở biển Nam Hải để xác định chủ quyền của Trung Hoa, bất chấp nghị quyết của Liên Hiệp Quốc và đàn áp đối lập còn tàn bạo hơn Poutine”.

Tập, với chính sách bành trướng thế lực Trung Hoa, được sự ủng hộ của dân Tàu và đảng CS, có hy vọng kéo dài thời gian nắm quyền quá 10 năm như đã quy định. Ông ta hy vọng lợi dụng sự lung túng của Tây Phương để lấn tới, thắng ván cờ quyết định. Liu Mingfu, lý thuyết gia, cố vấn được tin cậy của Tập nói : TH không thể chỉ đóng vai thứ nhì. “Trận đấu chung kết đã bắt đầu. Tập Cận Bình sẽ dẫn chúng tôi tới ngôi vị vô địch thế giới”.

Cuộc chạy đua 100 năm

Trả lời một cuộc phỏng vấn của Le Point, Michael Pillsbury, giám đốc Trung tâm Chiến lược Trung Hoa của Hudson Institute, nói: kế hoạch “Chạy đua 100 năm” của Trung Hoa nhằm thay thế Hoa Kỳ trong vai trò cường quốc số 1 trước 2049, kỷ niệm 100 năm ngày Mao nắm quyền.

Pillsbury, được coi như chuyên gia hàng đầu của Tây Phương về Trung Hoa, tác giả cuốn sách nên đọc “The Hundred -Years Marathon” (2), nói : từ 50 năm nay, Hoa

Kỳ theo một chính sách ngây thơ, “hợp tác xây dựng” với TQ.

Người ta nghĩ Trung Hoa đang trên đường dân chủ hóa, có cùng một hoài bão như Mỹ. Người ta nghĩ sự trợ giúp của Mỹ cho một nước Tàu còn yếu, với giới lãnh đạo suy nghĩ như chúng ta, sẽ giúp Trung Hoa trở thành một cường quốc dân chủ, yêu hoà bình, không có tham vọng bành trướng địa phương cũng như toàn cầu. Thực tế đã chứng minh ngược lại.

Trong nhiều năm, khi còn yếu, Trung Hoa đóng vai trò hiền lành đó. Nhưng kể từ 2007, Michael Pillsbury nói: Trung Hoa thay đổi thái độ, nhất là từ khi Tập Cận Bình lên cầm quyền, lợi dụng thế yếu của Hoa Kỳ sau cuộc khủng hoảng kinh tế. Khởi đầu là biển Đông. “Trước đó, người Tàu nói với tôi, họ không phải là một cường quốc lãnh đạo, bởi vì họ không có hàng không mẫu hạm và căn cứ quân sự ở nước ngoài. Ngày nay, họ có cả hai. Việc xây dựng một căn cứ trên các đảo Hoàng Sa, Trường Sa có mục tiêu chiến lược chống các nước láng giềng, bảo vệ quyền lợi kinh tế Trung Hoa. Tôi đã dự một hội nghị ở Bắc Kinh, trong đó người ta giải thích rằng kinh tế quốc gia phát triển nhanh nhất là nhờ các tài nguyên ngoài biển, từ dầu lửa, dầu khí tới hải sản”.

Mua: dễ và rẻ hơn là đánh chiếm

Pillsbury nói có thể có đụng độ ở biển Đông, vì Trung Hoa có thói quen hành động như vậy, để dần mất đối phương. Nhưng thực ra, người Tàu rất thực tiễn. Họ không cần chiến tranh. “Họ có thể chiếm than đá, dầu lửa qua những công ty quốc doanh đặt cơ sở ở nước ngoài. Cựu chủ tịch nước Hu Jin-tao (Hồ Cẩm Đào) đã nói mua Đài Loan dễ và rẻ hơn là đánh chiếm Đài Loan”.

Pillsbury nói cái hiểm họa là năm 2049, PIB (Produit Intérieur Brut: Tổng sản phẩm quốc nội) của Trung Hoa sẽ gấp đôi PIB Hoa Kỳ. Hãy tưởng tượng những tai họa (nếu Trung Hoa trở thành cường quốc số 1) : nạn ô nhiễm, tệ trạng ăn cắp kỹ thuật, và sự ưu ái của Trung Hoa đối với những nhà độc tài như

Assad hay Mugabe. Nhưng nếu mức tăng trưởng kinh tế của Hoa Kỳ đạt tới 4%, và mức tăng trưởng của Trung Hoa thụt lùi hay chậm lại, Hoa Kỳ vẫn là cường quốc số 1.

Để kết luận, Pillsbury tỏ ra bi quan. Ông nói muốn đương đầu với Tàu, Hoa Kỳ phải thay đổi hoàn toàn chính sách, coi Trung Hoa là một nước cạnh tranh, không phải là một quốc gia phải giúp đỡ. Phải kiểm tra những lãnh vực có thể làm áp lực. Khuyến khích các quốc gia trong vùng liên kết thành một khối để Trung Hoa bớt hung hăng. Bảo vệ những người chống chế độ, ủng hộ những người muốn cải cách. “Hoa Kỳ mới bắt đầu thức dậy. Hy vọng chưa quá trễ”.

Những người đáng lo ngại hơn một ngàn lần là người Việt Nam. Nhìn những gì xảy ra ở Lào, đang diễn ra ở Boten, nghe lại câu nói của Hồ Cẩm Đào, chúng ta không khỏi ớn lạnh. Mua Đài Loan dễ và rẻ hơn là đánh chiếm Đài Loan. Đối với Đài Loan, đó là lý thuyết, vì Đài Loan là một nước dân chủ, không có lãnh tụ bán nước, và nhân dân Đài Loan sẽ không để cho ai bán một tấc đất. Ở VN, trái lại, đó là một thực tế. Lãnh thổ đã dần dần bán cho Tàu. Mua VN dễ và rẻ hơn đánh chiếm Việt Nam.

Paris 07/08/2017

(1) *Les nouvelles ambitions de la Chine. Tuần báo LE POINT. N° 2343. 03/08/2017. France*

(2) *The Hundred-Years Marathon. Michael Pillsbury.*

TRUNG CỘNG đã đưa hai giàn khoan dầu vào khu Tư Chính

.....**Nguyễn Văn Canh 31-07-2017**.....

Tin tức giới truyền thông quốc tế cho biết cuối tuần qua đảng Cộng sản Việt Nam (ĐCS) đã ra lệnh cho công ty Repsol ngưng hoạt động khai thác dầu khí tại lô 136-03 thuộc Bãi Tư Chính, nằm sát cạnh vùng Nam Côn Sơn về phía Đông. Lô này nằm trên thềm lục địa Việt Nam. Và thay vào đó, Trung cộng đã đưa 2 giàn khoan **Hải Dương 708** và **Hải Dương 760** vào khu vực này.

Repsol là công ty dầu của Tây Ban Nha đã hoạt động tìm dò dầu

hoả trong những năm qua. Repsol mua lại quyền khai thác dầu của một công ty Gia Nã Đại là Talisman, với giá là 300 triệu MK. Talisman trước đó được Hà Nội cho khai thác tìm dò dầu hoả tại khu vực này.

Repsol cách đây không lâu đã loan báo rằng họ đã tìm thấy dầu hoả tại nơi này.

Đây là một hành vi chuyển nhượng công khai chủ quyền một phần lãnh thổ quốc gia của Việt Nam cho Trung Cộng. Đặc biệt, trong trường hợp này và ở nơi này, ĐCS đã có một khế ước tìm, dò để khai thác dầu từ trước với Repsol, công dân của một đệ tam quốc gia là Tây Ban Nha, và Repsol đã bỏ ra rất nhiều tiền để thăm dò và nay họ đã tìm thấy dầu.

Làm sao lại có sự chuyển nhượng có vẻ dễ dãi, mau lẹ, rất bất thường như vậy, dù lãnh đạo VC biết phải chấp nhận 2 sự việc: a) để lộ ra chúng là kẻ đề hèn, và bị sỉ nhục trước quốc dân và quốc tế vì hành vi ngang ngược của TC là động lực; b) mất ăn một phần ăn to lớn từ nguồn lợi do dầu này mang lại cho cá nhân nhóm lãnh đạo Đảng. Thực vậy, qua tố cáo trong những tháng trước đây của Trịnh Xuân Thanh, cựu Chủ tịch Tổng Công ty Xây lắp Dầu khí thì tiền ăn cấp, bỏ vào túi riêng của các lãnh đạo đảng liên quan đến bán lậu dầu trong vòng 30 năm qua, nhất là từ thời Võ Văn Kiệt làm Thủ tướng, được ước tính vào khoảng hơn 90 tỉ MK. Riêng trong 10 năm cầm quyền của Nguyễn Tấn Dũng, số tiền ấy là 36 tỉ MK.

Để hiểu rõ về việc làm này của lãnh đạo ĐCS, ta tưởng nên nhắc lại nền tảng mối quan hệ TC và VC về “**giải pháp cho vấn đề Biển Đông**” do tướng Quách Bá Hùng, Phó Chủ tịch Quân uỷ Trung ương của TC thiết lập hồi tháng 4 năm 2011.

Quách bá Hùng sang Hà Nội họp với Nguyễn Phú Trọng, rồi Nguyễn Tấn Dũng và các người khác từ ngày 12 đến 18 tháng 4, 2011.

Tại đây y ấn định đường hướng và các qui tắc mà các lãnh đạo VC phải thi hành để giải quyết vấn đề Biển Đông: Các điểm quan trọng là các lãnh đạo VC

a) **không được làm bất cứ một điều gì để làm cho tình hình phức tạp thêm,**

b) **cũng không được đề các thế**

lực bên ngoài can thiệp vào vấn đề tranh chấp ở Biển Đông và cuối cùng là

c) phải hướng dẫn dư luận và cảnh giác đưa ra các lời bình luận hay có hành động làm tổn thương tình hữu nghị và lòng tin cậy giữa nhân dân hai nước (thực tế là TC).

Ngoài ra, Hùng còn đi sâu vào việc **hợp tác toàn diện** giữa 2 đảng và hai nhà nước, và đưa vấn đề này vào thực tiễn. Các lãnh vực sau đây được thực hiện:

a) **Hợp tác giữa 2 quân đội** (thống nhất 2 quân đội dưới sự chỉ huy của quân đội TC)

b) **Hợp tác trong lãnh vực an ninh.** Về lãnh vực này, cũng trong thời gian 6 ngày này, Lê Hồng Anh được mời sang Bắc Kinh, họp với Bộ trưởng công an Mịch Kiên Trụ để nhận sự chỉ đạo của TC.

c) **Hợp tác trong lãnh vực tư pháp.** Vương Thế Tuấn, Chánh án Toà án Nhân dân Tối cao vào ngày 17 sang gặp Nguyễn Minh Triết để **đẩy mạnh sự hợp tác về tư pháp...**

Hợp tác là danh từ mỹ miều, nghe như bình đẳng giữa hai bên, nhưng che giấu sự thật là đưa cán bộ TC vào các cơ quan, tổ chức của Đảng và chính quyền VC các cấp để chỉ huy và kiểm soát ngõ hầu VC không thể đi lệch hướng. Các điểm nêu trên được gọi là Thỏa thuận Quách Bá Hùng. Thỏa thuận này dựa trên một tiền đề là **CHỦ QUYỀN BIỂN ĐÔNG LÀ CỦA TRUNG CỘNG**, và lãnh đạo VC, như một Thái thú người bản xứ chỉ có nhiệm vụ thi hành mệnh lệnh của quan thầy để bảo vệ chủ quyền ấy của chúng.

Về mặt chính quyền, Thỏa hiệp Quách Bá Hùng được hợp thức hoá bằng một Hiệp ước giữa hai quốc gia: Cộng hoà Nhân dân Trung Hoa và Cộng hoà Xã hội Chủ nghĩa Việt Nam.

Hiệp ước này được Hồ Xuân Sơn, Thứ trưởng Ngoại giao VC ký với Thứ trưởng Ngoại giao TC Trương Chí Quân tại Bắc Kinh vào ngày 23-6-2011, có sự hiện diện của Ủy viên Quốc vụ viện Đới Bình Quốc, chứng kiến (1)

Hiệp ước trở thành văn kiện pháp lý ràng buộc nhà nước Cộng hoà XHCN Việt Nam - các cấp chính quyền VC- vào trách nhiệm phải thi hành các điều khoản của Hiệp ước.

Vào ngày 1-5-2014 TC ngang nhiên đưa giàn khoan HD 981 vào hoạt động gần đảo Tri Tôn, thuộc quần đảo Hoàng Sa dưới sự bảo vệ của một lực lượng hải quân hùng hậu. TC nói rằng chúng "hoạt động

trong vùng lãnh hải thuộc phạm vi chủ quyền của chúng." Khi giàn khoan tiến vào vị trí, chúng ra lệnh ngay cho tàu cảnh sát biển VC phải đi ra xa, cách giàn khoan 3 hải lý, rồi lại có lệnh mới là 4 hải lý. Bộ trưởng Quốc phòng VC Phùng Quang Thanh miễn cưỡng, ra lệnh đi xa 10 hải lý. Dù ở vị trí đó, có tàu cảnh sát biển VC vẫn bị tàu hải quân TC đâm chìm, một số chiếc bị hư hại nặng. Hai cảnh sát VC bị chết và một số bị thương.

Đưa giàn khoan vào Hoàng Sa như vậy rõ ràng là hành vi chiến tranh, một cuộc chiến tranh xâm lược.

Lãnh đạo ĐCS bắt động. Hơn 10 ngày sau, dân chúng Việt Nam tức giận. Họ nổi lên chống đối. Tại Hà Tĩnh, dân chúng xông vào phá xưởng của TC. Sự xô xát làm 2 công nhân TC chết và một số bị thương. TC phải vội vã đưa tàu thủy di tản 4,000 công nhân về nước. Tại Bình Dương, dân chúng đốt phá các hãng xưởng Tàu (TC), kể cả xí nghiệp của người Tàu không phải của TC. Một số TC phải bỏ chạy, trốn sang Cao Miên.

Lãnh đạo VC bối rối trước phản ứng giận dữ của dân chúng Việt Nam.

Nguyễn Phú Trọng xin gặp Tập Cận Bình để tìm cách giải quyết khó khăn này, nhưng không được tiếp.

Để xoa dịu các chống đối từ dân chúng, Nguyễn Phú Trọng nói tới chủ quyền của VN trên quần đảo Hoàng Sa cho cử tri quận Tây Hồ, Hà Nội. Trương Tấn Sang cũng nói qua về chủ quyền cho cử tri tại Sài Gòn. Nguyễn Tấn Dũng, láu cá hơn, khi sang dự Hội nghị Á Châu, ở Tân Gia Ba vào ngày 21 tháng 5, phát biểu rằng "*hành vi ấy (của TC) đe dọa an ninh hàng hải; không đối chủ quyền lấy hoà bình hữu nghị viễn vông*", và đồng thời ghé qua Phi Luật Tân nói về vụ kiện của Phi trước Toà Trọng tài Quốc tế (nói về vụ kiện, chứ không phải bàn hay tìm hiểu về vụ kiện để VC noi theo).

Tất cả những điều trên được đưa ra một cách bất đắc dĩ để che giấu những điều mà chúng đã cam kết trong thỏa thuận Quách Bá Hùng và Hiệp ước kể trên.

Tuy nhiên, đây lại là nguyên do gây ra sự **hiếu hâm** của TC. Chúng tưởng rằng lãnh đạo VC có âm mưu chống lại, vì lẽ Trọng và Sang 'vận động' quần chúng đòi bảo vệ chủ quyền trên Biển Đông. Dũng 'vận động quốc tế', ngầm kêu gọi Mỹ can thiệp vì TC là nguyên do cho an toàn lưu thông trên vùng biển mà Mỹ từng rêu rao rằng cần phải bảo vệ các tàu đi qua trên khu vực một cách tự do và an toàn.

Đó là các vi phạm nghiêm trọng cam kết với TC như đã thỏa thuận. Chính vì điểm này mà Dương Khiết Trì (lúc này đã được thăng chức lên làm Ủy viên Quốc Vụ viện) vào tháng 6 vội vã sang Hà Nội **quở trách** lãnh đạo Hà Nội là **các đưa con hoang** phải trở về với Tổ quốc (Trung Cộng.)

Tại Hà Nội, y nhắc lại 2 điểm trong Thỏa hiệp Quách Bá Hùng để lãnh đạo VC từ nay phải nghiêm chỉnh tuân theo;

1) **Không được viện dẫn các tài liệu của Việt Nam để biện minh cho chủ quyền lịch sử của VN**, (chỉ trích Nguyễn Phú Trọng và Trương Tấn Sang nói với cử tri về chủ quyền; Dũng nói tới chủ quyền và hoà bình viễn vông)

2) **Không được lôi kéo các nước khác vào tranh chấp biển đông**, (chỉ trích Nguyễn Tấn Dũng về tuyên bố ở Hội nghị Á Châu về hành vi của TC là nguyên do mất an toàn lưu thông trên biển, như vậy kéo Mỹ và các nước khác vào cuộc tranh chấp chống TC và y còn e ngại Dũng nộp đơn kiện tại Toà án Quốc Tế như Phi)

Ngoài ra, y còn cấm lãnh đạo VC 2 điều:

1) **Không được đánh giá thấp về khả năng bảo vệ chủ quyền của chúng trên các đảo ở biển đông**,

2) **Không được phá bỏ mối quan hệ đang tốt đẹp hiện có với TC.** (2)

Hiện nay, sau khi tướng Phạm Trường Long, Phó chủ tịch Quân uỷ Trung ương TC bỏ dở cuộc viếng thăm vào ngày 18 tháng 6, vì Lãnh đạo VC không thể thỏa mãn yêu sách của TC là **phải đơn phương huỷ bỏ khế ước với Repsol, và để cho TC thay thế, vào khai thác dầu ở lô 136-03** vì hậu quả của việc làm sẽ to lớn. Đầu tháng 7-2017, TC điều động một hạm đội gồm 54 chiếc tàu vào Biển Đông và chúng báo cho Lãnh đạo VC biết rằng nếu không thỏa mãn các yêu sách của chúng, thì chúng sẽ đánh chiếm các đảo mà VC đang chiếm đóng trong vùng quần đảo Trường Sa.

Ngoài hạm đội 54 chiếc tàu trên, TC có 8 căn cứ trên 8 đảo đã được bồi đắp. Trong số này, có ba căn cứ quan trọng là Subi, Vành Khăn và Chữ Thập, chúng đã có sân bay lớn và đã bố trí 3 không đoàn máy bay phản lực tại đó. Mỗi không đoàn gồm 24 chiếc, chưa kể các hải cảng rộng lớn và các kho vũ khí và hoá tiễn, dàn radar, cơ sở viễn thông...

Đó là nguyên do quan trọng thúc đẩy VC đau đớn đơn phương huỷ bỏ khế ước với Repsol và chấp nhận từ

nhục để cho TC vào khai thác dầu tại khu Tư Chính.

Hai giàn khoan HD 708 và HD 760 đã hiện diện tại khu vực Tư Chính.

OOO

Nhân dịp này, dân tộc Việt cảnh cáo ĐCS về sự **hèn nhát**, và nghiêm trọng lên án hành vi **bán nước** cầu vinh của chúng.

Hãy ngẩng mặt lên nhìn vào Hải quân VNCH. Vào tháng 1-1974 lực lượng Hải quân VNCH nhỏ bé, vẫn ngang nhiên đương đầu với hạm đội Trung cộng gồm hơn 40 chiếc. Hải quân VNCH đã giết chết Đô đốc Phương Quang Kính, Tư lệnh phó Hạm đội Nam Hải, kiêm Tư lệnh chiến dịch cùng với 5 Đại tá... trong trận chiến chống ngoại xâm này để bảo vệ Hoàng Sa.

Để đề cao tinh thần anh dũng của Hải quân VNCH chống lại giặc ngoại xâm, Ủy ban Bảo vệ sự Vẹn toàn Lãnh thổ vào cuối năm 2009 kêu gọi tổ chức Ngày Hoàng Sa Toàn Cầu vào 19-1-2010. Hàng chục tập thể người tị nạn Cộng sản khắp nơi trên thế giới từ Âu Châu, đến Úc, Canada và nhiều nơi ở Hoa Kỳ đã đáp ứng lời kêu gọi ấy và tổ chức các buổi lễ trọng thể để **nói lên lòng ngưỡng mộ của quốc dân Việt đối với sự anh dũng của Hải quân VNCH, đặc biệt là để ghi ơn và vinh danh 74 chiến sĩ hải quân anh hùng đã xả thân bảo vệ biên cương của Tổ quốc trong trận chiến tại Hoàng Sa 19-1-1974.**

Kèm theo đây hai trong số nhiều video ghi lại hình ảnh các buổi lễ được tổ chức một cách trọng thể để quý anh chị coi:

1) Tại Nam California, Hội Hải Quân Cựu Long đứng ra tổ chức tại khu Tượng đài Westminster, có tới 2,000 người tham dự, và

2) Một buổi lễ khác ở Bắc California do các hội đoàn địa phương cùng với hội Hải Quân Bạch Đằng tại San Jose thực hiện trong hội trường GI Forum rộng lớn trên đường Story; có tới 1,000 người tham dự.

Các lãnh đạo đảng Cộng sản Việt Nam hãy noi gương các anh hùng hải quân VNCH trong trận chiến 1974. Đừng hèn nhát nữa!

Quốc dân Việt không tha thứ cho các kẻ đề hèn bán nước./

(1) Về chi tiết, xin xem Nguyễn Văn Canh, "Hồ Sơ Hoàng Sa & Trường Sa và Chủ Quyền Dân Tộc", Tập 2, tr.314-319, 5th Edition, Center for Vietnam Studies, 2014.

(2) Như trên, tr. 324-331

TÌNH NGHĨA VIỆT-TRUNG ĐÃ RÃ RỜI

.....Phạm Trần 10-08-2017.....

Quan hệ Việt-Trung đã chuyển từ xám sang đen trong thời gian kỷ lục chưa đầy 60 ngày, sau khi Bộ trưởng Ngoại giao Trung Cộng Vương Nghị chủ động hủy bỏ cuộc họp đã sắp đặt trước với Bộ trưởng Ngoại giao Việt Nam Phạm Bình Minh hôm 7-8-2017.

Chuyện này xảy ra bên lề Hội nghị Bộ trưởng Ngoại giao lần thứ 50 của Hiệp hội 10 nước Đông Nam Á (ASEAN, The Association of South East Asia Nations) tại thủ đô Manila, Phi Luật Tân từ ngày 05 đến 08-08-2017.

Cả hai nước Việt-Trung đều im tiếng về quyết định bất ngờ của Vương Nghị, nhưng các nhà ngoại giao theo dõi Hội nghị cho biết họ Vương đã nổi giận khi thấy nội dung lên án hành động lấn chiếm và những hoạt động quân sự khác của Trung Quốc ở Biển Đông do Phạm Bình Minh chủ động đã thuyết phục được các nước trong ASEAN ghi vào Thông cáo cuối cùng của Hội nghị.

Tuy không có sự thống nhất của tất cả 10 Quốc gia, nhưng đoạn Tuyên bố nói về Biển Đông viết rằng: "(tạm dịch) *Chúng tôi đã thảo luận sâu rộng những vấn đề liên quan đến Biển Đông và ghi nhận sự bày tỏ mối quan tâm của vài Bộ trưởng về tình hình chiếm lĩnh đất đai và những hoạt động khác trong khu vực đã xói mòn lòng tin và sự tin nhiệm, gia tăng căng thẳng và phương hại đến hòa bình, an ninh và sự ổn định của khu vực.*" (We discussed extensively the matters relating to the South China Sea and took note of the concerns expressed by some Ministers on the land reclamations and activities in the area, which have eroded trust and confidence, increased tensions and may undermine peace, security and stability in the region.)

Thông cáo chung không tiết lộ "vài Bộ trưởng" là ai, nhưng viết tiếp rằng: "*Chúng tôi khẳng định tầm quan trọng của việc duy trì và cổ vũ hòa bình, an ninh, sự ổn định, an toàn và tự do lưu thông trên không và trên mặt biển ở Biển Đông.*" (We reaffirmed the importance of maintaining and promoting peace, security, stability, safety and freedom of navigation in and over - flight above the South China Sea.)

Tất nhiên chỉ có Trung Cộng là nước duy nhất đã lấn chiếm nhiều đảo và bãi đá của Việt Nam và không ngừng đe dọa sẽ chiếm đầy bãi đá Scarborough Shoal tranh chấp với

Phi Luật Tân mà họ gọi là quần đảo Trung Sa (Phi gọi là Biển Tây Phi Luật Tân).

Bắc Kinh đã đánh chiếm quần đảo Hoàng Sa của Việt Nam ngày 19-01-1974 từ tay Hải quân Việt Nam Cộng hòa. Sau đó, từ đầu năm 1988, theo tài liệu của Bách khoa toàn thư mở, Trung Cộng xua quân tấn công Trường Sa, khi ấy do quân CSVN kiểm soát, chiếm 5 vị trí gồm đá Chữ Thập (31 tháng 1), đá Châu Viên (18 tháng 2), đá Ga Ven (26 tháng 2), đá Tư Nghĩa (Huy Gơ) (28 tháng 2), Xu Bi (23 tháng 3)

Đến ngày 14-03-1988 Bắc Kinh lại tung quân đánh chiếm thêm 3 bãi đá Gạc Ma (Johnson South Reef hay Chigua Jiao), Cô Lin và (Johnson North/Collins Reef, hay Guihuan Jiao) Len Dao (Lansdowne Reef, hay Qiong Jiao) ở Trường Sa.

Cho đến nay (tháng 8/2017) Trung Cộng đã xây dựng căn cứ phòng thủ, xây sân bay, bến cảng và đóng quân kiểm soát một vùng biển rộng lớn bao quanh các đảo nhân tạo mà trước đây là các bãi đá Châu Viên, Chữ Thập, Ga Ven, Gạc Ma, Tư Nghĩa, Vành Khăn và Xu Bi.

Năm 2013, Phi đã kiện Trung Hoa ra tòa Quốc tế vì Bắc Kinh không ngừng đem quân và tàu chiến đầu vào lãnh hải Phi để đòi quyền biển đảo phi lý. Đến năm 2016, tòa trọng tài Liên Hiệp Quốc phán quyết chủ quyền vùng Biển Tây hoàn toàn thuộc về Phi Luật Tân. Tòa cũng bác bỏ chủ quyền tự nhận của Trung Hoa trong "đường 9 đoạn", hay còn được gọi là đường Lưỡi Bò (vì đường vẽ giống cái Lưỡi Bò), chiếm ¾ diện tích trên 3 triệu cây số vuông Biển Đông, trong đó có Hoàng Sa và Trường Sa của Việt Nam.

Tòa án nói rằng, không có bất cứ bằng chứng nào cho thấy người Trung Hoa đã sinh sống thường trực và có những chứng tích lịch sử tại những vùng lãnh thổ trong hình Lưỡi Bò.

Thắng lợi của Phi cũng đem lại chiến thắng cho những quốc gia có biển đảo bị Trung Cộng chiếm đóng bất hợp pháp, hay đang bị đe dọa, đặc biệt là Việt Nam.

Nhưng dù được Phi mời tham gia vụ kiện đẳng cầm quyền CSVN vẫn không dám đưa Trung Cộng ra tòa vì sợ bị Bắc Kinh trừng phạt kinh tế và quân sự.

Vì vậy, trong cuộc họp báo ngày 6-8-2017 tại Manila, Bộ trưởng Ngoại

giao Vương Nghị đã nói “chỉ có hai” trong số 10 nước ASEAN chống Trung Hoa.

Nam Dương, Mã Lai Á và Brunei cũng tranh chấp chủ quyền một số bãi đá ở Biển Đông, nhưng chưa bao giờ bị Bắc Kinh lấn chiếm.

Riêng Tân Gia Ba (Singapore), Thái Lan, Lào, Cao Miên và Miến Điện (Myanmar, tên cũ là Burma) không có tranh chấp với Trung Hoa nên thường đứng giữa hay thiên về Bắc Kinh để bảo vệ quyền lợi chính trị, thương mại và viện trợ kinh tế. Vì vậy chưa bao giờ ASEAN đạt được thống nhất lập trường khi phải đối phó với Trung Cộng.

Tuy nhiên, trong Thông cáo chung, các Bộ trưởng ngoại giao ASEAN cũng đã nhất trí nhấn mạnh trong Thông cáo cuối cùng rằng: “(tạm dịch) Chúng tôi cũng khẳng định thêm rằng cần phải tăng cường lòng tin và sự tín nhiệm, tự chế trong các hành động và tránh những động thái làm cho tình hình thêm rắc rối, theo đuổi tìm giải pháp cho các tranh chấp bằng các biện pháp hòa bình và luật pháp quốc tế, bao gồm cả Luật biển của Liên Hiệp Quốc năm 1982. Chúng tôi cũng muốn nhấn mạnh về tầm quan trọng của việc phi quân sự hóa và tự chế các hoạt động của các bên liên quan và các nước khác, kể cả những quốc gia có tên trong Văn kiện Tuyên bố ứng xử giữa các bên (Declaration of Conduct, DOC), có thể làm cho tình hình phức tạp hơn và lan rộng căng thẳng ở Biển Đông.”

(We further reaffirmed the need to enhance mutual trust and confidence, exercise self-restraint in the conduct of activities and avoid actions that may further complicate the situation, and pursue peaceful resolution of disputes in accordance with international law, including the 1982 United Nations Convention on the Law of the Sea (UNCLOS). We emphasised the importance of non-militarisation and self-restraint in the conduct of all activities by claimants and all other states, including those mentioned in the DOC that could further complicate the situation and escalate tensions in the South China Sea.)

Ngoài 10 nước hội viên của ASEAN, tài liệu DOC ký ở Nam Vang, Cao Miên ngày 04-11-2002 còn có chữ ký của Đặc phái viên, Phó bộ trưởng Ngoại giao Trung Cộng Wang Yi.

Trong diễn văn đọc tại diễn đàn ASEAN ngày 06-08 (2017), theo bản tường thuật của Thông tấn xã Việt Nam (TTXVN) thì Trưởng đoàn CSVN Phạm Bình Minh đã có những

tuyên bố khiến Vương Nghị hủy bỏ cuộc gặp Phạm Bình Minh.

TTXVN viết: “*Phó Thủ tướng đã chia sẻ lo ngại về những diễn biến phức tạp gần đây và hiện nay tại Biển Đông, bao gồm các hành động đơn phương như bồi đắp, cải tạo đất và quân sự hóa, làm xói mòn lòng tin và ảnh hưởng đến hòa bình, ổn định, an ninh, an toàn hàng hải và hàng không ở Biển Đông; đề nghị các nước tiếp tục ủng hộ ASEAN và đóng góp xây dựng cho việc duy trì hòa bình, ổn định ở khu vực; thúc đẩy các bên tuân thủ các nguyên tắc cơ bản như giải quyết tranh chấp bằng biện pháp hòa bình, trên cơ sở luật pháp quốc tế và UNCLOS 1982, kiềm chế, thực hiện đầy đủ và hiệu quả Tuyên bố DOC (Declaration Of Conduct), sớm đi vào đàm phán thực chất và hoàn tất Bộ quy tắc COC (Code Of Conduct) hiệu quả trên cơ sở Khung COC đã được thông qua.*”

Từ DOC đến COC

Nên biết DOC là văn kiện không có ràng buộc pháp lý. Sự tuân theo tùy vào thiện chí của các nước đã ký nên Trung Cộng đã lợi dụng kẽ hở này để ngang nhiên xâm phạm chủ quyền lãnh thổ của các bên ở Biển Đông, bất chấp cam kết của Phó Bộ trưởng Ngoại giao Wang Yi tại Nam Vang.

Tỷ dụ như Điều 4 của DOC đã viết: “*Các bên liên quan chịu trách nhiệm giải quyết các tranh chấp về lãnh thổ và về quyền thực thi luật pháp bằng các phương tiện hòa bình mà không viện đến sự đe dọa hoặc sử dụng vũ lực, thông qua các cuộc tham vấn thân thiện và những cuộc đàm phán bởi các quốc gia có chủ quyền có liên quan trực tiếp, phù hợp với những nguyên tắc được thừa nhận phổ quát của luật pháp quốc tế, kể cả Công ước Liên Hiệp Quốc về Luật Biển năm 1982*” (bản dịch chính thức của Bộ Ngoại giao Việt Nam)

(The Parties concerned undertake to resolve their territorial and jurisdictional disputes by peaceful means, without resorting to the threat or use of force, through friendly consultations and negotiations by sovereign states directly concerned, in accordance with universally recognized principles of international law, including the 1982 UN Convention on the Law of the Sea.)

Hay như đã đồng ý ghi trong Điều 5: “*Các bên chịu trách nhiệm thực hiện sự tự chế trong việc thi hành các hoạt động có thể gây phức tạp hoặc leo thang tranh chấp, ảnh hưởng tới hòa bình và sự ổn định, kiềm chế không tiến hành đưa người đến sinh*

sống trên những hòn đảo hiện không có người sinh sống, trên các rặng đá ngầm, bãi cát ngầm, đảo nhỏ và những yếu tố khác và phải được xử lý những khác biệt của mình bằng phương pháp có tính xây dựng...”

(“The Parties undertake to exercise self-restraint in the conduct of activities that would complicate or escalate disputes and affect peace and stability including, among others, refraining from action of inhabiting on the presently uninhabited islands, reefs, shoals, cays, and other features and to handle their differences in a constructive manner”...)

Chỉ trong phạm vi 2 Điều này, so với những hành động của Trung Cộng ở Biển Đông đối với Việt Nam và Phi Luật Tân từ năm 2002 đến 2017, tổng cộng 15 năm, đã có bao nhiêu mạng ngư dân Việt Nam đã hy sinh ở Biển Đông vì sự tàn bạo của quân Trung Hoa ?

Vậy mà đảng cầm quyền CSVN, chỉ vì mối lợi thiên càn càn sự bảo hộ để tồn tại mà đã cúi đầu cam chịu để cho Trung Cộng tự do lấn chiếm biển đảo và tài nguyên của Tổ tiên để lại ở Biển Đông từ sau 1975 đến nay.

Có lẽ đã thắm đờn mà từ tháng 7/1992, Việt Nam và Phi Luật Tân đã chủ động việc thành hình Văn kiện Code Of Conduct (COC) để ràng buộc các bên phải trả giá cho những hành động bất hợp pháp của mình.

Nhưng Trung Cộng không bao giờ chịu vào khuôn phép của pháp luật nên đã tìm mọi cách và lợi dụng mọi cơ hội để từ chối hoàn tất văn kiện COC (Code Of Conduct), hay Bộ Quy tắc Ứng xử, bắt đầu thương lượng giữa ASEAN và Trung Hoa từ năm 2000.

Sau 17 năm giằng co, mãi đến ngày 06-08-2017, ASEAN và Trung Hoa mới đạt thỏa thuận một “dự thảo khung” cho COC tại Manila, Phi Luật Tân để bắt đầu thương thảo, bắt đầu từ tháng 11-2017 tại Hội nghị ASEAN -Trung Quốc.

Tuy nhiên, nội dung cái khung của COC như thế nào không được tiết lộ. Một mẫu tin của Thông tấn xã Việt Nam chỉ cho biết: “*Tại hội nghị, các Bộ trưởng ASEAN và Trung Quốc đã chính thức thông qua dự thảo khung COC, tạo cơ sở đi vào đàm phán thực chất nội dung COC trong giai đoạn tới. Các nước đồng thời tiếp tục nhấn mạnh tầm quan trọng của duy trì hòa bình, ổn định, an ninh, an toàn hàng hải và hàng không ở Biển Đông; giải quyết hòa bình các tranh chấp trên cơ sở luật pháp quốc tế, trong đó có UNCLOS 1982; thực hiện đầy đủ và hiệu quả DOC, kiềm chế và tránh các*

hành động đơn phương, làm gia tăng căng thẳng trong khu vực."

Đó là sự mơ ước của ASEAN đã có từ mấy chục năm rồi, nhưng Trung Cộng vẫn làm ngơ và tiếp tục bồi đắp các bãi đá thành đảo để xây dựng căn cứ quân sự có khả năng khống chế con đường lưu thông hàng hải huyết mạch từ Địa Trung Hải (Trung Đông) xuyên qua Ấn Độ Dương để sang Thái Bình Dương đi sang Bắc Đại Tây Dương.

Vương Nghị – Phạm Trường Long

Nhưng Bộ trưởng Ngoại giao Vương Nghị đã nói gì về triển vọng của COC ?

Trong cuộc họp báo ngày 06-08-2017 ở Manila, họ Vương đã bất ngờ đưa ra một lịch trình thương thuyết có điều kiện và yếu tố nước ngoài khó hiểu.

Theo Tân Hoa Xã của Trung Cộng (Xinhua News Agency), ông Vương đưa ra 3 giai đoạn, tóm tắt là:

1) Bước một, các cuộc tham khảo sâu rộng sẽ bắt đầu trong năm nay (2017), sau khi những chuẩn bị cần thiết đã hoàn tất (*In the first step, 11 Foreign Ministers jointly confirm the framework of the COC and announce that the next substantive consultations should be initiated in due course within the year when the necessary preparations are completed.*)

2) Bước hai, thi hành những sáng kiến, các nguyên tắc và quảng bá kế hoạch của COC đã thảo luận tại Toán hỗn hợp bàn về Tuyên bố ứng xử của các bên về Biển Đông vào cuối tháng 8. (*The second step is to implement the ideas, principles and promotion plans of the COC discussed on the joint working group meeting for the Declaration on the Conduct of Parties in the South China Sea at the end of August.*)

3) Bước thứ ba, lãnh đạo Trung Quốc và các quốc gia ASEAN chính thức công bố bản dự thảo về đàm phán COC cho bước tiếp theo tại kỳ họp của lãnh đạo Trung Hoa-ASEAN vào tháng 11.

Tuy nhiên, Vương Nghị đã ra 2 điều kiện tiên quyết để Trung Hoa tham dự các cuộc họp bàn về COC trong tương lai sau khi các bên đã chuẩn bị xong, đó là : 1) Không có sự can thiệp từ bên ngoài. Và 2) Ổn định ở Biển Đông. (*In the third step, leaders of China and ASEAN countries officially announce the draft consultation on the COC for the next step at the China-ASEAN Leaders' Meetings in November after the basic completion of the preparation, and without significant interference from the*

outside world and on the basically stable situation in the South China Sea..

Đọc 2 điều kiện của họ Vương, ai cũng biết ông ta muốn mua thời gian để thực hiện các mưu đồ của Trung Hoa ở Biển Đông vì rất khó mà định nghĩa rõ thế nào là "có can thiệp từ bên ngoài" và "tình hình ở Biển Đông phải ổn định như thế nào mới thỏa mãn đòi hỏi của Trung Hoa ?

Bởi vì hiện nay, ngoài lực lượng quân sự của Trung Hoa còn có hoạt động của Hải quân Mỹ ở Biển Đông. Như vậy, bất cứ động thái quân sự nào của Mỹ trong khu vực cũng có thể bị Bắc Kinh lấy cớ để trì hoãn thương thuyết về COC.

Nhưng không chỉ có Vương Nghị mới "giờ chứng bất thường" như thế mà chuyện cơm không lành, canh không ngọt giữa Việt Nam và Trung Hoa đã nóng lên từ chuyển sang thăm và làm việc với lãnh đạo Việt Nam của Phó Chủ tịch Quân ủy Trung ương Trung Quốc, Tướng Phạm Trường Long (Fan Changlong) trong hai ngày 18-19/6 (017).

Tướng họ Phạm đã gặp Tổng Bí thư Nguyễn Phú Trọng, Chủ tịch nước Trần Đại Quang, Thủ tướng Nguyễn Xuân Phúc và Bộ trưởng Quốc phòng, Đại tướng Ngô Xuân Lịch ngày 18/6/2017.

Báo chí Việt Nam tường thuật chi tiết các cuộc họp với lời lẽ ôn hòa để đề cao hợp tác giữa hai nước, nhưng lại bỏ sót câu nói hỗn xược như nhỏ nước bọt vào mặt các lãnh đạo của CSVN.

Đó là khi Phạm Trường Long đã lưu ý nhóm lãnh đạo Việt rằng tất cả những đảo ở Biển Nam Hải (Biển Đông) là của Trung Hoa từ thời cổ đại

Lời nói của họ Phạm chỉ đến tai người Việt Nam sau khi bài tường thuật các cuộc họp đôi bên của Tân Hoa Xã (Xinhua News Agency) có ghi câu: *"Regarding the South China Sea issue, Fan stressed that the South China Sea islands have been China's*

territory since ancient times." (Liên quan đến vấn đề Biển Nam Hải, tướng Phạm nhấn mạnh rằng những đảo ở Biển Nam Hải là của Trung Hoa từ thời cổ đại.)

Tướng Phạm của Trung Hoa đã rời Hà Nội ngay sau lời tuyên bố này và không tham dự chương trình Giao lưu hữu nghị Quốc phòng biên giới Việt-Trung lần thứ 4 tại tỉnh Lai Châu (Việt Nam) và Vân Nam (Trung Quốc) dự trù diễn ra từ ngày 20-6 đến 22-6.

Không biết bên nào chủ động hủy bỏ cuộc giao lưu, nhưng sau đó phía Trung Hoa nói tướng Phạm bận với chuyến đi khác nên không tham dự được.

Không có bất cứ phản ứng nào từ phía Việt Nam được công khai, nhưng có lẽ đây là lần đầu tiên một tướng lĩnh của Trung Hoa đã dám tuyên bố chủ quyền biển đảo như tát gáo nước lạnh vào mặt nhóm Lãnh đạo đầu não của đảng CSVN.

Biến cố này, nếu so với vụ Trung Cộng ngang nhiên đặt giàn khoan tìm dầu Hải Dương 981 vào bên trong vùng đặc quyền kinh tế 200 Hải lý tính từ bờ biển của Việt Nam năm 2014 (mỗi Hải lý dài 1,852 mét) thì sức ép làm nhục Lãnh đạo Việt Nam của Phạm Trường Long nặng hơn ngàn cân. Bởi vì trong khi Hải Dương 981 ở cách xa bờ biển Việt Nam 130 hải lý thì họ Phạm đã vào tận trong Văn phòng Trung ương đảng CSVN để nói thẳng điều Trung Hoa muốn với ông Nguyễn Phú Trọng thì có cay đắng và hổ thẹn không ?

Bây giờ, tại diễn đàn ASEAN ngày 7-8 (2017) ở Manila, Phi Luật Tân, chưa đầy 60 ngày sau khi tướng Phạm Trường Long rời Hà Nội, Bộ trưởng Ngoại giao Vương Nghị của Tàu lại công khai vỗ vào mặt Bộ trưởng Ngoại giao VN Phạm Bình Minh khi Vương tự ý bỏ cuộc hẹn đã đồng ý thì cuộc tình Việt-Trung đã rõ rồi chưa, hay biết ê chề mà lãnh đạo CSVN vẫn cố níu chân Trung Hoa để được nuôi ăn ? ♦♦♦♦♦♦♦♦♦♦

Venezuela trong bẫy nợ của Trung Quốc

++++Bảo Anh 01-08-2017++++

Đọc bài này, thấy hoang mang quá. Chủ nợ là đồng chí tốt, con nợ thì có "tình đoàn kết và tin tưởng đặc biệt" với đảng Cộng sản Việt Nam. Mà Việt Nam và Venezuela, trong quan hệ với Trung Quốc, sao giống nhau đến thế?

Bauxite Việt Nam

Tạp chí Foreign Policy (Mỹ) chuyên về chính trị quốc tế hôm 6-6-2017 nhận định các khoản vay nhuộm đầy mục đích chính trị đã khiến Venezuela rơi vào thế ngàn cân treo sợi tóc với cả núi nợ chồng chất không lối thoát mà Trung Quốc góp phần tạo nên.

Venezuela được xem là một phần trong chiến lược mở rộng ảnh hưởng và

sản tìm tài nguyên của Trung Quốc (TQ) hiện nay khi đây là một trong những quốc gia có trữ lượng dầu mỏ lớn nhất thế giới. Tuy nhiên, với các chính sách nội tại và sức ỳ của những khoản nợ vay mượn từ TQ, Venezuela ngày càng lún sâu vào vũng lầy bất ổn. Theo *ABC News*, gần 70 người đã thiệt mạng trong 2 tháng bất ổn chính trị vừa qua ở Venezuela do chỉ số lạm phát lên đến 3 con số, thiếu lương thực và tội phạm tràn ngập.

Lún sâu vào vũng lầy nợ đọng

Chính quyền Tổng thống Venezuela Nicolas Maduro đã phải vất vả túi tiền của Tập đoàn dầu khí quốc doanh Petroleos de Venezuela S.A (PDVSA), vốn được coi là “cỗ máy in tiền” lớn nhất của quốc gia Nam Mỹ giàu tài nguyên dầu này để thanh toán các khoản nợ trước tình hình giá dầu ngày càng sụt giảm không phanh.

Nước này thậm chí không thể tu sửa nổi các giàn khoan dầu hay trả lương cho công nhân. Trong khi đó, cách nửa vòng trái đất, hình ảnh những siêu thị sáng loáng của TQ đứng vênh mình giữa dòng người tấp nập trái ngược hẳn với từng kệ hàng trống trải bên trong các siêu thị ở Venezuela.

Một trong những nguyên do khiến việc thanh toán nợ của Venezuela ngày càng bất khả dĩ là do sự sụt giảm quá sâu của giá dầu. Theo *Dawn News*, thu nhập từ dầu mỏ của Venezuela vào năm 2016 chỉ khoảng 770 triệu USD, giảm 4.200% so với con số 3.317 tỉ USD vào tháng 1-2010 khiến dự trữ ngoại hối của Venezuela liên tiếp sụt giảm.

CNN cho biết dự trữ tiền tệ của Venezuela đã sắp cạn kiệt, chỉ còn lại 10 tỉ USD, một số tiền dùng để bình ổn nền kinh tế trong giai đoạn khó khăn và khủng hoảng. Tuy nhiên, điều tồi tệ hơn là phần lớn số tài sản này không phải là tiền mặt mà 7 tỉ USD trong đó là vàng thỏi khiến việc thanh toán trở nên khó khăn hơn.

Vấn đề này càng trở nên cấp bách khi Venezuela phải hoàn tất trả 6 tỉ USD trong năm 2017, thời điểm khoản nợ này đáo hạn. Theo

Quartz, Venezuela hiện nợ nước ngoài khoảng 139 tỉ USD.

Bẫy nợ dầu-tiền từ Trung Quốc

Từ khi cố lãnh đạo Hugo Chavez, người tiền nhiệm của ông Maduro, cầm quyền tại Venezuela vào năm 1999, TQ đã nhận thấy nhà lãnh đạo mới này là một đồng minh lí tưởng và bắt đầu tăng các khoản vay cho Caracas. Tới năm 2006, số nợ của chính quyền ông Chavez đã tăng lên con số báo động đến mức cựu Chủ tịch Ngân hàng Thế giới (WB) Paul Wolfowitz lúc bấy giờ phải thốt lên rằng “những nước hưởng lợi từ các khoản vay có nguy cơ ngày một nợ chồng thêm nợ”.

Theo *Reuters*, TQ thật sự bắt đầu cho Venezuela vay các khoản tiền khổng lồ vào năm 2007 với 50 tỉ USD. Sau chuyến thăm tới Bắc Kinh ngày 8-1-2015, Tổng thống Maduro nói rằng ông đã đem về cho Venezuela thêm “khoản đầu tư” khác trị giá 20 tỉ USD. Điều đáng suy ngẫm là những bước đi của Bắc Kinh trong quá khứ đã góp phần vào quá trình tàn phá Venezuela, đặc biệt khi Chủ tịch TQ Tập Cận Bình mong muốn mở rộng ảnh hưởng toàn cầu của TQ thông qua “ngoại giao tài chính”.

Kể từ năm 2007 tới 2014, TQ đã cho Venezuela vay 63 tỉ USD, chiếm tới 53% tổng số tiền Bắc Kinh cho các nước Mỹ Latinh vay trong cùng giai đoạn. Thật không rõ đây là sự hào phóng của Bắc Kinh hay là một bẫy nợ đầy tính chiến lược. Khi giá dầu dao động ở mức 100 USD/thùng, Bắc Kinh đồng ý cho Caracas vay hầu hết khoản tiền và có thể trả nợ bằng... dầu, một thỏa thuận vừa có lợi cho Venezuela thừa dầu vừa có lợi cho TQ đang khát dầu. Tuy nhiên, đến tháng 1-2016, khi giá dầu sụt giảm còn 30 USD/thùng, ai thiệt ai lợi cũng đã rõ. Để trả nợ, số dầu mỗi ngày Venezuela xuất qua TQ tăng gấp đôi ban đầu. Đến giờ TQ vẫn từ chối tái đàm phán các khoản nợ này mặc dù nền kinh tế và ngành công nghiệp dầu của Venezuela đang chên vênh bên bờ vực.

Tờ *Foreign Policy* nhận định Venezuela rơi vào vòng xoáy nợ

không thấy lối thoát hiện nay một phần không nhỏ vì có TQ làm “Mạnh Thường Quân” sẵn sàng mở hầu bao cho vay, khuyến khích các chính sách kinh tế thiếu tầm nhìn của chính phủ Caracas. Tình trạng suy sụp của Venezuela sẽ là một bài học nhân tiền về cái giá đắt đỏ cho những ai thiếu cân trọng trong việc tìm kiếm “Mạnh Thường Quân” như Bắc Kinh mà thực lực kinh tế quốc gia thì không có.

Trung Quốc có mất trắng?

Tuy nhiên, theo *Foreign Policy*, nếu Venezuela sụp đổ và ông Maduro “dứt áo ra đi”, TQ cũng sẽ đối mặt trước nguy cơ tổn hại về tài chính và ngoại giao. Giới chính trị đối lập tại Venezuela nhận thức được TQ hiện là nước chống lưng cho chính quyền ông Maduro. Do đó, một chính quyền mới nếu được lực lượng đối lập lập nên có thể sẽ ra sức thay đổi các chính sách của tổng thống đương nhiệm và thay vào đó sẽ tìm kiếm sự giúp đỡ của Mỹ khiến TQ mất đi nguồn dầu giá rẻ của mình hiện nay. “TQ chủ yếu lo ngại rằng nếu phe đối lập tại Venezuela kiểm soát chính phủ, họ sẽ đối đầu với Bắc Kinh” – bà Margaret Myers, Giám đốc tổ chức Đối thoại Liên Mỹ tại Washington, nhận định.

Việc Venezuela vỡ nợ sẽ để lại hậu quả không chỉ đối với bản thân nước này và TQ. Venezuela cùng một loạt quốc gia Mỹ Latinh hiện cũng tham gia Sáng kiến Vành đai và Con đường (BRI) của TQ. TQ cũng mong muốn nhân rộng loại hình hợp tác như nước này đang thực hiện tại Venezuela ra nhiều quốc gia trải khắp các châu lục. Trường hợp đòn bẫy kinh tế và đầu tư hạ tầng tại Venezuela thất bại sẽ trở thành một tiền lệ xấu cho bộ hồ sơ “chào bán” hợp tác của TQ với các nước khác.

Có thể thấy các dự án cho vay khủng nhưng không đoái hoài đến cách sử dụng nguồn vốn và khả năng chi trả của người mượn đang khiến chính sách “ngoại giao tài chính” của TQ thiếu vững chắc, theo *Foreign Policy*. Nó sẽ dẫn tới căng thẳng và hoài nghi lẫn nhau giữa người cho vay và kẻ đi mượn.

Hơn nữa, nếu chiến lược cho vay của TQ không được tiến hành một cách khôn khéo hơn, nước này sẽ đối mặt với viễn cảnh không một quốc gia nào dám xin vay bất chấp món hời nào mà Bắc Kinh đề nghị.

Foreign Policy nhận định TQ cung cấp các khoản vay không cho thấy tầm nhìn xa trông rộng về một trật tự toàn cầu tốt hơn như nước này tuyên bố. Thay vào đó, đây dường như là một chiến lược để giữ các công ty đang chồng chất nợ của nước này tiếp tục tồn tại vật vờ, đồng thời mở đường để lao động dư thừa của nước này có chỗ làm việc.

Trung Quốc tư lợi

Foreign Policy bình luận TQ nổi tiếng cho vay mà không cần ràng buộc hay lo ngại về các vấn đề phi tài chính. Cũng không nghi ngờ khi TQ chẳng quan tâm mấy tới các vấn đề như bảo vệ môi trường và minh bạch sử dụng vốn trong hợp tác. Tuy nhiên, đối với lợi ích của riêng mình, TQ luôn tập trung quá độ đến mức không thỏa hiệp.

Theo *Financial Times*, giới phân tích từng so sánh BRI của TQ với kế hoạch Marshall của Mỹ, một kế hoạch trọng yếu nhằm tái thiết các quốc gia Tây Âu sau Thế chiến II. Trái với những gì Washington từng làm, các hợp đồng của Bắc Kinh tiềm ẩn mỗi nguy hại và mang tính vị kỷ. Các dự án BRI thường không đề nghị các khoản vay ưu đãi mà thay vào đó là các khoản vay khổng lồ với lãi suất “theo giá thị trường”, có thể dễ dàng phình to chóng mặt. Các quốc gia vay tiền TQ sau đó còn buộc phải sử dụng các công ty, sản phẩm và nhân công của TQ để xây dựng các đường sắt, cảng biển.

Bảo Anh

Nguồn: <http://plo.vn/ho-so-phong-su/venezuela-trong-bay-no-cua-trung-quoc-707990.html>

Mù quảng tin tưởng vào bạo lực và dối trá, nên thấy dân càng bất bình vì những thất bại về kinh tế, xã hội, Việt cộng càng ra tay đàn áp để bịt miệng.

"Khủng hoảng bắt cóc" phát sinh hậu quả gì

—Phạm Chí Dũng 04-08-2017—

Một ngày sau khi Bộ Ngoại giao Đức ra tuyên bố phản đối hành động bắt cóc Trịnh Xuân Thanh, buổi họp báo thường kỳ diễn ra ngày 3-8-2017 ở Hà Nội đã lộ diện phản ứng đầu tiên của VN. Tuy “lấy làm tiếc”, nhưng Bộ Ngoại giao VN đã không có lấy một câu hay từ ngữ nào phủ nhận cáo buộc của phía Đức về việc TXT bị bắt cóc.

Dấu chấm hết

Vẫn còn khá sớm, nhưng có lẽ không quá muộn để nói: “Xin vĩnh biệt Hiệp định thương mại tự do châu Âu - Việt Nam (EVFTA)”.

Bản tuyên bố của Bộ Ngoại giao Đức phản đối hành động bắt cóc Trịnh Xuân Thanh của mật vụ Việt Nam đã gần như đóng dấu chấm hết đối với nguyện ước chưa bao giờ khẩn thiết đến thế của Hà Nội về EVFTA.

Câu chuyện đầu tiên thuộc về EVFTA - chủ đề mà giới cai trị Việt Nam quan tâm nhất, sau sự đổ vỡ của Hiệp định TPP mà đã khiến Hà Nội thất thần vào mùa xuân năm nay. Nhưng Merkel đã không có bất kỳ một hứa hẹn nào cho tương lai của EVFTA, cho dù hiệp định này đã được ký chính thức từ tháng 12 năm 2015 và chỉ còn chờ quốc hội của 27 nước trong khối Liên minh Âu châu thông qua.

Cũng không phát ra một sự bảo đảm nào từ bà Merkel về “hiệp định dẫn độ” mà ông Phúc gần như cầu cạnh. Chỉ sau vụ Trịnh Xuân Thanh bị bắt cóc tại Berlin và khi Bộ Ngoại giao Đức phải lên tiếng phản đối chính thức, giới quan chức ngoại giao Đức mới tiết lộ rằng chính Thủ tướng Nguyễn Xuân Phúc đã nêu yêu cầu “dẫn độ Trịnh Xuân Thanh về Việt Nam” với Thủ tướng Angela Merkel. Sau đó, báo chí Việt Nam ồn ào đưa tin “hai bên sẽ xem xét khả năng đàm phán hiệp định dẫn độ”.

Nhưng cũng như EVFTA, hiệp định dẫn độ giữa Đức và Việt Nam, nếu có, cũng phải mất ít ra từ một đến một năm rưỡi nữa. Nếu EVFTA còn phải trải qua rất nhiều thủ tục đồng thuận của các quốc hội trong EU, mà chỉ một nước không đồng ý cũng không thể thông qua, hiệp định dẫn độ cũng phải trải qua không ít lần đàm phán, thẩm định, dự thảo, thông qua các cấp... trước khi Việt Nam có thể đón nhận Trịnh Xuân Thanh ở sân bay Nội Bài.

Một khía cạnh Việt Nam học

Song vụ bắt cóc đầy manh động trên đất Đức - cứ như thể thoải mái bắt cóc người bất đồng chính kiến ở Việt Nam - đã phá hỏng toàn bộ viễn cảnh “Thanh về Nội Bài”.

Người Đức chưa bao giờ giận dữ đến thế trong suốt chiều dài quan hệ ngoại giao với Việt Nam. Với Quốc vụ khanh Văn phòng Bộ Ngoại giao Đức, ông Markus Ederer, đó còn là từ ngữ

“bội tín”. Cái từ thiên về bản chất dưới đáy của chính trị này lại càng khiến công luận xã hội ở Việt Nam không thể nào quên được nhân vật ủy viên trung ương đảng, chủ tịch thành phố Hà Nội Nguyễn Đức Chung đối xử với người dân Đồng Tâm ra sao - ký sống, lần tay điểm chỉ nhưng sau đó xô toét tất cả.

Cho tới vụ “khủng hoảng bắt cóc”, có lẽ giới chính khách Đức mới nhận ra một VN của tráo trở chính trị rõ đến như thế. Bấy lâu nay, một Hà Nội nên thơ vẫn được giới quan chức văn hóa Việt lồng vào những vần thơ của Goethe và Heine - từ những dự án dĩ nhiên được viện trợ bởi chính phủ Đức. Nhiều năm qua, người Đức cũng chỉ biết về VN thời hậu chiến lúc nhúc tham nhũng và không thiếu cảnh vi phạm nhân quyền. Nhưng chỉ vài năm gần đây, có những nghị sĩ Đức mới bắt đầu thăm thía và cảm cảnh thân phận quyền làm người của mình khi họ bị công an Việt Nam cấm nhập cảnh vào đất nước này.

“Khủng hoảng bắt cóc” rất có ích cho những người Đức nghiên cứu về Việt Nam học. Họ sẽ càng hiểu rõ hơn rằng tại sao mật vụ Việt Nam - vốn mang thói quen bắt cóc, hành hung hay bắt giam người bất đồng chính kiến trong nước theo “luật rừng” như cơm bữa - lại dám sang tận Berlin làm cái nhiệm vụ đầy dọa và bất chấp cả danh thể quốc gia đó.

Không thể ngủ được

Về bản chất, “khủng hoảng bắt cóc” không chỉ là thất bại đau không thể ngủ được của giới mật vụ Việt Nam, không chỉ là hậu quả viên chức đại diện chính thức của cơ quan tình báo Việt Nam tại Đại sứ quán Việt Nam ở Đức bị tuyên bố là người không được hoan nghênh (persona non grata) - một cấp độ phản ứng mạnh mẽ trên phương diện ngoại giao quốc tế - và bị trục xuất khỏi Đức trong vòng 48 tiếng đồng hồ, mà còn để lại những dư chấn không thể lường trước khi phía Đức kết thúc bản tuyên bố phản đối bằng “Chúng tôi cũng bảo lưu quyền áp dụng thêm các hành động khác ở cấp độ chính trị, kinh tế và chính sách phát triển”.

Hãy nhìn lại. Đức lại là quốc gia có nền kinh tế lớn nhất khối EU. Đức cũng là quốc gia nhập khẩu 1/5 các sản phẩm của Việt Nam xuất qua châu Âu. Giá trị thương mại song phương Đức-Việt lên đến 9 tỷ USD, giúp cho số xuất siêu hàng năm của Việt Nam vào thị trường EU lên tới 25 tỷ USD, hoàn toàn trái ngược với số nhập siêu - cả chính ngạch lẫn tiểu ngạch - của Việt Nam từ “bạn vàng” Bắc Kinh gấp đôi như thế - hơn 50 tỷ USD mỗi năm.

Cái cách bắt cóc Trịnh Xuân Thanh mà theo một người bình luận phải ví von “không xin được thì ăn cắp” đã

là hành động vi phạm luật hình sự mà là sự phá vỡ lòng tin - một giá trị mà các quốc gia phương Tây luôn coi trọng

Sự việc xảy ra làm tổn hại trầm trọng đến quan hệ ngoại giao giữa Đức và Việt Nam. Một chi tiết quan trọng mà chính phủ Việt Nam không phải không biết đến khi liên tục cho dàn lãnh đạo cấp cao đi vận động hành lang ở hầu khắp các quốc gia EU, vì nếu chỉ cần một quốc gia trong số 28 thành viên không đồng ý, thì công sức vận động cho EVFTA của Việt Nam coi như đổ sông đổ biển.

Thế nhưng họ lại liều lĩnh thực hiện phi vụ bắt cóc như mafia để thỏa mãn yêu cầu chống tham nhũng của Tổng Bí thư Nguyễn Phú Trọng, người được cho cùng với Bộ trưởng Bộ Quốc phòng Ngô Xuân Lịch đã khuyêu gồi khuất phục Trung Quốc về dàn khoan dầu ở ngoài khơi Vũng Tàu. Việc mang Trịnh Xuân Thanh về Việt Nam để “đầu thú” có thể được xem là thông tin nóng để lái công luận ra khỏi vụ việc Việt Nam nhục nhã khuất phục Trung Quốc ngay trên vùng biển thuộc chủ quyền Việt Nam.

Ông Trọng đã quá say men chiến thắng với việc Repsol phải thôi việc khoan thăm dò nên quyết tâm đốt cho bằng hết củi tươi lẫn củi khô mà đích đến, không nói ra thì ai cũng biết, là triệt cho tận gốc đồng chí X.

Để thỏa mãn toan tính cá nhân, nước cờ lần này của ông Trọng đã và sẽ làm cho Việt Nam trả giá không chỉ về mặt ngoại giao mà còn về kinh tế và chính trị.

Ông Trọng dĩ nhiên sẽ không ra mặt xin lỗi nước Đức sau vụ tự bồi nhọ vào mặt nhà cầm quyền Việt Nam. Uy tín của Việt Nam sẽ không dễ gì lấy lại được. EVFTA có lẽ còn khó hơn hái sao trên trời một khi Đức bảo lưu quyền áp dụng thêm các hành động khác ở cấp độ chính trị, kinh tế và chính sách phát triển.

Và ai sẽ là ngư ông đắc lợi?

VỤ VIỆC PHÁ VỠ LÒNG TIN NGHIÊM TRỌNG

.....*Tâm Don (VNTB) 04-08-2017*.....

Vậy là nỗ lực của biết bao người nhằm mở rộng giao thương và củng cố lập trường Biển Đông của Việt Nam trên trường quốc tế bỗng dưng đổ sông đổ biển chỉ để thỏa mãn tự ái của một người. Là thỏa mãn tự ái, chứ không phải vì lợi ích quốc gia, ngay cả khi cổ khoác lên nó vỏ bọc chống tham nhũng; vì nếu thực sự vì lợi ích quốc gia chẳng ai lại đưa ra một lựa chọn nhiều hệ lụy cho quốc gia đến như vậy.

Sau khi Bộ Ngoại giao CHLB Đức ra thông báo về việc an ninh Việt Nam bắt cóc ông Trịnh Xuân Thanh rồi đưa về Việt Nam, và các cơ quan truyền thông lớn trên thế giới rộng rãi loan truyền thông tin này, mạng xã hội ở Việt Nam đã có một cơn sốt hiếm có. Có rất nhiều bình luận, đánh giá và phân tích về hành động không chính danh này của an ninh Việt Nam. VNTB đã tổng hợp lại một số ý kiến nổi bật.

Luật gia Nguyễn Việt Hà, một công chức ở Hà Nội: “Mạng xã hội tràn ngập thông tin về phản ứng của người Đức đối với vụ Trịnh Xuân Thanh. Nếu đúng TXT bị bắt cóc bởi lực lượng chức năng VN thì hành vi này có dấu hiệu vi phạm pháp luật quốc tế, vi phạm pháp luật nước sở tại và cả pháp luật VN.

Chống tham nhũng thì ai cũng ủng hộ, nhưng dùng hành vi vi phạm pháp luật này để chống lại hành vi vi phạm pháp luật khác là điều vô cùng bất ổn, đặc biệt lại nhân danh nhà nước. Trong hoàn cảnh VN đang cần lấy hình ảnh đối với quốc tế và uy tín trong nước thì không có cách nào “chống phá” tốt hơn là làm như vậy, nhưng liệu có ai bị trừng phạt? Chắc chắn là không.

Đức đã phản ứng gay gắt và chắc sẽ làm quyết liệt để đảm bảo niềm tin với dân Đức. Điều này đẩy VN vào thế khó. Nếu “trả lại” TXT thì mất mặt và làm trò cười. Nếu không thì quan hệ với Đức rất dễ đổ vỡ, dẫn đến hậu quả hết sức tai hại về kinh tế, chính trị, ngoại giao.

VN thì đã có “bạn tốt” đảm bảo rồi, cần gì bố con thằng nào khác, nên có lẽ TXT sẽ khó lòng mà được “trả lại”.

Từ Hà Nội, nhà báo độc lập Huỳnh Ngọc Chênh viết trên trang FB cá nhân của mình: “Khi bộ ngoại giao Đức chính thức phản ứng mạnh về vụ Trịnh Xuân Thanh là họ đã có trong tay các bằng chứng không thể chối cãi về vụ bắt cóc xảy ra trên đất nước họ.

Trích xuất từ hệ thống camera công cộng trên toàn Châu Âu chắc chắn đã cho họ một cuộn phim đầy đủ về diễn biến vụ bắt cóc. Trịnh Xuân Thanh bị cưỡng chế lên xe ra sao, có đưa vào sứ quán VN ở Đức hay không, xe chạy theo đường nào qua nước thứ ba, đưa vào sứ quán VN ở nước ấy ra sao, đưa lên phi trường nào, qua cửa khẩu an ninh trong tình trạng ra sao, bằng hộ chiếu kiểu gì... tất tất đều phơi bày ra. Nếu an ninh VN chơi sang cấp cho Thanh một hộ chiếu ngoại giao nữa thì càng bẽ mặt lớn”.

Nhà báo Huỳnh Ngọc Chênh viết tiếp: “An ninh VN quen hành xử với dân trong nước bằng bất cứ hành vi phi nhân tính nào cũng được thành quen rồi nên cứ tưởng làm vậy với Thanh là chuyện bình thường.

“Chỉ bình thường đến khôn nạn như vậy ở VN thôi, nhưng giữa thủ đô của một đất nước tự do văn minh như Đức là chuyện khác. Đó là hành vi khủng bố con người.

“Thanh mới là nghi phạm kinh tế, nhưng dù Thanh đã qua xét xử là tội phạm thì Thanh vẫn là con người cần phải đối xử bằng luật pháp văn minh. Không ai bệnh vực một thằng ăn trộm, nhưng hành hung thằng ăn trộm thì không ai chấp nhận được. Giữa Châu Âu mà anh cưỡng bức một con chó lên xe trái ý muốn của nó cũng bị lên án nữa là con người.

“Sự việc của Thanh, mới đây đích thân thủ tướng Phúc trao đổi với thủ tướng Đức về việc xin dẫn độ, đã được nâng lên tầm quốc gia rồi.

“Vậy mà ngay sau đó cho người qua hành xử một cách rất côn đồ giữa thiên thanh bạch nhật tại đất nước họ. Thẻ diện của thủ tướng Nguyễn Xuân Phúc bị vất vào sọt rác, mà không chỉ là thẻ diện của cá nhân ông, đó là thẻ diện quốc gia, nếu cho rằng quốc gia ta còn chút thẻ diện.

“Hàng ngàn bài báo tố giác các hành vi côn đồ của công an VN đối với người dân ra dư luận quốc tế có lẽ không tác dụng bằng một vụ khủng bố bắt cóc này.

“Bây giờ thì cả thế giới hiểu rằng những gì các blogger và những người đấu tranh cho nhân quyền tố cáo các hành vi côn đồ xâm phạm quyền con người của công an VN là đúng sự thật”.

Nhà báo Huỳnh Ngọc Chênh đặt ra hai câu hỏi thiết thực: “Ai chỉ đạo chiến dịch bắt cóc này? Ai sẽ bị xử lý vì gây ra chuyện tai tiếng ở tầm quốc

tế này? Nếu nhà cầm quyền VN muốn tỏ ra cho thế giới thấy mình là nhà nước có thể diện đang hội nhập vào thế giới văn minh, hành xử theo công pháp quốc tế văn minh thì cần phải xin lỗi nước Đức và xử lý kẻ chỉ đạo và những người liên quan đến vụ bắt cóc.

"Bằng ngược lại, theo truyền thống của một nhà nước cộng sản là không hề biết xin lỗi, cố tình gian trá lấp liếm thì sẽ mang đến một thắng lợi tuyệt vời cho... đàn anh Trung cộng.

"Vâng qua vụ Trịnh Xuân Thanh, Trung cộng là kẻ thủ lợi nhiều nhất. Dân tình bị thu hút vào vụ xì căn đàn mà quên đi những người đấu tranh ôn hòa bị bắt sai trái, quên đi Formosa, quên đi các dân khoan của Trung cộng đang xâm phạm chủ quyền, quên đi sự lộng hành của chúng ở mỏ dầu bãi Tư Chính, quên đi chuyện chúng xây dựng các căn cứ quân sự khổng lồ ở Trường Sa...

"Và quan trọng nhất là nhà nước VN bị cô lập trên trường quốc tế qua vụ tai tiếng này, càng bị Trung cộng khống chế nhiều hơn, tạo thuận lợi mọi bề cho chúng trong mọi tranh chấp về chủ quyền".

Từ Hà Nội, họa sĩ Mai Xuân Dũng bày tỏ: "Hệ lụy lớn nhất ở chỗ Đức đã lớn tiếng tuyên bố với thế giới về sự bội tín của Việt Nam, cụ thể là thủ tướng Nguyễn Xuân Phúc trong vụ bắt cóc Trịnh Xuân Thanh.

"Việc bắt cóc công dân Việt Nam Trịnh Xuân Thanh trên lãnh thổ Đức là hành động vi phạm luật pháp Đức và luật pháp quốc tế một cách trắng trợn và chưa từng có.

"Việc này cũng phá vỡ lòng tin một cách nghiêm trọng - bên lề Hội nghị Thượng đỉnh G20, các đại diện cao cấp của Cộng hòa Xã hội chủ nghĩa Việt Nam đã nhắc lại yêu cầu dẫn độ công dân Việt Nam này từ Đức về Việt Nam."

"Bên lề hội nghị G20, thủ tướng Nguyễn Xuân Phúc đã đặt vấn đề dẫn độ TXT và chưa được phía Đức cho phép. Nay Việt Nam đơn phương tiến hành bắt cóc một người trên lãnh thổ Đức thuộc chủ quyền của Đức là một sự bội tín không thể chối cãi.

"Chưa biết Việt Nam sẽ giải quyết vụ xâm phạm chủ quyền của nước Cộng hòa liên bang Đức như thế nào và các biện pháp chế tài ngoại giao của Đức đối với Việt Nam sẽ mở rộng tới đâu, nhưng hội nghị APEC tại Việt Nam sẽ diễn ra trong bầu không khí u ám và khá nhục nhã".

Từ Hà Nội, luật sư Lê Văn Luân cho rằng: "Nếu nghi can, chưa phải là tội phạm, đang ở nước ngoài thì nếu

ký kết Hiệp định tương trợ tư pháp trong lĩnh vực luật hình sự thì có thể yêu cầu dẫn độ về nước, nếu không có hiệp định song phương về vấn đề này thì tuân theo các Công ước quốc tế về dẫn độ mà các quốc gia này là thành viên, hoặc nếu không có những văn bản nêu trên thì quốc gia muốn bắt người phải thông qua (ủy thác tư pháp) chính quyền nước có nghi phạm lưu trú đề nghị bắt và di lý về nước mình theo luật pháp của quốc gia đó. Vì trong quan hệ quốc tế thì có hai nguyên tắc là Đối xử quốc gia và Tối huệ quốc. Bắt buộc các quốc gia đều phải tuân theo mà hành xử trong việc ngoại giao và hợp tác quốc tế.

"Nếu một cá nhân bị bắt bắt chấp luật pháp, đặc biệt đối với các quốc gia luôn thượng tôn luật pháp, thì đó là hành vi vi phạm pháp luật ngang nhiên, và mọi hành vi xảy ra trên đất nước họ sẽ do pháp luật của quốc gia đó điều chỉnh. Không thể coi mục đích (chống tham nhũng) để biện minh cho phương tiện (sự hợp lý trong việc phá vỡ các nguyên tắc của luật tố tụng trong xét xử)".

Từ Hà Nội, luật sư Hà Huy Sơn nói: "Cho dù Trịnh Xuân Thanh có là nghi can phạm tội đặc biệt nghiêm trọng hoặc là tội chống lại loài người thì việc bắt giữ, tạm giam, điều tra, xét xử cũng phải tuân theo luật pháp của nước có thẩm quyền và luật pháp quốc tế".

Nhà văn Nguyễn Xuân Nghĩa ở Hải Phòng: "Người Việt Nam có văn hóa và lương tri không thể chịu được nỗi ô nhục mang tên "chính quyền cộng sản Việt Nam" sau vụ bắt cóc TXT từ CHLBĐ vì ít nhiều chính quyền này cũng đứng tên họ dù với hình thức cưỡng bức.

"Cần phải thúc đẩy các hoạt động Dân chủ Nhân quyền để tạo lập một chính quyền mới vừa có dân chủ trong nước vừa biết tôn trọng luật pháp quốc tế và luật pháp các quốc gia có quan hệ ngoại giao".

Bà Lê Thị Minh Hà, một cựu sĩ quan công an Việt Nam, hiện đang sinh sống tại CHLBĐ: "Dân Việt Nam có cơ hội theo dõi và chứng kiến không phải vì TXT mà vì hành vi BẤT CỐC đã là hành vi xâm phạm an ninh lãnh thổ, xâm phạm cuộc sống an toàn của người dân Đức, bắt chấp luật pháp không khác gì hoạt động khủng bố. Chính quyền Đức phản ứng gay gắt với chính phủ Việt Nam và có hành động cụ thể: Trục xuất cán bộ phụ trách tình báo dưới danh nghĩa ngoại giao về nước.

"Tham mưu cổ vũ coi thường luật pháp nước Đức và luật pháp

quốc tế thế này thì chết.

"Nếu không minh bạch các việc này liên quan đến TXT thì khó gỡ. Nước Đức đứng đầu FTA mà vi phạm nghiêm trọng vậy thì hơi ôi, chỉ còn trông vào anh Tập".

Từ Đà Nẵng, nhà hoạt động xã hội Nguyễn Anh Tuấn thẳng thừng đặt một câu hỏi lí thú: "ÔNG TRỌNG THẮNG HAY THUA VỤ TRỊNH XUÂN THANH?". Nhà hoạt động này suy đoán: "Niềm hân hoan, phấn khích sau khi bắt được "con cá không quá to nhưng lấu" Trịnh Xuân Thanh đã nhanh chóng nhường chỗ nỗi hoang mang, lo âu trước phản ứng quyết liệt của người Đức đối với việc cựa quậy của chức Việt Nam này bị bắt cóc ngay trên đất của họ - sự sỉ nhục đối với bất kỳ quốc gia có chủ quyền nào".

Ông Nguyễn Anh Tuấn nhận định: "Một sĩ quan tình báo ở sứ quán Việt Nam đã bị buộc yêu cầu rời khỏi Đức, song đây chỉ là động thái bước đầu mang tính biểu tượng. Điều đáng lo ngại thực sự nằm ở "những hành động khác ở cấp độ chính trị, kinh tế và chính sách phát triển" mà Chính phủ Đức bảo lưu quyền thực hiện, được nêu ra trong tuyên bố chính thức của họ, trong trường hợp yêu cầu giao trả Trịnh Xuân Thanh về Đức không được phía Việt Nam đáp ứng.

"Danh dự Tổng Bí thư dĩ nhiên không cho phép đòi hỏi này đáp ứng. Nghĩa là gần như chắc chắn Việt Nam sẽ không thoát khỏi những trừng phạt từ người Đức. Trừng phạt ấy có thể là gì? Và nó có ảnh hưởng gì đến chính trị nội bộ Việt Nam?

"Đầu tiên, và quan trọng nhất hiện nay, chính là Hiệp định Thương mại Tự do (FTA) giữa Việt Nam với Liên minh Châu Âu (EU) mà Đức là lãnh đạo hàng đầu. EU hiện là nhà nhập khẩu lớn thứ hai của Việt Nam nên Hiệp định này đang được cộng đồng doanh nghiệp Việt Nam đặt nhiều kỳ vọng, nhất là sau cái chết của TPP. Cộng đồng doanh nghiệp trước đây không trách Chính phủ Việt Nam khi TPP chết yểu vì lý do chính là sự rút lui của Mỹ sau khi Trump lên Tổng thống; tuy nhiên, nếu vụt mất FTA lần này vì bị Đức trừng phạt thì Chính phủ Việt Nam sẽ khó tránh khỏi áp lực từ cộng đồng doanh nghiệp trong và ngoài nước vì nguyên nhân bây giờ hoàn toàn mang tính chủ quan. Điều này, một khi cộng hưởng với tình trạng khó khăn trong tăng trưởng của nền kinh tế hiện nay, sẽ bắt đầu thổi hơi nóng chính trị vào Ba Đình. Đón luồng hơi trực tiếp không ai khác chính là Tổng Bí thư.

"Đòn trừng phạt thứ hai, hứa hẹn

“Vậy là, nỗ lực của biết bao người nhằm mở rộng giao thương và củng cố lập trường Biển Đông của Việt Nam trên trường quốc tế bỗng dưng đổ sông đổ biển chỉ để thoả mãn tự ái của một người. Là thoả mãn tự ái, chứ không phải vì lợi ích quốc gia, ngay cả khi cổ khoác lên nó vỏ bọc chống tham nhũng; vì nếu thực sự vì lợi ích quốc gia chẳng ai lại đưa ra một lựa chọn nhiều hệ lụy cho quốc gia đến như vậy”. ■■■■■■■■■■■■

ĐỐI TRỊ NHÀ CẦM QUYỀN VN LÀM SÀO KHỎI HẠI ĐẾN DÂN

.....**Thực Quyền 07-08-2017**.....

Trong cơn sốt "Trịnh Xuân Thanh" hiện nay, một cái tựa bài mà không có tên nhân vật này có lẽ chẳng hấp dẫn được số đông. Nhưng sự lương thiện bắt buộc người viết không được gọi sự hiểu lầm làm mất thì giờ người đọc, vì tuy có dính líu tới vụ ông Trịnh Xuân Thanh, bài này sẽ chẳng có tình tiết éo le gì về số phận ông ta, mà cũng chẳng đóng góp thêm cho cái mà nhiều tờ báo Đức gọi là Thriller (từ tiếng Anh), một câu chuyện giật gân, một vở kịch hồi hộp, ly kỳ.

Mục đích của bài không phải là để thỏa mãn ít nhiều tính hiếu kỳ của người đọc, mà để đóng góp những tin tức căn bản, có chứng cứ rõ ràng, để những người quan tâm và tin rằng quan hệ giữa hai quốc gia Đức-Việt ở thời điểm này có ảnh hưởng lớn trên vận mạng Việt Nam, có thể hiểu chính xác những tuyên bố và hành động của chính phủ Đức liên quan đến vụ bắt cóc người tại thủ đô Berlin.

Những nguồn tin chính thức của Đức liên quan đến vụ toà đại sứ Việt Nam dính líu vào một vụ bắt cóc người.

1/ Tin đăng trên trang mạng của

toà đại sứ CHLB Đức tại VN từ
ngày 3/08/2017

<http://www.vietnam.diplo.de/Vertretung/vietnam/vi/Startseite.html>

Đây là thông cáo báo chí ngày 2-08-2017 của Bộ ngoại giao CHLB Đức về quan hệ Việt-Đức đã được toà đại sứ Đức dịch sang tiếng Việt

“Sau khi có những bằng chứng ngày càng rõ ràng và không còn cơ sở để nghi ngờ về sự liên quan của các cơ quan Việt Nam và Đại sứ quán Việt Nam tại Berlin trong vụ bắt cóc một công dân Việt Nam ở Berlin, Quốc vụ khanh Bộ Ngoại giao Đức, ông Markus Ederer, ngày hôm qua đã triệu tập Đại sứ Việt Nam tại Đức.

Việc bắt cóc công dân Việt Nam Trịnh Xuân Thanh trên lãnh thổ Đức là hành động vi phạm luật pháp Đức và luật pháp quốc tế một cách trắng trợn và chưa từng có tiền lệ.

Vụ việc đã được phát giác nhờ sự nhạy bén của các cơ quan thực thi pháp luật của Đức. Hiện các cơ quan thực thi pháp luật của Berlin cũng đang tiến hành điều tra.

Vụ việc như thế này có thể ảnh hưởng tiêu cực nghiêm trọng tới quan hệ giữa Đức và nước Cộng hòa xã hội chủ nghĩa Việt Nam.

Việc này cũng phá vỡ lòng tin một cách nghiêm trọng: Bên lề Hội nghị Thượng đỉnh G20, các đại diện cấp cao của Việt Nam đã nhắc lại yêu cầu dẫn độ công dân Việt Nam nói trên từ Đức về Việt Nam.

Quốc vụ khanh Bộ Ngoại giao Đức Markus Ederer ngày hôm qua đã trình bày rất rõ quan điểm của Chính phủ Đức trong vấn đề này với Đại sứ Việt Nam. Ông cũng nêu rất rõ ràng với Đại sứ rằng Chính phủ Liên bang Đức yêu cầu phải để ông Trịnh Xuân Thanh quay trở lại Đức ngay lập tức để hồ sơ đề nghị dẫn độ và đơn xin tị nạn được xem xét theo đúng trình tự pháp lý.

Hệ quả của vụ việc hoàn toàn không thể chấp nhận được này là **Đại diện chính thức của cơ quan tình báo Việt Nam tại Đại sứ quán Việt Nam ở Đức sẽ bị tuyên bố là người không được hoan nghênh (persona non grata) và có 48 tiếng để rời khỏi Đức.**

Chúng tôi cũng bảo lưu quyền áp dụng thêm các biện pháp khác trên bình diện chính trị, kinh tế và chính sách hợp tác phát triển.

2/ Những lời giải thích của Phát

ngôn viên Bộ Ngoại giao Đức Peter Schäfer trong buổi họp báo 2-08-2017

Những câu trả lời và giải thích của Phát ngôn viên Bộ Ngoại giao Đức cho các nhà báo, trong buổi họp báo ngày 2/08/2018, có thể giúp đánh giá đúng mức tình hình nghiêm trọng trình bày bằng ngôn ngữ ngoại giao trong bài thông cáo báo chí

[http://www.auswaertiges-amt.de/DE/ElementeStart/Sprecher
node.html](http://www.auswaertiges-amt.de/DE/ElementeStart/Sprecher/node.html)

Buổi họp báo liên quan tới 4 điểm.
- Thổ Nhĩ Kỳ bắt giữ ông Peter Steudtner, một nhà hoạt động nhân quyền người Đức

- Tự sát đánh bom một nhà thờ Hồi giáo Shiite và một đoàn xe của NATO ở Afghanistan

- Mâu thuẫn giữa Qatar và các quốc gia Ả Rập khác

- và kết thúc với điểm thứ 4 là "Vụ bắt cóc công dân Việt Nam tại Berlin".

Được đưa ra trong một cuộc họp báo của Bộ Ngoại giao Đức, chung với những điểm đang gây nóng trên thế giới, cho thấy tầm quan trọng của vấn đề **được gọi chính danh là bất cóc người** xảy ra trên lãnh thổ Đức.

Không những vậy, Phát ngôn viên của Bộ Ngoại giao Đức đã nhấn mạnh với các nhà báo khi bắt đầu đề cập tới vụ bắt cóc "tôi muốn trình bày thật rõ ràng, dứt khoát về việc...." và ông ta đã mô tả là không còn một nghi vấn đáng kể nào về việc **Toà Đại sứ VN tại Berlin đã dính líu vào vụ này.**

Trả lời câu hỏi của một nhà báo, ông Schäfer nói "chúng tôi tin rằng", sau đó ông sửa lại, "chúng tôi **chắc chắn** trong những ngày qua, một số cơ quan nhà nước Việt Nam đã phạm vào một vụ, **gọi theo đúng quy định pháp luật hình sự là bắt cóc người**"

Được yêu cầu cho biết Đại sứ Việt Nam có đến trình diện Quốc vụ khanh Bộ Ngoại giao Đức, ông Markus Ederer, hay chưa, ông Schäfer trả lời : "Hôm qua (1-08-2017) lúc 15 giờ, ông đại sứ đã nhận triệu tập mời đến gặp quốc vụ khanh Ederer lúc 12 giờ trưa hôm nay (2-08) để có cơ hội cho ông trình bày, đáp lại những tuyên bố của ông Ederer liên quan đến vụ việc, đặc biệt là đáp ứng đòi hỏi của chúng tôi phải mang người đàn ông đó trở lại nước Đức. **Hiện nay đã quá hạn 90 phút, cả hai điểm trên đã không được thi hành**, đó là lý do tại sao trong buổi họp báo này, tôi phải thay mặt Chính phủ Liên bang, Bộ Ngoại giao và ông Bộ trưởng Bộ Ngoại giao để thông báo một hệ quả nghiêm khắc và quyết liệt.

Theo ông Schäfer, vụ việc chính (đơn giản) là : **một nước ngoài chà đạp lên luật pháp Đức ngay trên lãnh thổ Đức thuộc chủ quyền Đức** (vi phạm chủ quyền) **là một điều không thể chấp nhận được**. Còn những chi tiết vụ bắt cóc, lý lịch cùng tội phạm của nạn nhân bị bắt cóc không có tính cách quyết định trong vụ việc. Muốn giải quyết vụ phạm pháp, chính phủ Việt Nam có bổn phận đưa nạn nhân của vụ bắt cóc trở về Đức.

Còn khi có mặt trở lại tại Đức thì người này, ông Trịnh Xuân Thanh, sẽ phải qua hai cuộc xét xử pháp lý khác nhau trong hai vụ việc song song: một bên là đơn xin dẫn độ của chính phủ Việt Nam và bên kia là đơn xin tỵ nạn của ông TXThanh.

Vai trò quan trọng của các luật sư của ông TXThanh

Qua phỏng vấn báo chí (1) hai luật sư của ông TXThanh, bà Petra Schlagenhauf và ông Victor Pfaff, cho biết họ là những người đã báo động với cảnh sát về sự mất tích của ông Thanh.

Trong trường hợp bất cứ một người Đức hay ngoại quốc nào, sống tại nước Đức, mất tích và có thân nhân ra khai báo với cảnh sát, cảnh sát sẽ không khởi động tìm kiếm ngay mà khuyên gia đình trước hết tự liên lạc bạn bè, người quen biết, đồng nghiệp v.v.... cũng như các nhà thương lớn, để tìm người bị cho là mất tích. Nếu khai báo là bị bắt cóc chỉ do nghi vấn mà không có những dấu hiệu đáng tin cậy, cảnh sát cũng không khởi động tìm kiếm. Ông TXThanh chỉ là một người vô danh tiểu tốt tại Cộng Hoà Liên bang Đức. Do đó mặc dù LS Schlagenhauf đã báo động với văn phòng An ninh Quốc gia nghi vấn về sự vắng mặt của ông Thanh, ban đầu bà cũng chỉ nhận lời từ chối vì phía An ninh QG cho rằng không có đầu mối để hành động.

Nhưng nhờ sự khai báo của các luật sư nên cảnh sát đã mau chóng nối kết được lời khai báo của họ với một vụ bắt cóc người tại đường Hofjägerallee (Tiergarten, Berlin) do những nhân chứng (tình cờ chứng kiến) báo động. Cảnh sát đã xúc tiến thu thập đủ bằng chứng để xác nhận nạn nhân vụ bắt cóc giữa ban ngày và tại thủ đô nước Đức, cách Phủ Tổng thống chỉ có khoảng 10 phút đường bộ, là ông TXThanh, thân chủ của các luật sư.

Trong bản thông tin của LS Schlagenhauf (3) bà này cho biết cho tới ngày ông TXThanh bị bắt cóc, về phía Đức không có lệnh bắt để dẫn

độ hoặc điều tra dẫn độ nào đối với ông Thanh.

Tình hình quan hệ Đức-Việt

Trong trang nhà của toà đại sứ Đức tại Việt Nam, mở đầu lời giới thiệu về quan hệ song phương giữa 2 nước (2) có đoạn:

Đức không chỉ giúp đỡ Việt Nam trong quá trình chuyển đổi kinh tế mà còn hỗ trợ Việt Nam trong quá trình cải cách hệ thống pháp luật trong khuôn khổ Đối thoại nhà nước pháp quyền Đức-Việt. Với khoảng 70 hội thảo, các cuộc trao đổi về chuyên môn và các chuyến đi khảo sát mỗi năm, Đối thoại nhà nước pháp quyền Đức-Việt đề cập đến rất nhiều nội dung: tư vấn đối với các dự án luật của Việt Nam, tiếp tục phát triển hệ thống pháp luật, bồi dưỡng thẩm phán, công tố viên, luật sư và công chứng viên, tư vấn thực hiện các công ước và quy tắc quốc tế, cải cách pháp luật dân sự (bao gồm pháp luật sở hữu, bảo vệ sở hữu trí tuệ) và pháp luật tố tụng dân sự, pháp luật lao động, công đoàn và xã hội, tiếp tục phát triển pháp luật hình sự và tố tụng hình sự, pháp luật thương mại, cơ chế xét xử của tòa án hiến pháp, khuyến khích các quyền con người, tương trợ tư pháp và các chủ đề khác.

Như vậy thì rất dễ hiểu tại sao sau lời phát biểu ồm ờ ngày 3/08/2017 của Phát ngôn viên Bộ Ngoại giao VN Lê Thị Thu Hằng "Tôi lấy làm tiếc về phát biểu ngày 2/8 của người phát ngôn Bộ Ngoại giao Đức" thì ngày hôm sau, 4/08 chính ông Bộ trưởng bộ Ngoại giao Đức Sigmar Gabriel đã mạnh mẽ tuyên bố:

"Chúng tôi sẽ không dung thứ, và không thể dung thứ".

Với bản thông cáo báo chí và biên bản buổi họp báo ngày 2-08-2017 khi đã được đăng trên trang mạng của Bộ Ngoại giao Đức thì đã quá rõ ràng là cảnh sát Đức có trong tay bằng chứng chắc chắn về vụ bắt cóc. Đại sứ VN Đoàn Xuân Hưng không dám đối mặt chính quyền Đức, nhà cầm quyền Việt Nam không dám lên tiếng đòi Đức trưng bằng chứng khi trực xuất đại diện Tổng cục Tình báo VN (nhân viên toà đại sứ), đài phát thanh Praha loan tin cảnh sát Séc nhập cuộc điều tra (vi xe bắt cóc mang bảng số xe Séc) : giờ đây ngay chính ông TXThanh có muốn tuyên bố mình không bị bắt cóc cũng không còn được.

Trước sự vi phạm trắng trợn luật pháp Đức và luật pháp quốc tế của nhà cầm quyền Việt Nam, chính phủ Đức không những không thể dung thứ, mà Bộ trưởng S. Gabriel

còn phải đau đầu cân nhắc những phương cách để đối trị Việt Nam.

Tổng thống Đức, Quốc hội Liên bang Đức, Liên đoàn Thẩm phán Đức, cũng như chính bản thân Bộ trưởng S. Gabriel đều rất thông thạo về tình hình vi phạm nhân quyền tại Việt Nam và đã từng đích thân can thiệp (4) giúp những nhà tranh đấu dân chủ. Đức cũng thừa biết Việt Nam nếu mất thêm sự ủng hộ của Âu Châu sau khi đã bị Mỹ lơ là, thì càng nhanh chóng bị Trung Quốc khống chế. Nhưng đồng thời khuynh hướng chống những chính phủ độc tài có hành động khủng bố (với dân của họ) dù phải hy sinh những lợi ích kinh tế của Đức càng ngày càng quyết liệt. Trường hợp Thổ Nhĩ Kỳ cho thấy Đức sẽ không nhân nhượng với Việt Nam, và càng không thể nhân nhượng sau vụ Việt Nam vi phạm chủ quyền của Đức.

Đối trị nhà cầm quyền, làm sao khỏi hại đến dân?

Câu hỏi đã được một người dân Đức nêu lên trong Facebook của Bộ Ngoại giao Đức mà chưa thấy ai đề nghị câu trả lời.

Có lẽ những người dân Việt, thay vì đuổi theo những tin tức giật gân vô bổ về nhân vật Trịnh Xuân Thanh, nên dành thời gian suy nghĩ để đóng góp ý kiến cho ông Bộ trưởng Bộ Ngoại giao Đức, mà cũng là để giúp chính mình, trong tình thế tối đen của dân tộc.

Chú thích

(1) <http://www.sueddeutsche.de/politik/geheimdienstskandal-politthriller-in-berlin-1.3613750>

(2) http://www.vietnam.diplo.de/Vertretung/vietnam/vi/04-Politik/04-01_20bilaterale-beziehungen/0-bilaterale-beziehungen.html

(3) <http://thoibao.de/vd-news/11327/pressemittelung%3A-verschleppung-auf-veranlassung-der-vietnamesischen-regierung-aus-berlin-nach-vietnam%252c-fall-trinh%252c-xuan-thanh.htm>
<http://thoibao.de/tin-nuoc-duc/11322/thong-cao-bao-chi-ve-viec-ong-trinh-xuan-thanh-bi-bat-coc-tai-berlin-%28luat-su-petra-isabel-schlagenhauf%29.htm>

(4) <https://veto-network.org/>

CAN TIỀN...

Hà Nội tính cướp cạn & dạm bán Cam Ranh?

.....Trần Nguyên Thao 29-07-2017.....

Hà Nội (HN) đang lâm vào đường cùng: Ngân sách luôn thâm thủng trầm trọng vì đảng viên tham ô, phung phí; vay mượn khắp nơi rất khó khăn. Các định chế tài chính và ngân hàng nước ngoài đang rút vốn khỏi thị trường tài chính ngân hàng trong nước. Mỗi nguy này sẽ buộc Hà Nội lệ thuộc thêm nữa vào Bắc Kinh về kinh tế, tài chính và cả chính trị. Ghép các thông tin về chuyển biến ngoại giao từ tháng 10 năm ngoái đến nay, thấy mọi chuyện đang dần lộ dạng: HN toan tính “vuột” khỏi vòng tay Phương Bắc, khiến Bắc Kinh mới đây dè dặt nỗi giận, vì họ muốn làm cho “ra lẽ” việc HN “gả bán chưa ngã giá” hải cảng Cam Ranh cho Hoa Kỳ [1]. Muốn có ngay tiền mặt, HN lại một lần nữa tung tin thăm dò dư luận về chiến dịch “huy động vàng” trong dân chúng - một cách “vay nóng” không bao giờ trả lại.

Không phải vô cớ mà Thượng tướng Trung Cộng Phạm Trường Long, Phó Chủ tịch Quân ủy Trung ương, nhân vật chỉ đứng sau ông Tập Cận Bình, đột ngột xuất hiện tại HN rồi bỏ về nửa chừng hôm 18-06, sau khi gặp những tay đầu sỏ ở Ba Đình. Về mặt công khai thì nói rằng, Trung Cộng phạt ý vì HN thăm dò dầu khí ở mỏ dầu Cá Voi Xanh của Exxon Mobil trong lô 118 ngoài khơi Đà Nẵng, và dự án Cá Rồng Đỏ ở lô 136-03 hợp tác với Talisman. HN vội ngưng thăm dò tại lô 136-03, vì sợ Trung Cộng dùng biện pháp quân sự. Còn trong “bí mật” có phải HN lo tương lai sẽ thất thu khi không thể khai thác khí đốt thiên nhiên ở lô 136-03, nên chuyện “gả” Cam Ranh để có tiền cứu chế độ là giải pháp HN đang bàn thảo (?)

Cam Ranh nằm cặp bờ biển theo trục Bắc Nam, sát Quốc lộ 1A, có diện tích 60 cây số vuông, cùng lúc đậu được 40 chiến hạm kể cả hàng không mẫu hạm, nước sâu trung bình 16-25m, có khu sâu tới 32m. Cửa vào Cam Ranh thênh thang, rộng đến 4 cây số, sâu hơn 30m. Cam Ranh được nhiều ngọn núi cao hơn 400m vây kín gió, dễ phòng thủ.

Dù mưa sa gió bão, mọi động tĩnh khắp Biển Đông, bao gồm cả Trường Sa, Hoàng Sa và tới tận eo biển Malacca và Philippin sẽ được quét gọn vào trung tâm phân tích để nếu cần dàn hỏa tiễn gần trên các đỉnh núi bao quanh sẽ bay đến mục tiêu

do bộ óc điện toán “đưa lối” được lập trình sẵn.

Trung Cộng chiếm các vùng nước sâu, bồi đắp đảo nhân tạo trong vùng Hoàng Sa, Trường Sa làm căn cứ ẩn nấp tàu ngầm sẽ trở thành “dã tràng se cát Biển Đông” khi “mắt thần” điện tử được đặt tại các đỉnh núi cao bao quanh Cam Ranh để dàng phát hiện.

HN từng bán Cam Ranh cho Liên Xô 24 năm từ 1978 cho mục tiêu quân sự, tình báo. Khi Liên Xô tan rã, Nga nối tiếp hợp đồng này từ năm 1993-2002. HN đòi Nga nếu muốn thuê thêm, phải trả 200 triệu USD mỗi năm. Chuyện không thành, Nga cuốn cờ ra đi ngày 02-05-2002 [2].

Cũng không phải ngẫu nhiên, lần đầu tiên hải quân Mỹ-VC có cuộc tập trận ngay cảng Cam Ranh, kéo dài 5 ngày từ hôm Chúa nhật đầu tháng 07. Phía Mỹ đưa hai chiến hạm USS Coronado và USNS Salvor cập cảng Cam Ranh. Chiến đấu cơ B-1B Lancer từ Andersen Air Force Base, tại đảo Guam, bổ sung cho Phi đoàn Thám kích 9th Expeditionary Bomb Squadron, nguyên từ căn cứ Dyess Air Force Base, Texas, đã bay chuyển hành quân trên Biển Đông cùng với các chiến đấu cơ Nhật Bản.

Cho đến lúc này, chuyện dạm bán Cam Ranh diễn tiến ra sao vẫn còn là những suy đoán. Nhưng trong tình huống “đối phương” biết chắc HN ở vào thế “cạn kiệt hầu bao”, đang nóng lòng làm mọi thứ để có tiền cứu nguy chế độ. Chắc chắn HN phải chịu cảnh “ép giá” trong các cuộc đàm phán. Vào lúc này, thời gian đối với HN thật là khắc nghiệt, nhưng với đối tác thì chờ đợi là thần tiên, kỳ thú!

Trên bàn cờ thương lượng để tránh bị bắt bớ, HN muốn chứng tỏ với đối phương cũng còn “của ăn, của để” cầm cự được với thời gian. Nhưng thực tế, túi tiền của HN đã rỗng như sự thể sẽ giải bày bên dưới:

HN sau bao lần ngấm nghĩa không làm được, lần này lại tung tin thăm dò dư luận về chiến dịch huy động 13 triệu lượng vàng (500 tấn), trị giá khoảng 20 tỷ Mỹ kim, cộng với Mỹ kim nằm trong túi dân chúng. Nhưng toàn dân có quá nhiều kinh nghiệm trong những lần HN đánh tư sản mại bản và đổi tiền ở các năm sau 1975, nên việc moi vàng hay Mỹ kim trong túi dân chắc chắn không hề dễ. Giữa năm ngoái (2016) HN từng nói đến

huy động vàng nhiều lần, nhưng đã không dám làm.

Không cần phải là thầy bói, cũng biết cộng đảng bị sao Thái Bạch và Kế Đô song chiếu đưa đến cảnh “họa vô đơn chí”. Chuyện Cam Ranh còn đang nhì nhằng, chưa ngã ngũ, thì thời gian gần đây, sau hàng chục năm làm ăn tại Việt Nam, khá nhiều ngân hàng lớn trên thế giới quyết định thu hẹp hoạt động, hoặc rút vốn khỏi thị trường tài chính ngân hàng tại Việt Nam. Mọi nghiệp vụ tài chính, thu hẹp, rút vốn đợt đầu này sẽ diễn ra trong các tháng còn lại năm 2017:

* Ngân hàng Thương mại Cổ phần Quốc tế (VIB) công bố nhận chuyển giao toàn bộ hoạt động của Ngân hàng Commonwealth Bank of Australia (CBA) Chi nhánh Saigon. CBA có 20% vốn trong ngân hàng VIB, và là nhà kinh doanh tài chính chiến lược hoạt động ở Sài Gòn từ năm 2008.

* Với trụ sở chính tại Luân Đôn, Tập đoàn HSBC có 7,500 văn phòng tại 80 quốc gia và vùng lãnh thổ cũng sẽ bán lại 19.41% cổ phần cho ngân hàng thương mại Techcombank của Việt Nam, sau 12 năm hoạt động.

* Australia and New Zealand Banking Group Limited (ANZ) Việt Nam ra thông cáo cho biết đã bán toàn bộ mảng dịch vụ ngân hàng bán lẻ tại Việt Nam cho một đối tác tại VN là ngân hàng Shinhan Việt Nam.

* Trước đó, hồi cuối tháng 3-2016, Standard Chartered cũng đã gây xôn xao thị trường khi bất ngờ rút hai đại diện của mình khỏi ACB. Và xác nhận kế hoạch thoái vốn đang trong tiến trình thảo luận.

Chuyên gia Ngân hàng, Tiến sĩ Nguyễn Trí Hiếu cho rằng: việc các ngân hàng quốc tế rút vốn khỏi Việt Nam là đáng lo ngại, cho thấy thị trường tài chính Việt Nam thường quản trị theo kiểu “gia đình”, tiềm ẩn nhiều rủi ro và không mang lại lợi nhuận kỳ vọng cho các nhà đầu tư ngoại quốc. Tình trạng các ngân hàng lớn rút vốn khỏi Việt Nam sẽ còn tiếp tục. Nguyên nhân do nợ xấu trong hệ thống ngân hàng đang ở mức báo động, lên đến 600 ngàn tỷ đồng, nợ công hàng trăm tỷ Mỹ kim... Đưa đến dự báo nhiều ngân hàng phá sản trong nay mai.

Vào tháng Hai năm nay, Tổ chức Xúc tiến Thương mại Nhật Bản (JETRO) công bố bản khảo sát, trong đó có đoạn phân nản thủ tục hành chính rườm rà, chính sách pháp luật về đầu tư, kinh doanh chưa rõ ràng, chi phí “bôi trơn” vẫn rất lớn đang làm ảnh hưởng đến môi trường đầu tư và niềm tin của các doanh nghiệp Nhật Bản tại Việt Nam [3].

Một ngày sau (07-07), bất chấp khuyến cáo của Quỹ Tiền tệ Quốc tế IMF, Ngân hàng Nhà nước (NHNN) Việt Nam đã lợi "ngược dòng" tiền tệ, lần đầu tiên trong ba (3) năm nay, đã ban hành thêm một quyết định tài chánh nhằm phục vụ mục tiêu chính trị: đồng loạt giảm các loại lãi suất cơ bản tới 25 điểm, tức là 0,25% [4].

Lý do vì trước đó, cuối tháng 5 vừa qua, nội các đương nhiệm kiên quyết "đặt cho được mục tiêu tăng trưởng GDP 6.7% toàn năm". Sáu tháng đầu năm, mức tăng trưởng GDP chỉ có 5.73%. Nửa năm còn lại, phải đạt mức tăng trưởng 7.7% GDP, một số liệu kinh tế "kỳ tích" trong thực tế hiện nay. Các chuyên gia kinh tế nhận định: một chính phủ chăm lo cho nền kinh tế ổn định, không thể chọn quyết định tăng trưởng kinh tế bằng bất cứ giá nào.

Quyết định giảm lãi suất trong lúc đồng tiền tiếp tục mất giá so với Mỹ kim có thể gây rủi ro tín dụng sau này vì khoản nợ xấu của toàn nền kinh tế Việt Nam đang tiếp tục quá lớn. Động thái giảm lãi suất của NHNN còn đương nhiên gây "còm cõi" thêm cho những món tiền chất chui của người cao niên hay lao động gởi vào nhà băng, nay bị "teo tóp" hơn nữa.

Sáng 20 tháng 7, truyền thông cộng đảng đồng loạt loan tin: "Kể từ ngày 5-8-2017 số tiền bảo hiểm được trả cho tất cả các khoản tiền gửi trong ngân hàng theo quy định của Luật bảo hiểm tiền gửi (gồm cả gốc và lãi) cho một cá nhân hay một tổ chức tham gia bảo hiểm tiền gửi tối đa là 75 triệu đồng. Nghĩa là dù có gửi 100 triệu hay hơn nữa, khi ngân hàng này phá sản, quỹ Bảo hiểm tiền gửi cũng chỉ trả cho người gửi tiền tối đa 75 triệu đồng [5]. Đây chính là cách HN chuẩn bị cướp cạn. Và cũng là câu trả lời cho sự xôn xao mấy tuần nay trong dư luận, nhiều người đến rút một số tiền lớn từ ngân hàng ra đều bị khất lần.

Dù HN chưa bao giờ và sẽ không chịu nhìn nhận, nhưng "bán Cam Ranh hay là chết" như một sự thể, khiến Phong trào Dân chủ trong nước sẽ nương vào đó dâng cao, nên HN ra tay trước trấn áp, bắt bớ như chưa từng thấy. Tất cả chỉ nhằm cứu nguy và duy trì chế độ tàn ngược. Chưa kể những đấu đá tranh ăn trong nội bộ cộng đảng xảy ra trong mọi ngành, tình trạng tài chánh thê thảm song hành cùng quyết định "giật gấu vá vai" của HN, có vẻ như sẽ đưa đến biến động quy mô nhằm vơ vét tiền, vàng trong dân chúng đã sẵn sàng rồi.

Chú thích:

[1] <https://changevietnam.wordpress.com/2017/06/25/ban-ve-chuyen-cho-my-thue-cam-ranh/>

[2] https://vi.wikipedia.org/wiki/V%E1%BB%8Bnh_Cam_Ranh

[3] <http://www.bbc.com/vietnamese/business-40505278>

[4] <http://www.baomoi.com/nhnn-giam-lai-suat-dieu-hanh-cho-vay/c/22701873.epi>

[5] <https://thuvienphapluat.vn/van-ban/Tien-te-Ngan-hang/Quyết-dinh-21-2017-QĐ-TTg-han-muc-tra-tien-bao-hiem-352344.aspx>

tiền, gửi tiền, du lịch VN, nuôi sống csvn hơn 42 năm qua, 70% số tiền gửi vào VN từ Mỹ, để csvn còn sống và có cơ hội bán lãnh hải, lãnh thổ, đàn áp, giết người dân trong nước, và muốn làm nô lệ Trung Cộng để giữ quyền hành...

Người Việt tị nạn tại Hoa Kỳ phải thỉnh nguyện TT Trump ban hành một sắc lệnh từ Department of Treasury, Office of Foreign Assets Control, tương tự như TT Bush đã ban hành mà cộng đồng tị nạn Cuba

Chiến tranh kinh tế

—TS Nguyễn Văn Lương 28-07-2017—

Hoa Kỳ đang áp dụng kế hoạch phong tỏa kinh tế Trung Cộng bằng cách cô lập Bắc Hàn, Nga Sô, Cuba đang bị áp lực tương tự! Trung Cộng sẽ bị sụp đổ vì nợ nần, chiến tranh Ấn-Trung, và chi tiêu cho con đường tơ lụa... Người Việt hải ngoại hãy nhìn thấy ưu tiên này của Hoa Kỳ để áp dụng cho sự tự do của dân tộc Việt Nam. Nhưng lũ lãnh tụ hải ngoại gà què, sợ csvn không dám hành động!

Csvn sẽ sụp đổ tức khắc nếu TT Trump ban hành sắc lệnh chế tài csvn! Vậy mà không ai dám thỉnh nguyện?

Tại sao TT Trump không đặt nhân quyền với csvn trong ngày 31-5-2017, khi TT Nguyễn Xuân Phúc đến Mỹ, mà phong tỏa kinh tế Cuba vào ngày 16-6-2017 vì vi phạm nhân quyền?

TT Trump không quan tâm đến nhân quyền tại VN? Không đúng, vì ngay sau khi nhậm chức, đệ nhất phu nhân Hoa Kỳ Melania Trump đã trao giải thưởng cho Mẹ Nấm Nguyễn Ngọc Như Quỳnh!

Chế độ Cuba tệ hại hơn csvn?

- Không! Nhưng vì cộng đồng tị nạn Cuba có lập trường dứt khoát với chủ nghĩa độc tài Cuba. Năm 2003, họ thỉnh nguyện chế tài Cuba và được TT Bush đáp ứng; Phong tỏa Cuba 5 năm (2004-2009), dân chúng Cuba cực khổ nhưng chế độ Cuba chịu đựng không nổi; do đó, dù không bị nợ nần, chính phủ Cuba đã vận động quốc tế để TT Obama giải tỏa cấm vận năm 2009. Ngược lại, cộng đồng tị nạn CSVN quyền

thỉnh nguyện, chế độ csvn sẽ vỡ nợ, sụp đổ tức khắc vì nợ nần quá nhiều do kết quả kinh tế kiệt quệ: doanh nghiệp phá sản, nông nghiệp tiêu tan vì đồng bằng sông Cửu Long, hải sản tiêu tùng vì Formosa và sự lấn chiếm ngành ngư nghiệp của Tàu chệt, xã hội băng hoại, thất nghiệp tăng cao...

Trong thời gian chờ đợi sắc lệnh đặc biệt mà TT Trump ban hành vì thỉnh nguyện của cộng đồng, người dân Việt phải cương quyết không để dân tộc VN nô lệ Trung Cộng vì bè lũ tay sai csvn. Do đó:

1) người Việt tị nạn phải giảm gửi tiền, không đóng góp từ thiện giúp VN, không du lịch VN, để csvn không có ngoại tệ

2) người Việt trong nước không gửi ngoại tệ vào ngân hàng, đập phá du lịch để giảm ngoại tệ, đưa csvn đến sự vỡ nợ.

Không ngoại tệ, csvn không mượn được nợ mới để trả nợ cũ và sẽ bị vỡ nợ, sụp đổ như Đông Âu, Liên bang Sô viết, Venezuela! Đây cũng là kế hoạch mà Hoa Kỳ đang áp dụng cho Nga Sô, đang đến với Bắc Triều Tiên và Trung Cộng!

Người Việt hải ngoại phải thức tỉnh, không để bị lợi dụng bằng những sự thiện nguyện quyền góp, tuyên truyền dụ dỗ, yểm trợ đấu tranh... du lịch VN hí hờ vì tự cao... phải chấm dứt nguồn tài chánh vào VN, cứu sống chế độ csvn!

Lập trường nhân dân trong nước quá rõ ràng, họ cần nổi dậy bắt chấp những đàn áp dã man của csvn

Lập trường của người Việt trong

Khi nhà cầm quyền Việt Nam "xoáy" vào túi của dân chúng

Phạm Chí Dũng 07-08-2017

cộng đồng tị nạn VN đâu, biết trường thành học bài học của cộng đồng tị nạn Cuba không ? Hay vẫn còn bú mớm như nổi lòng cô giáo Trần Thị Lam diễn tả? Sự sụp đổ tức khắc của csvn, người Việt hải ngoại chung sức xây dựng một VN cường thịnh nhất của DNA châu, không còn cực khổ, không đổ máu. Tại sao còn do dự?

Chỉ bị cắt viện trợ 700 triệu dollars, Miền Nam mất vào tay csvn. Hàng tỉ dollars vào VN mỗi năm, chính người Việt tị nạn đã nuôi sống csvn hơn 42 năm qua nên đất nước Việt Nam bây giờ mới bị kết quả nông nổi như bây giờ, tệ hại như thế này!

Sự sụp đổ tức khắc của csvn khi TT Trump ban hành sắc lệnh nêu trên; hậu cộng sản, người dân trong nước được tự do; hết cực khổ, vì người Việt hải ngoại sẽ có nỗ lực tối đa và hữu hiệu giúp đỡ người dân trong nước, cộng đồng hải ngoại sẽ là bộ ngoại giao, là căn bản kinh tế vững mạnh cho đất nước, và với 1/2 triệu chuyên gia hải ngoại; người Việt chúng ta có tiền, có tài, có quyền, sẽ cùng nhau xây dựng một dân tộc no ấm, một VN hùng mạnh của Đông Nam Á châu trong một thời gian ngắn. Chỉ có sự hùng mạnh, VN sẽ là đồng minh của những cường quốc thay vì làm nô lệ cho Trung Cộng như bây giờ.

Chỉ có sự quyết tâm của người Việt hải ngoại bằng cách cắt giảm những nguồn tài chính vào Việt Nam, csvn sẽ bị vỡ nợ và sụp đổ; những chủ tịch cộng đồng và người Việt tại Hoa Kỳ, giám đốc, lãnh tụ truyền thông... còn chờ đến bao giờ mà không bày tỏ lập trường chống csvn, và yểm trợ sự đấu tranh trong nước một cách hữu hiệu, bằng cách vận động gửi thỉnh nguyện thư như Cộng đồng Cuba đã làm, khi cả hai vợ chồng TT Trump rất quan tâm đến nhân quyền cho Việt Nam cũng như cho thế giới ? Hay chỉ là lũ gà què ăn quần côi xay trong cộng đồng người Việt với những chiêu bài chống csvn? Hay sợ bọn Việt gian báo cáo, không đi VN hí hỏ được nên không dám hành động ?

TS Nguyễn V Lương

“Phải tìm mọi cách để huy động vàng và USD trong dân.” Kể từ năm 2011 là lúc bắt đầu phải thắt lưng buộc bụng ngân sách đến nay, chưa bao giờ chính phủ Việt Nam lại tỏ ra tha thiết đến thế trong cái nhìn xoáy vào túi quần của dân chúng.

Không chỉ một lần, mà Thủ tướng Nguyễn Xuân Phúc có đến ba lần nhắc đến vấn đề tìm cách huy động nguồn lực ngoại tệ trong dân khi quý 3 năm 2017 đang lao tới.

Thời gian đang là kẻ thù của ngân sách. Trong bối cảnh các nguồn “ngoại lực” từ nước ngoài vào Việt Nam bị giảm sút trầm trọng, năm 2017 này rất có thể còn phải chứng kiến một chấn động về hụt thu ngân sách so với dự toán: 11%.

Ai dám bảo đảm tiền và vàng gửi không bị “xù?”

Ba lần nhắc trên của Thủ tướng Phúc lại không phải lần đầu tiên. Ngay từ năm 2011 khi chính phủ phải nghị quyết về “thắt chặt ngân sách,” cũng là lúc nợ xấu ngân hàng đã “hóa rồng” và gây bão hậu quả mà tàn phá cho đến giờ này, chính phủ của Thủ tướng Nguyễn Tấn Dũng cùng Ngân hàng Nhà nước của Thống đốc Nguyễn Văn Bình đã lấp ló kế hoạch huy động vàng và USD trong dân. Vào thời điểm đó, thậm chí Thống đốc Bình còn là tác giả của ý tưởng “lấy mỡ nó rán nó” đầy tham vọng, được hiểu là Ngân hàng Nhà nước sẽ chẳng mất gì mà vẫn có thể huy động được 500 tấn vàng nhân rồi trong dân chúng.

Tuy nhiên ngay lập tức, giới chuyên gia phản biện, báo chí và người dân đã đồng loạt phản ứng với ý tưởng và kế hoạch đầy tính phiêu lưu và vô trách nhiệm trên của nhân vật mà cũng vào năm 2011, tạp chí tài chính Global Finance đã xếp vào “một trong 20 thống đốc có thành tích điều hành tệ nhất thế giới.” Rất nhiều người đã đặt một dấu hỏi cực lớn: Ngân hàng Nhà nước và chính phủ lấy gì đảm bảo cho vàng và ngoại tệ của dân để

tránh bị thất thoát hoặc “bốc hơi” trong khi chính Ngân hàng Nhà nước lại là tác nhân gây ra hàng loạt hậu quả lớn trong điều hành các ngân hàng thương mại cổ phần lỗi lã?

Câu hỏi trên vẫn tồn tại dai dẳng suốt những năm sau đó, tương ứng cứ hàng năm chính phủ và Ngân hàng Nhà nước lại nêu ra đề nghị “huy động vàng và ngoại tệ trong dân” như một cách thăm dò phản ứng của dân chúng và thị trường. Để cứ như một điểm báo, câu hỏi này đã được phản náo xác nhận khi những năm gần đây đã chứng kiến nhiều vụ việc tiền gửi của dân trong một số ngân hàng đã không cánh mà bay. Hiện tượng tồi tệ này không chỉ xảy ra ở những ngân hàng nhỏ như NCB (quốc dân), mà còn tại những ngân hàng lớn có vốn chi phối của nhà nước như Agribank (Nông nghiệp và Phát triển Nông thôn), BIDV (Đầu tư Phát triển)...

Nhưng chưa hết. Từ cuối năm 2016, một phó thủ tướng là ông Vương Đình Huệ đã bắt đầu xác nhận về khả năng “thí điểm phá sản ngân hàng.” Thực trạng của hơn 30 ngân hàng thương mại lại là quốc nạn của ít nhất 900,000 tỷ đồng nợ xấu – bao gồm 300,000 tỷ đồng mà công ty Quản lý Tài sản các Tổ chức Tín dụng (VAMC) đã “mua trên giấy,” và 600,000 tỷ đồng đang treo trong các ngân hàng thương mại mà vẫn chưa hề được xử lý dù chỉ trên giấy tờ.

Đến giữa năm 2017, triển vọng phá sản ngân hàng trở nên lộ diện hơn nhiều khi Thủ tướng Nguyễn Xuân Phúc ký một quyết định về hạn mức tiền bảo hiểm cao nhất cho cá nhân khách hàng là 75 triệu đồng trong trường hợp tổ chức tín dụng phá sản.

Mức bảo hiểm tiền gửi quá thấp như thế, so với quy định vài trăm ngàn USD bảo hiểm tiền gửi cho mỗi cá nhân ở Hoa Kỳ, làm lộ ra tình trạng có thể thực sự tồi tệ về tiền mặt của một số ngân hàng Việt,

để nếu những ngân hàng này rơi vào cơn phá sản và do đó rất dễ dẫn đến phản ứng dây chuyền đổ bể hàng loạt ở những tổ chức tín dụng khác, tiền gửi của khách hàng có thể không tránh khỏi tương lai bị “xù” thẳng cánh.

USD trong dân sắp cạn?

Cuộc tranh luận “tìm cách huy động USD trong dân” vẫn tiếp tục “tự diễn biến.”

Vẫn đang lập lờ những ý kiến của giới quan chức ngân hàng và chính phủ cho rằng “huy động vàng và USD” để “chống vàng hóa và đôla hóa,” hoặc chính trị hơn cả là “khoan sức dân”...

Như muốn thỏa mãn đòi hỏi của Thủ tướng Phúc, Thống đốc Ngân hàng Nhà nước Lê Minh Hưng khẳng định đã có các giải pháp để huy động nguồn lực vàng, USD trong dân. Ông Hưng còn cho biết các giải pháp điều hành vĩ mô tổng thể những năm qua là “rất trúng,” nhờ đó nguồn lực ngoại tệ đã chuyên hóa thành VND.

Đồng quan điểm với ông Lê Minh Hưng, một số chuyên gia kinh tế cũng cho rằng giải pháp tốt nhất để huy động USD là tăng lãi suất huy động loại ngoại tệ này.

Cần nhắc lại, từ thời Thống đốc Nguyễn Văn Bình, lãi suất huy động USD tại các ngân hàng đã bị ép về 0% như một liệu pháp để “bình ổn tỷ giá.” Từ đó đến nay, USD lại là kênh ít sinh lời nhất so với các kênh đầu cơ khác như chứng khoán, bất động sản. Trong tình hình nguồn cung USD có vẻ dồi dư và USD kém sinh lời, nhu cầu nắm giữ USD của người dân không còn lớn như những năm trước. Đó cũng là cơ hội vàng để Ngân hàng Nhà nước tung tiền “gom” USD.

Con số “gom USD” mới nhất được Thống đốc Lê Minh Hưng công bố là gần \$10 tỷ trong năm 2016, đưa kho dự trữ ngoại hối của Việt Nam lên đến \$41 tỷ. Một phần lớn trong con số gần \$10 tỷ mua vào được xác định từ nguồn trôi nổi trong dân chúng.

Nhưng một câu hỏi lắt léo là trong bối cảnh ngân sách đang lâm vào tình thế bĩ cực, chẳng hạn kỳ

hợp Quốc hội tháng Năm và tháng Sáu, 2017, đã không thể tìm ra dù 18,000 tỷ đồng làm kinh phí bồi thường giải tỏa cho dự án phi trường Long Thành, Ngân hàng Nhà nước lấy đâu ra hơn 200,000 tỷ đồng để “gom” gần \$10 tỷ?

Câu trả lời đơn giản nhất và có lẽ chẳng còn giải đáp nào mang tính thuyết phục hơn: In tiền.

Một thực tế không thể phủ nhận là từ năm 2015 đến nay, ngày càng nhiều người trong giới hưu trí ngạc nhiên một cách u ám về hiện tượng họ được nhận lương hưu bằng tiền mặt mới cứng. Mới đến mức chưa hề được lưu hành, cứ như mới từ xưởng in tiền phát ra.

Có nghĩa là Ngân hàng Nhà nước có thể đã chấp nhận hậu quả lạm phát thực tế (chứ không phải chỉ số lạm phát theo báo cáo chỉ chưa đầy 4%/năm) để in tiền. Thậm chí còn in ồ ạt để bung ra mua USD trôi nổi.

Vào giữa năm 2017, trong bối cảnh tỷ giá USD quá ổn định ở Việt Nam, trong khi quốc gia này lại phải nhập siêu lớn từ không chỉ “bạn truyền thống” Trung Quốc (khoảng \$50 tỷ/năm cả chính ngạch lẫn tiểu ngạch) mà cả từ Nam Hàn (khoảng \$16 tỷ/năm), giới quản lý nhà nước đã thực sự sốt ruột và phải bàn tới biện pháp “kích thích xuất khẩu” bằng cách đẩy cao tỷ giá trung tâm và do đó tăng tỷ giá USD chợ đen, chấp nhận “kích thích lạm phát” – một cách nói hiểu thế nào cũng được của kinh tế học.

Những dấu hiệu và hiện tượng trên cho thấy trong thời gian tới, tỷ giá USD chính thức thức lẫn chợ đen đều có thể tăng, thậm chí tăng khá mạnh, kéo theo chỉ số lạm phát thực tế có thể tăng cao.

Tuy vậy, dù là in tiền ồ ạt, câu hỏi còn lại là liệu Ngân hàng Nhà nước có “gom” được USD đủ để phục vụ dự trữ ngoại hối cho nhu cầu nhập khẩu và trả nợ nước ngoài hay không.

Theo ông Võ Văn Châu, tổng giám đốc Ngân hàng Kiên Long, với lãi suất tiền gửi 0%, lâu nay người dân vẫn gửi USD vào ngân hàng rồi ngay sau đó, họ lại thể chấp số tiết kiệm để vay lại VND

với lãi suất 4%–5%/năm, tiếp tục gửi tiết kiệm VND với lãi 6%–7%. Như vậy, người gửi USD đã có mức sinh lời 2%/năm.

Vậy là giới kinh doanh và phân tích đặt dấu hỏi: Nếu mọi việc đang diễn ra như ông Châu nói, thì cho đến nay các ngân hàng thương mại vẫn đang huy động USD với mức lãi suất là 2%. Do đó, việc tăng lãi suất huy động USD lên 0.25% đến 0.5% chỉ là bước đi nhằm dần dần hợp thức hóa những gì mà các ngân hàng thương mại đang làm, chứ không thể tăng huy động thêm USD cho nền kinh tế. Tức phần lớn những đồng đôla mà người dân muốn gửi vào ngân hàng thì đã gửi rồi, số còn lại khó mà “tự nguyện” chui tiếp vào ngân hàng, cho dù lãi suất có được nâng lên ngang bằng với mặt bằng bình quân của quốc tế.

Việc dự trữ ngoại hối chỉ tăng từ \$41 tỷ lên \$42 tỷ trong sáu tháng đầu năm 2017 cũng cho thấy, lượng USD nằm dưới gối của người dân có thể chẳng còn nhiều hoặc tâm lý găm giữ của người dân đã lần ạt để quá khó “tìm mọi cách huy động” cho dù Ngân hàng Nhà nước có tung tiền mặt ồ ạt nhằm hút USD.

Thực chất của “huy động” là gì?

Dù chẳng có cuộc khảo sát hoặc thăm dò nào về dư luận xã hội được công bố, nhưng những gì đã và đang thể hiện trên mặt báo chí nhà nước lẫn mạng xã hội đều dẫn đến một kết quả: phần lớn, nếu không muốn nói là tuyệt đại đa số người dân Việt Nam không còn giữ được một niềm tin nào, dù chỉ tương đối, vào kết quả điều hành của chính phủ và cung cách làm việc của giới quản lý ngân hàng. Toàn bộ các khẩu hiệu và tuyên rao mang tính mị dân đã chỉ làm tạo được một kết quả duy nhất là phản kết quả.

Thử hỏi với thực trạng của khối ngân hàng thương mại, làm sao người dân còn tin được ngân hàng nếu vàng và USD của dân được “huy động” vào trong đó?

Ngược lại, qua việc chính phủ và Ngân hàng Nhà nước ngày càng “tha thiết” với công cuộc “huy động vàng và USD” trong dân, người dân

lại càng nhận rõ rằng ngân sách nhà nước quá đên hồi bị kịch.

Thực sự bị kịch. Hơn \$40 tỷ của dự trữ ngoại hối cũng chỉ đủ cho ba tháng nhập khẩu, còn trả nợ nước ngoài hàng chục tỷ USD hằng năm và hàng hà nhu cầu khác thì sao?

Kết quả thu ngân sách sáu tháng đầu năm 2017 lại khá tệ hại với số thu thua xa so với dự toán, trong đó chủ yếu giảm thu từ nguồn thu nội địa, tức từ các doanh nghiệp nhà nước và từ dân – một phản ánh hoàn toàn xác đáng trong bối cảnh nền kinh tế không phải “tăng trưởng 6.7%” mà vẫn tiếp tục suy thoái và lụn bại.

Cần nhắc lại, hụt thu ngân sách so với dự toán vào năm 2017 có thể trở thành hiểm thấy trong nhiều năm qua: 11%.

Chỉ có thể hiểu “huy động vàng và USD trong dân” thực chất là để dùng cho việc trả nợ nước ngoài, chỉ dùng cho các nhu cầu khác của chính quyền và bù đắp hụt thu ngân sách – một nền ngân sách mà cho tới nay vẫn phải cõng trên lưng “30% công chức không làm gì cả nhưng vẫn đều đặn lĩnh lương.”

Phạm Chí Dũng – Người Việt

Đó là ngón đòn thù tàn nhẫn giáng xuống blogger Nguyễn Ngọc Như Quỳnh (bị tuyên án 10 năm tù giam). Sau đó chưa đầy một tháng, blogger Trần Thúy Nga cũng bị tuyên ở mức án 9 năm tù giam và 5 năm quản chế.

Hai phiên tòa này đã vi phạm Hiến pháp và pháp luật VN cũng như những cam kết quốc tế, khi nhà cầm quyền đã để cho các lực lượng công an công khai và công an trá hình côn đồ bao vây, hành hung, ngăn cấm, không cho ngay cả người ruột thịt, các phóng viên báo chí cũng như các nhà quan sát quốc tế tới tham dự và quan sát phiên tòa.

Hai blogger đó đã làm gì mà khiến cho nhà cầm quyền VN nổi giận tới mức bất chấp cả pháp luật để trả thù họ như vậy?

Theo các luật sư, cũng như đối chiếu với quy định trong các bộ luật VN, thì dù hai công dân này đã bị xử phạt theo quy định của điều 88 Bộ luật Hình sự, về tội “tuyên truyền chống nhà nước”. Sự kết tội này hoàn toàn bất công vì họ thực sự không phạm tội.

Nguyễn Ngọc Như Quỳnh và Trần Thúy Nga đã được các luật sư chứng minh là chỉ dùng những bài

bảo vệ Tổ quốc, chống TQ xâm lược và chống lại sự hủy diệt môi trường của Formosa, công ty được biết là dù dưới danh nghĩa Đài Loan nhưng khoảng 90% vốn là của TQ...

Lý do nào khiến nhóm “quyền lực đen” đang thao túng nhà cầm quyền VN ấy đã giáng đòn thù lên hai nữ blogger đang nuôi con thơ, nhẫn tâm cướp đoạt tương lai của những trẻ em vô tội? Ai mà chẳng thấy cần phải cảm ơn, ủng hộ, ngợi khen hai blogger này khi khẩu hiệu của họ là “Cá cần nước sạch, dân cần minh bạch”, “Đả đảo TQ xâm lược”, “Formosa rút khỏi VN”...?

Nhận xét về mức án nói trên, luật sư Nguyễn Khả Thành nói: “Thông thường về tội 258 hoặc 88 người ta gọi là tội nhạ cảm, nên ai mà bị tội này thì bản án cao lắm là 5 năm tù thôi. Vụ án này với chị Quỳnh thì lại gấp đôi, tức là 10 năm, thì cao hơn cả tội phạm giết người nữa”... (X. <https://www.voatiengviet.com/a/toa-tuyen-10-nam-tu-cho-blogger-me-nam/3920938.ht>).

Hóa ra, sự căm thù của nhóm “quyền lực đen” trong nhà cầm quyền VN đối với những người dám phát ngôn bảo vệ đất nước trước sự xâm lăng của TQ lại bùng nổ tới mức không kiềm chế nổi, đến mức họ bất chấp cả luật pháp và thể diện tối thiểu.

Hành động ấy của nhà cầm quyền VN, đương nhiên lại làm dấy lên những làn sóng phản đối dữ dội từ các công dân, các tổ chức xã hội dân sự trong nước, Liên hợp quốc và cộng đồng quốc tế.

Phải trả tự do ngay và vô điều kiện cho Nguyễn Ngọc Như Quỳnh, Trần Thúy Nga và những tù nhân lương tâm khác. Đó là yêu cầu nghiêm khắc của người VN và cộng đồng quốc tế!

Nhưng nhà cầm quyền VN, như mọi khi, vẫn không chịu trả lời hoặc tìm đủ mọi cách bôi nhọ nạn nhân, bao biện cho tội lỗi vi phạm nhân quyền của họ, tới mức bất chấp công lý và danh dự.

Nhiều người nhận định rằng nhóm “quyền lực đen” mà quyền lợi của họ đồng nhất với quyền lợi của TQ xâm lược và của nhà đầu tư hủy diệt môi trường thì mới có thể hành

Xử nặng hơn tội giết người vì dám đụng đến Formosa và Trung Quốc

.....**Võ Thị Hào (Á Châu Tự Do) 01-08-2017**.....

Tội giết người – tội ác ở mức độ tàn bạo nhất, tại Điều 93 Bộ luật Hình sự VN quy định: nếu không thuộc trường hợp đặc biệt thì chỉ bị phạt 7 năm tù.

Trên thực tế, những kẻ giết người tại VN, kể cả kẻ giết người hàng loạt, những kẻ tham nhũng gây tổn hại cho cả nền kinh tế... vẫn được quyền tiếp xúc, thăm nuôi bởi người thân. Họ được quyền xét xử và tranh tụng trong những phiên tòa công khai. Gia đình, bạn bè cùng những người quan tâm vẫn được quyền tham dự phiên tòa theo quy định của pháp luật.

Nhưng trong hai phiên tòa vào 29 tháng 6 và 25 tháng 7 năm 2017, VN đã xử hai nữ blogger hoàn toàn vô tội ở mức hình phạt còn cao hơn cả tội giết người!

viết, biểu ngữ và phát ngôn ôn hòa. Nguyên vọng mà họ thể hiện chỉ là để bảo vệ môi trường, sự toàn vẹn chủ quyền của Tổ quốc... Họ bảo vệ quyền làm người chính đáng của công dân.

Khi nhà cầm quyền không thể kiểm soát nổi những tham nhũng tiêu cực tràn lan trên khắp mọi lĩnh vực, đặc biệt là hành pháp và tư pháp, hai phụ nữ ấy đã đứng lên bảo vệ dân oan bằng những biện pháp hợp lý hợp tình, thông qua con đường khiếu kiện, yêu cầu đối thoại để những cá nhân và cơ quan có trách nhiệm xem xét lại, sửa sai, ổn định trật tự xã hội.

Không chỉ vô tội, họ còn là người có công lớn với đất nước khi trong nhiều năm nay đã dành tâm sức của mình cất lên tiếng nói để

xử hận thù như vậy với những công dân đang bảo vệ đất nước của mình.

Nhưng điều đáng ngạc nhiên là cả hệ thống tư pháp và lập pháp VN, đặc biệt là Quốc hội, các Liên đoàn luật sư, Hội Nhà báo, Hội Nhà văn, Hội Phụ nữ... cùng những cá nhân và tổ chức khác, vì sao thấy những phiên tòa trái luật pháp, nguy cơ đe dọa bất ổn xã hội diễn ra lâu nay, đặc biệt trong hai phiên tòa nói trên mà vẫn im lặng?

Thật hổ nhục cho thứ quyền lực đen ấy, khi công dân VN bày tỏ tiếng nói lương tâm của mình thì trở thành nạn nhân của đòn thù tàn bạo với những bản án còn nặng hơn cả nhiều kẻ giết người.

Vì sao tập đoàn tội phạm không lồ đã cấp phép cho Formosa, đã che giấu và tiếp tay cho chúng từ trung ương tới địa phương, lại được dung dưỡng, bao che một cách bất chấp luật pháp và danh dự quốc gia?

Những thủ phạm đầu độc hủy diệt môi trường gây thảm họa lớn chưa từng có trên thế giới lại được chính nhà cầm quyền của đất nước nạn nhân bảo vệ tới mức ai dám nhắc đến tội lỗi của chúng là bị đàn áp, thậm chí còn kết án nặng hơn tội giết người!

Vì sao phản đối sự hủy diệt môi trường của Formosa – một công ty trên danh nghĩa là đầu tư kinh tế, cũng ở vị trí bình đẳng như muôn vàn công ty khác, lại là điều cấm kỵ và bị đàn áp tàn nhẫn đến thế ở ngay trên đất nước VN?

Tập đoàn hận thù những công dân bảo vệ Tổ quốc ấy, theo lệnh quan thầy, họ sẽ còn tàn hại dân VN đến mức nào đây?

Anh hùng thời bảo vệ nhân quyền

Những phiên tòa phi pháp mang tính khủng bố ngày càng tăng đối với các tù nhân lương tâm VN, nhất là với hai blogger Nguyễn Ngọc Như Quỳnh và Trần Thúy Nga vừa qua sẽ mãi mãi để lại trong lịch sử như một vết nhục nhã không thể nào tẩy rửa của nhóm "quyền lực đen" trong số những nhà cầm quyền độc tài VN. Nhưng ngược lại, trong khắc nghiệt của độc tài, những phẩm chất dũng cảm của hai phụ nữ ấy đã càng tỏa sáng.

Sự đàn áp tàn nhẫn ngày càng tập trung vào phụ nữ và đặc biệt là những người trẻ tuổi. Nhưng điều đó thậm chí còn phản tác dụng, thậm chí như "lửa thử vàng" và qua gian nan càng làm rạng rỡ những hành vi cao đẹp.

Thực sự anh hùng trong chiến tranh đã khó, nhưng anh hùng trong đời thường, anh hùng để chiến đấu dài lâu trong cuộc chiến chống lại sự vi phạm nhân quyền và tự do ngôn luận đòi hỏi sự hy sinh bền bỉ, trường kỳ và rất lớn, trong có cả việc phải thường xuyên chống lại những cám dỗ bỏ cuộc hoặc phản bội để được hưởng lợi từ phía kẻ đàn áp.

Chúng ta đã chứng kiến, trước những bản án nặng nề, hai blogger Như Quỳnh và Trần Thị Nga đã không run sợ và từ bỏ lý tưởng chính nghĩa của mình. Cho đến nay, sự bạo tàn không khuất phục được họ, mà còn làm cho họ thêm bền chí trên con đường tranh đấu vì lợi ích cộng đồng.

Dù bị muôn vàn cấm đoán và nguy hiểm, nhưng tiếng nói phản nộ của nhiều công dân trên mạng xã hội và những nhà tranh đấu ôn hòa cho dân chủ và nhân quyền vẫn dám công khai đối diện với sự khủng bố, đến tận nơi để ủng hộ hai blogger.

Dù bị o ép đủ bề, lại thêm quy định bất lương về việc luật sư phải có trách nhiệm tố cáo thân chủ nhưng các luật sư bảo vệ cho hai blogger Nguyễn Ngọc Như Quỳnh và Trần Thị Nga vẫn dũng cảm đưa ra những chứng cứ chắc chắn, không thể chối cãi về sự vô tội của hai blogger và yêu cầu họ phải được trả tự do ngay tại phiên tòa như quy định của pháp luật.

Trước sự bùng nổ và cấm đoán của phiên tòa xử Trần Thị Nga, chúng ta đã không được nghe tiếng nói của chị, nhưng theo các luật sư thì chị đã rất bình tĩnh và dù bị đe dọa vẫn không nhận bất kỳ bản kết tội sai sự thật nào mà tòa đưa ra để được "khoan hồng do khai báo thành khẩn". Thái độ hiên ngang đó là phẩm chất của một anh hùng, cũng như phẩm chất của Nguyễn Ngọc Như Quỳnh tại phiên tòa trước đó.

Phiên tòa đã kết thúc nhưng lời cuối của Quỳnh ngay sau khi chị vừa phải nhận bản án tàn bạo từ phía nhà cầm quyền: vẫn lay động tâm can và khiến cho người VN khâm phục và tự hào về chị:

"Con xin cảm ơn mẹ và các con, các luật sư đã cố gắng bảo vệ cho tôi. Mỗi người chỉ có một cuộc đời nhưng dù được làm lại con vẫn sẽ làm như vậy và con tin mẹ và các con sẽ không bao giờ phải hối hận mà sẽ tự hào vì con.

"Tôi mong muốn xây dựng một xã hội và đất nước tốt đẹp. Một quốc gia chỉ tự cường khi nó luôn gắn liền với nền tảng một xã hội mà người dân có tự do và hạnh phúc. Người dân chỉ có tự do và hạnh phúc khi có tự do ngôn luận và quyền tự do biểu đạt những điều mình mong muốn. Tôi mong rằng mọi người sẽ lên tiếng và đấu tranh, vượt qua nỗi sợ hãi của chính bản thân mình để xây dựng một đất nước tươi đẹp hơn".

Nhóm "quyền lực đen" những tưởng sự đàn áp tàn bạo sẽ giết chết sự phản kháng và lương tâm VN, cho VN tuyệt giống anh hùng để họ tha hồ cường đoạt. Nhưng VN không thể tuyệt giống anh hùng!

Điều 93 bộ luật Hình sự năm 1999 được sửa đổi, bổ sung năm 2009 quy định về án tử hình :

"1. Người nào giết người thuộc một trong các trường hợp sau đây, thì bị phạt tù từ mười hai năm đến hai mươi năm, tù chung thân hoặc tử hình:

a) Giết nhiều người; b) Giết phụ nữ mà biết là có thai; c) Giết trẻ em; d) Giết người đang thi hành công vụ hoặc vì lý do công vụ của nạn nhân; đ) Giết ông, bà, cha, mẹ, người nuôi dưỡng, thầy giáo, cô giáo của mình; e) Giết người mà liên trước đó hoặc ngay sau đó lại phạm một tội rất nghiêm trọng hoặc tội đặc biệt nghiêm trọng; g) Để thực hiện hoặc che giấu tội phạm khác; h) Để lấy bộ phận cơ thể của nạn nhân; i) Thực hiện tội phạm một cách man rợ; k) Bằng cách lợi dụng nghề nghiệp; l) Bằng phương pháp có khả năng làm chết nhiều người; m) Thuê giết người hoặc giết người thuê; n) Có tính chất côn đồ; o) Có tổ chức; p) Tái phạm nguy hiểm; q) Vi động cơ đê hèn.

2. Phạm tội không thuộc các trường hợp quy định tại khoản 1 Điều này, thì bị phạt tù từ bảy năm đến mười lăm năm.

Báo Quân đội Nhân dân nhục mạ nhà nước Cộng sản Việt Nam

.....**Hương Khê (DLB) 07-08-2017**.....

Tờ Quân đội Nhân dân ra hôm nay, ngày 07/8/2017 có đăng bài của tác giả Kim Ngọc với tựa đề: “*Nghiêm trị những kẻ đội lốt “dân chủ”, “nhân quyền” phá hoại đất nước*” (1).

Như mọi người đều biết, báo Quân đội Nhân dân (Cơ quan của Quân ủy Trung ương và bộ Quốc phòng), cùng với báo Nhân dân (Cơ quan Trung ương của đảng Cộng sản Việt Nam), hai tờ báo này đều được khoác áo là “Tiếng nói của quân đội, của đảng và của nhân dân Việt Nam”. Nhưng thực chất chỉ là cái loa tuyên truyền của nhà nước CSVN, chuyên hăm dọa, vu khống và khủng bố tinh thần những người Việt Nam yêu nước chân chính. Cả hai tờ báo này đều được giới báo chí gọi là “siêu bộ”, vì nó rất lớn về số lượng phóng viên, biên tập viên, rất lớn về quyền lực, mà cũng rất lớn về việc “ngốn” hàng nghìn tỷ tiền thuế hàng năm của dân. Điều trớ trêu là cả hai tờ báo này có số lượng phát hành rất lớn, nhưng lại có số lượng người đọc rất ít. Những sản phẩm của hai tờ báo này đã được người dân “trân trọng” tận dụng vào các việc hữu ích như gói xôi, gói bánh, lót ghế ngồi v.v... Và thậm chí là làm “người bạn đồng hành với Formosa” trong công việc giải quyết vụ xả chất thải của con người.

Khách quan mà nói, nếu không có sự quảng bá của VTV, thì báo Quân đội Nhân dân sau khi đăng bài này (*Nghiêm trị những kẻ đội lốt “dân chủ”, “nhân quyền” phá hoại đất nước*), thì cũng chẳng bao giờ những giọng điệu lên gân hù dọa và chụp mũ vu khống trong bài báo này đến được tai người dân. Nhưng nó lại được một người bạn “đồng thanh tương ứng, đồng khí tương cầu” là VTV phụ họa. Trong chương trình Thời sự Đài Tiếng nói Việt Nam sáng nay (07/8/2017), mục “điểm báo” có đưa tin bài báo này. VTV xưa nay vẫn nổi tiếng là “Vua Tin Vịt”. Thế nhưng, lần này cần phải hết sức cảm ơn VTV, vì nhờ đó mà người dân mới biết được báo Quân đội Nhân dân đang nhục mạ nhà nước CSVN hết sức thậm tệ. Lần này thì VTV đã làm tròn và phát huy một cách có hiệu quả vai trò và sứ mệnh lịch sử của mình, đã mang tinh thần của người đồng chí mình “đi sâu, đi xa, đi đến tận cùng đất nước”.

Nói thêm về VTV, người dân Việt

Nam lâu nay đã nhiều lần muốn phát ói mỗi khi thấy sự xuất hiện của cô ăn cắp có đẳng cấp quốc tế là BTV Kiều Trinh lên sóng để dạy đạo đức cho mọi người. Không biết khi ở trong nước, cô này đã phô diễn nghệ thuật ăn cắp thành công đạt đến mức nào? Nhưng khi mang cái truyền thống ấy ra nước ngoài áp dụng thì thất bại thảm hại (2). BTV Kiều Trinh là con gái ông Vũ Văn Hiến, nguyên Ủy viên TƯ ĐCSVN, nguyên Tổng Giám đốc ĐTHVN (VTV), đương nhiên là trong nhóm “bầy sâu”, nên Kiều Trinh được thừa hưởng gen di truyền của cha.

Trở lại bài “*Nghiêm trị...*” của báo Quân đội Nhân dân. Người dân Việt Nam vốn đã quá quen với cái thói “ngậm máu phun người” của báo chí lề đảng. Nay họ vu cáo luật sư Nguyễn Văn Đài và hội “Anh em dân chủ” có “tư tưởng, quan điểm sai trái, chuyên xuyên tạc, bịa đặt, kích động, cổ xúy cho những phần tử chống phá Đảng, Nhà nước... Hoạt động nhằm lật đổ chính quyền nhân dân” là điều không lạ.

Kết tội LS Nguyễn Văn Đài như thế. Nhưng họ không thể dẫn chứng được LS Nguyễn Văn Đài xuyên tạc lịch sử ở những điểm nào? Khi một con người có những tư tưởng, quan điểm khác với nhà cầm quyền thì có gì sai?

Những người cộng sản nói chung, và người CSVN nói riêng, không những muốn kiểm soát mọi hành vi của con người, mà họ còn muốn kiểm soát mọi tư tưởng, suy nghĩ của con người. Họ muốn tất cả mọi người dân đều suy nghĩ và hành động như họ. Họ muốn biến con người thành những con thú ngoan ngoãn và vâng phục họ để họ chăn dắt. Nếu ai có ý nghĩ khác và hành động không như ý muốn của họ thì được liệt vào thành phần “phản động, chống đối”.

Luật sư Nguyễn Văn Đài nói riêng, và những người đấu tranh dân chủ nói chung, trong tay không một tác sát. Không có quân đội và vũ khí, thì làm sao mà “lật đổ chính quyền” này được? Vũ khí của họ là công lý và sự thật, là chính nghĩa.

Lẽ ra nhà nước này cần phải cảm ơn những người như LS Nguyễn Văn Đài, vì đã đi nhiều nơi, mở các lớp hội thảo nhằm phổ biến, tuyên truyền cho người dân hiểu biết về quyền con người. Thì LS Đài lại bị kết tội “thường xuyên hoạt động tuyên

truyền, tổ chức các cuộc hội thảo, huấn luyện cách thức “đấu tranh bất bạo động”. Vì một khi người dân hiểu rõ về quyền của con người, thì sẽ là một trở ngại lớn cho nhà nước CSVN tiến hành các vụ cướp đất, dâng biển đảo cho Tàu, rước các công nghệ lạc hậu của Tàu về tàn phá môi trường Việt Nam, làm cho kế hoạch thực hiện từng bước Hội nghị Thành Đô để biến Việt Nam thành khu tự trị như mong muốn của ĐCSVN gặp khó khăn. Chế độ này căm thù LS Nguyễn Văn Đài và các nhà đấu tranh dân chủ khác đến tận xương tủy là chỗ đó. Vậy là họ tìm mọi cách trả thù, hăm hại.

Đặc biệt, bài báo này vu khống LS Nguyễn Văn Đài, nhưng thực chất là đang nhục mạ một cách thậm tệ nhà nước CSVN khi viết: “Thực chất những hành vi của Nguyễn Văn Đài là nhằm mục đích đầu cơ chính trị, cầu xin những đồng đô-la tài trợ từ các thế lực thù địch bên ngoài để kiếm sống”.

Ai cũng biết rằng, hàng năm lượng kiều hối của các “thế lực thù địch” từ các xứ “Tư bản giấy chết” đổ vào Việt Nam hàng chục tỷ USD, vực dậy nền kinh tế Việt Nam trong cơn hấp hối. Tại “Cổng thông tin doanh nghiệp” của Cục Phát triển Doanh nghiệp Bộ Kế hoạch và Đầu tư đã khẳng định vai trò của kiều hối trong phát triển kinh tế-xã hội: “*Trong những năm gần đây, Việt Nam là một trong những quốc gia hút kiều hối lớn trên thế giới. Nguồn kiều hối đã và đang góp phần đáng kể vào phát triển kinh tế - xã hội đất nước. Kiều hối có vai trò rất quan trọng đối với nhiều nước trên thế giới, đặc biệt là các nước đang phát triển. Đối với Việt Nam, kiều hối ngày càng trở nên quan trọng*” (3).

Không những nhờ lượng kiều hối góp phần làm cho nền kinh tế Việt Nam phát triển, mà hàng năm, nhà nước CSVN đã thường xuyên xách cặp đi vay nhiều nước trên thế giới với các dạng vay dài hạn, ngắn hạn..

Nợ nần chồng chất. Bộ trưởng Tài chính lo ngại: Nợ công Việt Nam liên tục “phình to”, áp lực trả nợ lớn. Một số khác lo nợ công Việt Nam tăng chóng mặt. Tờ Báo mới ra ngày 02-6-2017 chưa chát đặt câu hỏi: “Nếu nợ công là 431 tỷ USD, ai trả nợ cho DNNN thua lỗ? (4).

Đến nỗi cô giáo Trần Thị Lam đã phải ngửa mặt hỏi ông trời (Câu hỏi gửi trời xanh), khi viết: “*Mỗi đứa trẻ sinh ra đã phải chịu nợ nần ông cha để lại/Di sản cho mai sau biết lấy gì để cháu con ta trang trải*”.

Vậy xin hỏi tác giả Kim Ngọc và

khu vực có đến nhà anh Bách làm việc đến hai lần nhưng đều bị anh Bách từ chối đón tiếp với lý do.

“Sáng nay (ngày 13/08/2017) gia đình tôi có điện thoại báo công an, rõ ràng với hành vi đe dọa giết người, cắt cổ như thế họ có tính chất khủng bố, vi phạm Bộ luật hình sự. Công an đến nhưng họ làm việc không đúng quy trình nên tôi từ chối tiếp.”

Sự trơ trẽn của đám người kéo đến nhà anh Bách sách nhiễu, xuyên tạc khi cho rằng anh Bách có hành động xúc phạm ông Hồ Chí Minh như sau: “Họ lấy một hình ảnh trên mạng xã hội, họ in ra một tờ áp-phích to có hình ảnh của tôi và hình ông Hồ Chí Minh để cầm mà reo rao là như vậy”

Ngoài ra, chia sẻ với Cali Today thì vào khoảng 03 tháng trước đây gia đình anh Bách cũng bị vô cớ ném mắm tôm vào nhà.

“Ngày 29/04/2017, vào lúc khoảng 2g sáng nhà tôi cũng bị một vụ ném mắm tôm, khu vực cánh cửa nhà tôi là những mắm tôm và dầu nhớt với mùi hôi thối nồng nặc”- Anh Bách nói.

Tất cả những hành vi sách nhiễu, xuyên tạc, đe dọa giết người của đám DLV, Cựu chiến binh và Côn đồ cộng sản ở Hà Nội được anh Bách dùng điện thoại ghi hình lại và phát lên trang Facebook cá nhân với mục đích cho dư luận khắp nơi được rõ, đồng thời để những đối tượng này bớt chối cãi trước hành động trần như nhộng.

Theo anh Bách, những hành vi của các đối tượng này đã gây ảnh hưởng đến tâm lý, cuộc sống của anh: “Rõ ràng hiện nay họ đang gây một tâm lý hoang mang, họ đã đe dọa như thế rồi thì rõ ràng tôi không thể bước chân ra khỏi nhà một cách an toàn được, hiện nay tôi luôn ở nhà chứ ít ra đường.”

Không riêng gì anh Bách mà hầu hết những nhà hoạt động đấu tranh cho dân chủ, nhân quyền ở Việt Nam đều ít nhiều cũng bị những kẻ côn đồ, lưu manh thực hiện những hành vi tương tự. Nhưng đáng nói ở đây là những kẻ này hành động công khai, ngang nhiên xem thường pháp luật mà cho đến nay Cali Today chưa thấy ai trong số đó bị cơ quan chức năng CSVN xử lý. Điển hình gần đây nhất là vụ nhà hoạt động Lê Mỹ Hạnh cùng bạn bè bị tên Phan Hùng và đồng bọn hành hung thô bạo ngay tại nhà ở Sài Gòn, đã hơn 03 tháng trôi qua nhưng nhà hoạt động Lê Mỹ Hạnh cho biết là cơ quan chức năng Sài Gòn chưa tiến hành khởi tố Phan Hùng và đồng bọn. Anh Bách và dư luận quan tâm có quyền đặt câu hỏi hoài nghi đằng sau những kẻ côn đồ, lưu manh này hẳn có một tổ chức nào đó đã núp

bóng, giật dây bọn chúng?

“Tôi tin họ nói là sẽ làm bởi vì đứng đằng sau những kẻ lưu manh, côn đồ đó là có cả một tổ chức chứ không thể một cá nhân, đơn độc. Theo như tôi biết, những kẻ côn đồ, xã hội đen ở đất Sài Gòn, Hà Nội cũng như ở số tỉnh thành khác họ không muốn dây dưa vào chính trị. Những kẻ côn đồ, lưu manh như thế này một là họ có sự hậu thuẫn của công an hoặc chính họ là những công an giả danh nhưng vấn đề là mình không có bằng chứng”

Nói về phong trào Chấn Hưng Nước Việt và kênh truyền thông Chấn Hưng Nước Việt TV do nhóm anh Phan Văn Bách đang sinh hoạt theo anh Bách thì tất cả những tiêu chí thành viên đang làm hoàn toàn không có gì là vi phạm pháp luật, hoàn toàn đúng pháp luật, làm đúng theo quy chuẩn Điều 25 của Hiến pháp nước CSVN 2013 là công dân có quyền tự do ngôn luận./

THIÊN HÀ

AI BỎ QUA thủ phạm "giết người hàng loạt"? Võ Thị Hảo 08-08-2017

Điệp khúc “bom nước”:

“Trong đêm ấy, khi anh Giàng A Hù (39 tuổi) phát hiện lũ quét đã đưa vợ và con chạy thoát thân. Thế nhưng nghĩ đến đàn lợn 15 con -tài sản lớn nhất và duy nhất của gia đình có thể bị đất đá đè chết, anh vội quay lại mở cửa cho đàn lợn chạy ra ngoài. Cùng lúc này, lũ ông và các tảng đá sập xuống khiến anh Hù nằm lại mãi trong lòng đất. Khi cả dòng họ đang tất tưởi đi tìm thi thể anh Giàng A Hù thì bàng hoàng phát hiện, 4 người cháu cũng bị lũ cuốn khi đang ngủ ở chòi chăn trâu cách nhà gần 5 km...”

“Chị Mùa Thị Sua đã 2 ngày nay khóc ngất lên ngất xuống, không ăn không ngủ chờ tin tức các con... Rạng sáng 3 tháng 8, lũ kinh hoàng chưa từng có trong 30 năm qua đã ào về và cuốn trôi cả 4 đứa trẻ tội nghiệp...”

“Anh Lê Doãn Dũng (35 tuổi) trong chưa đầy một phút đã bị mất cả vợ và hai con nhỏ, cả ngôi nhà 5 năm cực nhọc đủ bề mới dựng được. Chính bản thân anh cũng bị thương và bất tỉnh khi bị một tảng

đá đè lên chân. Khi tỉnh lại, anh chỉ còn biết gào thét vì nỗi đau không gì tả nổi này và không hiểu anh sẽ sống ra sao”. (theo <http://kenh14.vn/lu-quet-khien-14-nguoi-chet-va-mat-tich-o-yen-bai-trong-chop-mat-toi-mat-ca-vo-va-hai-con-2017080416323973>).

Ông Lê Trọng Khang, Phó Chủ tịch Thường trực Ủy ban nhân dân huyện Mù Cang Chải cho biết: “Khoảng 5g30’ ngày 3/8, lũ từ núi Kim Nội bất ngờ đổ về dọc theo khe suối hướng thẳng vào thị trấn. Theo đó, những tảng đá rất to từ trên núi Kim Nội, bình thường cả trăm người đẩy cũng không di chuyển nổi nhưng lũ đã cuốn phăng đi. Chỉ vài phút sau, hàng chục nóc nhà đã bị lũ nhấn chìm...”

Những dòng trên đây chỉ mô tả được một phần rất nhỏ tang tóc không gì tả xiết của người dân ở Mù

Cang Chải, một thị trấn lâu đời xinh đẹp nổi tiếng của người dân tộc Mông, đã bị cơn lũ khủng khiếp tràn về chỉ trong vòng vài phút, với sức mạnh đến mức cuốn trôi cả những tảng đá “cả trăm người đẩy không nổi” và xóa sạch, vùi lấp thị trấn này dưới hơn một mét bùn và đất đá.

Trận lũ tràn về lúc trời chưa sáng, như một kẻ trộm. Những trận lũ quét và lũ ống kinh hoàng giết người VN luôn lặp lại điệp khúc giống nhau và thường là về ban đêm hoặc lúc rạng sáng – những năm trước thì được chứng minh rằng do thủy điện xả trộm lũ để người dân và công luận không biết tội lỗi của họ.

Và không ai tin rằng những trận lũ đó là thiên tai. Một trận mưa lớn nếu có tạo nên trận lũ cũng không thể tạo thành một quả bom nước với sức công phá “tận thế” như vậy.

Điệp khúc lũ ống lũ quét bom nước giết người năm nay lại vẫn lặp lại, chỉ mới trong mấy ngày đầu tháng 8-2017 đã xảy ra trên diện rộng, ở nhiều tỉnh miền núi phía

Bắc. Đầu cũng tang thương.

Và cái kịch bản bom nước do xả lũ thủy điện, gây nhân tai đồ tộ cho thiên tai, đã quá quen thuộc, gây bao thảm cảnh không lời nào tả xiết cho dân VN ở các vùng hạ lưu các đập thủy điện.

Số lượng người chết và thiệt hại qua các năm tăng vọt.

Báo chí và nhà chức trách đang lờ đi thủ phạm

Dù chưa đầy đủ, đã có một số thống kê để qua đó người ta không thể nhầm lẫn khi đánh giá tình hình và thủ phạm.

Theo Tổng cục Thủy lợi, ([http://www.tongcucthuyloi.gov.vn/Tin-tuc-Su-kien/catid/79/item/3147/tong...](http://www.tongcucthuyloi.gov.vn/Tin-tuc-Su-kien/catid/79/item/3147/tong)), thì năm 2015, chỉ trong chưa đầy một tháng (từ 24-07-2015–4-08-2015), thiệt hại do lũ lụt gây ra tại Bắc bộ và Trung bộ là: ít nhất 38 người chết, chưa kể người mất tích và bị thương, thiệt hại khoảng 3.000 tỉ đồng. Hơn 1, 2 vạn khách hàng ở 27 tỉnh miền Bắc VN mất điện... và đây chưa phải là số liệu cuối cùng.

Năm 2016, thiệt hại do “thiên tai” gây ra lên đến gần 40.000 tỉ đồng, trong đó có tới 215 người chết do lũ quét, sạt lở đất... và 431 người bị thương. Bão lũ, lũ quét làm 5.431 ngôi nhà bị đổ sập, cuốn trôi, 364.000 ngôi nhà bị ngập, hư hại, tốc mái, 828.661 ha lúa, hoa màu, cây ăn quả bị thiệt hại, hàng triệu mét khối đất đá trên công trình giao thông, thủy lợi bị sạt lở, bồi lấp, 110 km đê kè, 938km kênh mương.

Thiệt hại ngày càng nặng nề hơn, tỉ lệ với số lượng các đập thủy điện và sự vô trách nhiệm của nhà chức trách cũng như sự bao che cho những kẻ giết người hàng loạt. Năm 2017, chỉ mấy ngày đầu mùa mưa, từ 1 đến 6 tháng 8, lũ lụt tại các tỉnh phía Bắc đã làm ít nhất 68 người thương vong và mất tích, chưa kể bị thương, thiệt hại ít nhất 940 tỉ đồng (theo Bnews.vn, bài “Mưa lũ ở các tỉnh phía Bắc, 68 người thương vong và mất tích”)

Đáng chú ý, mưa lũ đã làm sạt lở hơn 25.000 m³ đường quốc lộ (Điện Biên 13.442 m³ trên Quốc lộ 12, Quốc lộ 279B, Quốc lộ 279C, Quốc lộ 4H; Yên Bái: 7.314 m³

trên Quốc lộ 32; Sơn La: 2.385 m³, Cao Bằng 2.000 m³).

Sạt lở 117.706 m³ đường tỉnh và huyện (Lai Châu 9.000 m³ trên một số tuyến đường giao thông huyện Nậm Nhùn, Mường Tè); Điện Biên 14.636 m³ trên ĐT150, ĐT142, ĐT143; Yên Bái 42.500 m³ đường tỉnh lộ bị sạt lở gây ách tắc giao thông; Sơn La 50.570 m³ trên ĐT109 và một số tuyến đường cấp huyện.

145 công trình thủy lợi bị hư hỏng (Yên Bái 141 công trình, Sơn La 3 công trình, Điện Biên 1 công trình); 2.072m kè bờ suối (Sơn La 2.000m, Điện Biên 72) bị thiệt hại... (Theo thông tin từ Văn phòng Thường trực Ban Chỉ đạo Trung ương về phòng chống thiên tai, ngày 7-8-2016).

Phản đối đối mạng dân lấy điện:

Nguồn lợi do thủy điện mang lại, không thể bù lại dù chỉ một phần nhỏ những thiệt hại này. Đó là chưa kể sự vô giá, không gì so sánh nổi của mạng người, đã bị coi rẻ đến thế dưới quyền lợi của những nhóm lợi ích làm thủy điện để thu lợi riêng.

Một vài trận mưa lớn có thể làm sạt lở, hủy diệt chừng ấy km hạ tầng kiên cố không? Câu trả lời đã quá rõ ràng.

Hàng ngàn năm nay ở VN thường xuyên có mưa lũ. Thời chưa có các hồ chứa thủy điện khổng lồ, mưa có khi cả tháng trời nhưng rất hiếm khi có lũ ống lũ quét. Không ai nghĩ tới mức tin rằng thiên tai đã gây ra những trận lũ có thể quét sạch cả những tảng đá lớn và những ngôi nhà.

Không! Đương nhiên không. Thực tế đã chứng minh, chỉ có “bom nước” thủy điện, từ những bàn tay giết người máu lạnh mới có thể tạo ra những tàn phá kinh hoàng tựa ngày tận thế như vậy.

Dư luận đã không còn nước mắt thương khóc các nạn nhân. Vì nạn nhân là vô số. Những con số thống kê sơ sài kể xiết sao được mạng dân!

Các nạn nhân nếu thoát chết thì cũng quá khốn khổ, bị cướp hết cả tài sản, nhà cửa ruộng nương, đôi cơm rách áo, màn trời chiếu đất,

đến đường đi cũng không còn, nói gì chuyện sống! “Lá rách ít đùm lá rách nhiều” cũng không nổi, vì quá nhiều “lá rách” gây ra bởi liên tục nhân tai và dân cũng kiệt sức rồi.

Khóc chẳng giúp ích được gì. Điều quan trọng nhất, cần thể hiện lương tâm con người với nhau là phải tìm ra, chỉ rõ kẻ gây ra nhân tai. Nhất định phải có kẻ nhấn nút quả bom nước ở thượng nguồn thì mới tạo ra lũ quét và lũ ống kinh hoàng như vậy.

Thủ phạm luôn rõ ràng, vì trái bom nước nào treo trên đầu người VN cũng rất khổng lồ và dòng lũ xả cuồn cuộn có thể đẩy trôi cả những ngôi nhà và tảng đá không thể tự nuốt chửng tiếng réo sôi trào.

Có thể còn ngồi yên trước tình trạng lũ quét, lũ ống hung tàn như ngày tận thế tàn hại dân VN ở những vùng hạ lưu của các đập thủy điện được xây dựng tràn lan theo một quy hoạch chỉ theo đuổi máu tham lợi nhuận của các doanh nghiệp săn sau của một số quan chức và bất cần quan tâm đến cái chết, cảnh tang tóc vô biên của dân VN hay không?

Nhưng điều lạ là từ mấy năm nay, đặc biệt là từ năm 2017, báo chí cũng như các nhà chức trách, nhà khoa học... chỉ đưa tin rất ít về thiệt hại, chỉ nói tại thiên tai, và lờ đi thủ phạm thực sự, nhất là trong năm 2016, 2017. Nhiều báo coi như không có chuyện lũ lụt, tiếp tục chạy theo chuyện mông ngực của các cô “hồ bạo”, hàng hiệu, cướp giết hiếp dâm câu khách. Người chết tức tưởi dưới bàn tay thủ phạm bị lờ đi.

Đó là những việc làm vô lương của nhiều cơ quan truyền thông và nhà chức trách. Càng cho qua đi thì những vụ giết người hàng loạt càng xảy ra.

Những năm trước đây, công luận, trong đó có một số tờ báo có lương tâm đã chỉ ra kẻ nhấn nút bom nước thủy điện giết hại dân miền Trung. Vậy mà chính quyền đã bao che cho những kẻ đó. Hết năm này đến năm khác, không ai bị mất chức, bị truy tố, bị đền bù thiệt hại thỏa đáng cho dân. Báo chí cũng không theo đuổi đến nơi đến chốn

những vấn đề mà mình đưa ra, lãng quên thì cũng là làm ngơ cho thủ phạm tiếp tục hoành hành.

Chính vì thế, chông chất những người chết oan dưới bàn tay của những doanh nghiệp cấu kết với quan chức để hưởng lợi ích tối đa từ thủy điện. Để bán được điện nhiều nhất, chúng tích nước tối đa, cao hơn mức an toàn cho phép, vì thế chỉ cần có một trận mưa là nước đã đe dọa vỡ đập và chúng xả nước bất kể mạng dân để giữ đập. Vì tiền, chúng đã xây những con đập và hệ thống vận hành kém chất lượng như công luận từng tố cáo. Chúng đã cướp đoạt tài nguyên đất nước để bán thu lợi riêng dưới danh nghĩa sản xuất ra điện cho quốc dân.

Vì sao? Ai đã cấm đoán báo chí đưa ra những phóng sự điều tra chỉ đích danh thủ phạm và theo đuổi vụ việc cho đến khi những kẻ giết người hàng loạt ấy phải ra trước vành móng ngựa? Những phóng sự điều tra này hoàn toàn dễ dàng thực hiện đối với bất kỳ phóng viên và tờ báo nào, vì chứng cứ quá rõ ràng. Những số liệu thống kê cũng thể hiện rất rõ.

Ai đã cấm báo chí? Phải chăng nếu họ đưa tin và phóng sự chỉ đích danh thủ phạm, bản thân họ sẽ bị nhà cầm quyền quy kết vào tội “bôi nhọ, tuyên truyền, nói xấu đảng và chính phủ, tự diễn biến hòa bình, bị kẻ xấu kích động, thậm chí là tội phản động”..?

Nếu quả thực báo chí bị cấm, và nếu ban Tuyên giáo hoặc kẻ cầm quyền nào làm điều cấm đó, chính họ đã đồng lõa với nhóm lợi ích từ thủy điện để hưởng lợi từ máu của nhân dân thì họ mới có thể ra tay tàn nhẫn như vậy.

Còn nếu không phải báo chí bị cấm đoán, mà báo chí chủ động làm ngơ chỉ đích danh thủ phạm, theo đuổi thông tin vụ việc đến cùng để thay đổi hoàn cảnh sống và cứu mạng người VN, thì chính báo chí cũng chỉ là những kẻ vô lương khi đã luôn dùng những loại tin tức hời hợt, chạy theo mông và ngực “hờ bạo” và những kẻ cướp giết hiếp để kiếm miếng cơm trên nỗi nhục nhã nghề nghiệp và nỗi đau khổ của nhân dân.

Mọi người hãy đấu tranh vì mạng sống của nhau. Mọi tờ báo, mọi công dân, hãy lên tiếng, bèn bi và kiên trì.

Cần chỉ rõ thủ phạm. Cần theo đuổi đến cùng thủ phạm. Kẻ cầm đoán báo chí đưa tin là tội ác và phải bị đưa ra trước vành móng ngựa cùng những kẻ máu lạnh xả lũ giết người hàng loạt.

Vì mạng người là vô giá. Vậy mà đã hàng loạt người, và sẽ còn hàng loạt người nữa, ngay đây thôi, và sau này, sẽ chết hoặc dở sống dở chết vì những thủ phạm này nếu chúng ta tiếp tục im lặng.

Bởi vì, người VN không thể hèn hạ và tàn nhẫn đến mức đòi mạng người lấy điện hay bất cứ thứ gì!

Đài Á Châu Tự Do

Tận mắt chúng tôi nỗi đau trên hồ thủy điện Mù Cang Chải: Bùn, gỗ và xác người**Báo Gia Đình & Xã Hội 05-08-2017**.....

Trận đại hồng thủy ở huyện Mù Cang Chải (Yên Bái) là nỗi ám ảnh của người dân nơi đây khi họ chứng kiến cảnh người dân, hàng xóm, nhà cửa bị dòng nước dữ cuốn trôi.

Sáng 4/8, có mặt tại hiện trường sau trận lũ quét tại tổ 8, thị trấn Mù Cang Chải, chúng tôi bắt gặp những gương mặt bàng hoàng, thần thờ của người dân, cũng là những nhân chứng may mắn thoát chết trong giây phút cơn đại hồng thủy tràn về.

Đó là rạng sáng 3/8, dưới cơn mưa kéo dài từ lúc nửa đêm, đại lũ từ núi Kim Nọi gần đó bất ngờ đổ về dọc theo khe suối hướng thẳng vào thị trấn. Những tảng đá cỡ 5-10 tấn sạt xuống từ núi Kim Nọi bị cuốn trôi theo con lũ ống di chuyển với tốc độ lớn trong khoảng cách 4km nhưng chỉ vài phút đã càn qua 19 nóc nhà.

Những ngôi nhà bê tông hai tầng cũng bị san phẳng và biến mất, chỉ còn lại nền nhà toàn đá lớn. Ngoài 2 người chết, số người mất tích bị đá tảng vùi lấp và nước cuốn trôi được cơ quan chức năng xác nhận là 12 người. Lũ cũng cuốn trôi 32 nhà, 6 người bị thương, 14 ngôi nhà bị sập.

Tập thể 4 hộ gia đình giáo viên trường phổ thông trung học ở thị trấn, nơi lũ đi qua, đã kịp thời chạy vọt sang đồi cách đó vài mét, thoát chết. Khu nhà học sinh ba tầng bị đá xuyên thủng toàn bộ các căn phòng tầng một. May mắn đang kỳ nghỉ hè nên

đã không có học sinh thương vong. Gần đó, trường Mầm non Hoa Lan, trường Tiểu học Thị trấn, Trung tâm chính trị huyện, sân vận động, nhà Văn hóa thông tin huyện Mù Cang Chải bị đá và lũ phá tan hoang.

Trong bộ quần áo ướt nhẹp, lấm lem vì vừa cùng một số người tham gia công tác cứu hộ cứu nạn, chị Nguyễn Thu Trang (tổ 4, thị trấn Mù Cang Chải) kể, cơn lũ xảy ra vào đầu giờ sáng, lúc đó chị tỉnh giấc bởi trời mưa to, rồi nghe tiếng nước ầm ầm trên núi đổ xuống vùng dân cư và suối Nậm Kim. Thấy thế, chị chạy sang nhà bên hét toáng lên để họ dậy.

“Thương nhất là vợ chồng anh Nguyễn Anh Dũng (thị trấn Mù Cang Chải). Mới xây nhà được hơn 1 năm thì nay lại bị nước lũ cuốn không sót thứ gì”, chị Trang kể và cho biết, lũ quét qua nhà anh Dũng cuốn trôi cả gia đình, dòng nước cuốn anh Dũng

ra mặt đường quốc lộ nên người dân cứu được còn vợ con anh bị cuốn xuống suối Nậm Kim theo hướng thủy điện Khao Mang, đến nay vẫn chưa tìm thấy.

Trận lũ quét lịch sử này được người dân thị trấn và lãnh đạo huyện Mù Cang Chải mô tả là chưa từng có cả trăm năm nay. Toàn bộ hệ thống giao thông từ trung tâm huyện về các xã bị chia cắt, cô lập.

Trên tuyến đường mà PV vượt qua đèo Khau Phạ vào thị trấn có tới 35 điểm sạt lở vách cao nguy hiểm, mặc dù đã được lực lượng thanh niên (tỉnh Đoàn Yên Bái huy động 300 đoàn viên thanh niên) và máy móc hỗ trợ san gạt đá, đất, nhưng sạt lở ta luy mới vẫn xảy ra. Hệ thống thủy lợi các xã Lao Chải, Kim Nọi, Chén Tạy và Khao Mang bị phá hỏng hoàn toàn. Ước tính tổng thiệt hại do lũ quét ở đây đến cuối ngày 3/8 khoảng 150 tỷ đồng.

Men theo con đường từ thị trấn Mù Cang Chải qua xã Mỏ Dề, xã Khao Mang, ngoài lực lượng chức năng đang tham gia tìm kiếm nạn nhân mất tích sau trận lũ quét, chúng tôi gặp hàng trăm người dân đi vớt củi dọc lòng hồ Mù Cang Chải (còn gọi là hồ Mỏ Dề).

Trận lũ ống lịch sử sáng ngày 3/8 đã biến hồ chứa nước thủy điện biến thành... hồ củi. Những khúc củi đủ các kích cỡ theo dòng nước bị cuốn trôi đã tập kết ở đây.

Mặt hồ rộng mênh mông, có những đoạn có chiều rộng tới nửa cây số tràn ngập củi, rác. Lớp củi rác dày tới mức, có những đoạn chất dày thành một lớp đặc, người già, trẻ con... đứng trên đồng củi rác để vớt củi về đun.

Từ trên cao nhìn xuống, con người nhỏ bé như một đầu đũa giữa mênh mông củi rác nổi đầy mặt hồ. Tại khu vực Cung 11 (xã Mồ Dề), rất nhiều người dân mang theo các dụng cụ tự chế để lôi củi vào mép bờ. Họ lội sát xuống mép hồ, sâu ngang người để vớt củi lên.

Mặc dù, dọc đường, lực lượng chức năng vẫn treo những biển cấm vớt củi rác trên mặt hồ, người dân vẫn bất chấp hiểm họa mưa lũ.

Đắng cay hơn, ở giữa mặt hồ dày đặc gỗ là bóng dáng người đàn ông dùng những thanh luồng tạo thành bè đi lại. Theo lời bà con quanh đây, người đàn ông này đang đi tìm người thân bị mất tích sau trận lũ quét.

Ở những lối ven hồ khác, nhiều người dân thất thần ngóng trông tin tức người thân. Với khuôn mặt thất thất, bác Nùng Văn Tâm (56 tuổi) và bác Nùng Văn Đồi (51 tuổi) lặn lội hàng chục cây số từ xã Mường Cang, huyện Than Uyên (Lai Châu) tìm đứa cháu trai thất lạc. Bác Tâm cho biết, hai anh em Ninh Văn Do (33 tuổi) và Nùng Văn Day (31 tuổi) có cửa hàng sửa chữa điện thoại ở thị trấn Mù Cang Chải. Sau trận lũ quét, anh Day bị đá đè nhưng may mắn thoát chết và hiện điều trị tại bệnh viện.

"Còn thằng Do thì đến giờ vẫn chưa tìm thấy. Sau 2 ngày tìm kiếm trong vô vọng, gia đình tôi chẳng còn hy vọng may mắn sẽ đến với nó, chỉ mong sao sớm tìm được thi thể cháu về lo hương khói cho an lòng", bác Tâm bật khóc.

8 giờ sáng nay (4/8), đội tìm kiếm cứu nạn đã phát hiện 1 thi thể bị lũ ống cuốn trôi ở Mù Cang Chải (H.Mù Cang Chải, tỉnh Yên Bái), nhận định ban đầu đây là 1/4 trẻ em đi chăn trâu bị lũ cuốn trôi mất tích.

Trao đổi với phóng viên khi đang chỉ huy hiện trường lũ ống ở thị trấn Mù Cang Chải, đại tá Nguyễn Hữu Hùng, Phó chánh văn phòng Ủy ban Quốc gia tìm kiếm cứu nạn, Cục phó Cục cứu hộ cứu nạn (Bộ Quốc phòng), cho biết lúc 8 giờ sáng nay đã phát hiện một thi thể tại bản Mua, xã Kim Nọi.

Nạn nhân là cháu bé khoảng 10 tuổi nhưng chưa thể xác định được danh tính. Nhận định ban đầu, nhiều khả năng đây là 1/4 trong cháu bé ở xã Kim Nọi đi chăn trâu trong sáng ngày 3/8 thì gặp dòng lũ từ ống từ thị

trấn Mù Cang Chải cuốn trôi mất tích.

Đến khoảng 9h sáng cùng ngày, Ban chỉ huy quân sự tỉnh Yên Bái đã hạ thủy 2 xuồng cứu tìm kiếm cứu nạn cỡ nhỏ xuống lòng hồ thủy điện Mù Cang Chải đoạn xã Mồ Dề để tìm kiếm những người còn mất tích. Theo phán đoán của lực lượng chức năng, nước lũ quét dồn xuống hạ lưu là hồ thủy điện Mù Cang Chải, nên rất có thể, những người xác định còn mất tích bị trôi về hạ lưu.

Trao đổi với PV tại hiện trường, ông Đỗ Đức Duy, Chủ tịch UBND tỉnh Yên Bái cho biết, theo chỉ đạo của Thủ tướng Chính phủ, ngay từ chiều 3/8 các lực lượng chức năng tỉnh phối hợp cùng với Quân khu 2 đã triển khai công tác cứu hộ cứu nạn, đồng thời khắc phục hậu quả sau trận lũ kinh hoàng.

Tuy nhiên, công tác cứu hộ cứu nạn gặp rất nhiều khó khăn, bởi hiện tại nước lũ từ đầu nguồn dội về rất nhiều, khối lượng đất đá lớn. Chính vì vậy, lực lượng chức năng phải tính toán các biện pháp an toàn như dùng máy móc phá đá, khơi thông dòng nước. "*Bây giờ nhiệm vụ tìm kiếm các nạn nhân là ưu tiên hàng đầu*", ông Duy cho biết thêm.

Báo Gia đình & Xã hội sẽ tiếp tục thông tin đến bạn đọc!
Cao Tuấn - GiadinhNet

biết thêm, ngoài ông Lê Đình Công ra, còn có khoảng hơn hai chục công dân xã Đồng Tâm cũng bị CAHN gửi giấy triệu tập với lý do tương tự. Song tất cả đều trả lại giấy triệu tập cho CAHN. Vài trường hợp không gặp đương sự ở nhà, nhân viên công quyền yêu cầu người nhà ký thay, nhưng khi biết rõ sự việc, những đương sự này nói sẽ không đi vì họ không trực tiếp nhận giấy triệu tập, và người ký thay không phải là đại diện pháp lý của họ!

Việc Công an Hà Nội cho người đến tận nhà riêng ông Lê Đình Công, và một số người dân khác ở xã Đồng Tâm, đưa giấy triệu tập với lý do họ có "hành vi gây rối trật tự công cộng" là điều vô lý, và là đòn khủng bố mới, một lần nữa đánh trực diện vào ông Công và những người nông cốt trong cuộc đấu tranh giữ đất, phản đối việc giải tỏa phi pháp hàng chục hecta đất nông nghiệp mà người dân đang canh tác để giao cho Tập đoàn Viettel kinh doanh mà không đền bù cho người dân một đồng. Cho đến nay, sau kết luận sai trái của Thanh tra Thành

CÔNG AN HÀ NỘI muốn khơi lại biến cố Đồng Tâm để làm gì?

.....Nguyễn Đăng Quang 08-08-2017.....

Tin từ Đồng Tâm cho biết: Lúc 11 giờ sáng hôm nay (8-8-2017), có 3 nhân viên công lực của TP Hà Nội, gồm 1 Công an xã Đồng Tâm, 1 Công an huyện Mỹ Đức và 1 Công an TP Hà Nội thuộc Phòng Cảnh sát Hình sự số 7 phố Thiên Quang đến nhà riêng ông Lê Đình Công, trưởng thôn Hoàn xã Đồng Tâm, đưa giấy triệu tập của CAHN cho ông Công yêu cầu đương sự có mặt tại 7 phố Thiên Quang để làm việc về "hành vi gây rối trật tự công cộng" xảy ra trên xã Đồng Tâm, huyện Mỹ Đức, TP Hà Nội (nhưng không nói rõ vụ việc này xảy ra khi nào). Ông Lê Đình Công đã từ chối nhận lệnh triệu tập, đồng thời ghi vào giấy này như sau: "*Tôi, Lê Đình Công, không gây rối trật tự công cộng*" rồi trả lại cho các nhân viên công lực này mang về! Tin cho

phố Hà Nội, bà con Đồng Tâm đang kiến nghị Thanh tra Chính phủ vào cuộc, phải gặp và làm việc trực tiếp với người dân ở đây, tiến hành đo đạc lại thật chính xác, xác định rõ ràng phần đất nông nghiệp còn lại của người dân (ngoài diện tích 47,36 ha đất mà năm 1980 xã Đồng Tâm đã cắt giao cho BQP sử dụng làm sân bay Miếu Môn). Việc vừa qua là người dân Đồng Tâm đấu tranh giữ đất nông nghiệp để canh tác sản xuất, chứ đây không thể là hành vi chiếm dụng đất quốc phòng và gây rối trật tự công cộng!

Tương cũng cần nhắc lại, ngày 15-4-2017, Cơ quan Cảnh sát điều tra Công an Thành phố Hà Nội đã áp dụng biện pháp ngăn chặn, tiến hành bắt 4 công dân xã Đồng Tâm về hành vi gây rối trật tự công cộng đưa thẳng về trụ sở Phòng Cảnh sát

Hình sự (số 7 phố Thiên Quang) để điều tra, lấy lời cung! Trong số này có đảng viên lão thành là cụ Lê Đình Kinh, 82 tuổi đời, 55 tuổi đảng, một “già làng” được người dân Đồng Tâm rất tin tưởng và kính trọng. Trong số những người bị bắt hôm 15-4-2017 có ông Lê Đình Công, trưởng thôn Hoàn và cũng là con trai cụ Kinh. Trong mấy ngày bị bắt giam và bị tra khảo, ông Lê Đình Công đã phải viết tổng cộng 6 bản tường trình, cả 6 bản tường trình này ông Công đều khẳng định đất tranh chấp không phải là đất quốc phòng mà là đất nông nghiệp. Tập đoàn Viettel muốn cướp trắng số diện tích đất nông nghiệp còn lại trên Cánh đồng Sênh mà không muốn đền bù cho người dân. Ngày 19-4-2017, sau khi thấy việc Công an Hà Nội bắt 4 công dân Đồng Tâm, và gây thương tích nặng nề cho cụ Lê Đình Kinh là sai trái và thiếu cơ sở pháp lý, Viện Kiểm sát Nhân dân Tối cao TP Hà Nội đã phải ra quyết định hủy bỏ biện pháp ngăn chặn, bắt giam để phục vụ “công tác điều tra” của Công an Hà Nội, đồng thời ra lệnh trả tự do cho cụ Kinh, ông Công và các công dân khác! Điều này đã góp phần tháo gỡ nỗi lo cho biến cố Đồng Tâm, được nhân dân cả nước hoan nghênh và thở phào nhẹ nhõm!

Sự việc đang trôi qua êm ả, song không hiểu vì lý do gì, CAHN khởi lại vụ việc, hôm nay ra lệnh triệu tập ông Công và nhiều người dân khác ở Đồng Tâm lên trụ sở Phòng Cảnh sát Hình sự để làm việc về “hành vi gây rối trật tự công cộng” xảy ra trên địa bàn xã Đồng Tâm, nhưng không nói rõ ngày, giờ “hành vi gây rối trật tự công cộng” này xảy ra khi nào! Biến cố Đồng Tâm đã xảy ra từ 4 tháng trước, nay hầu như đã sáng tỏ, vụ việc coi như đã khép lại sau khi Chủ tịch TP Hà Nội ký bản “Cam kết 3 điểm” hôm 22-4-2017, trong đó ông Chung hứa “không truy cứu trách nhiệm hình sự với toàn thể nhân dân xã Đồng Tâm” và cam kết “chỉ đạo điều tra, xác minh việc bắt và gây thương tích cho cụ Lê Đình Kinh, xử lý nghiêm theo quy định của pháp luật”! Bốn sỹ quan LLVT của Hà

Nội –thủ phạm gây thương tích nặng nề cho cụ Kinh– đã được xác định cụ thể họ tên, chức vụ rõ ràng, nhưng đến nay không có một ai trong họ bị triệu tập, điều tra làm rõ trách nhiệm như Chủ tịch Thành phố Hà Nội đã cam kết! Ngược lại, CAHN rất hăng hái trong việc không để người dân Đồng Tâm yên tâm, ổn định cuộc sống. Ngày 28-7-2017, CAHN phát giấy triệu tập 3 công dân xã Đồng Tâm yêu cầu có mặt tại số 7 phố Thiên Quang để làm việc liên quan đến vụ án “Bắt, giữ hoặc giam người trái pháp luật” (mà CAHN đã khởi tố vụ án này hôm 13-6-2017). Cả 3 người này đều phủ nhận liên quan và tất cả đều từ chối đến làm việc theo giấy triệu tập!

Tiếp đến hôm nay, CAHN lại triệu tập ông Lê Đình Công và hơn hai chục người dân khác ở xã Đồng Tâm lên trụ sở Phòng Cảnh sát Hình sự CAHN để làm việc về vụ việc đã xảy ra hôm 15-4-2017 và đã được người đứng đầu Thành phố cam kết khép lại! Người dân Đồng Tâm có quyền đặt câu hỏi: CQĐT Công an Hà Nội vì sao cứ hết triệu tập hết người này đến người kia, gây xáo trộn cuộc sống hàng ngày của người dân, không hiểu để nhằm mục đích gì? Người dân sợ hãi và cảnh giác là có cơ sở. Thiết nghĩ, trách nhiệm của chính quyền là làm yên lòng người dân, cần làm mọi cách để ổn định cuộc sống người dân, hết sức tránh làm những việc gây bất an cho người dân, làm cho người dân sợ hãi, hoang mang dao động, khiến người dân không yên tâm làm ăn và lao động sản xuất, dẫn đến rối loạn cuộc sống bình yên hàng ngày! Thiết nghĩ, vụ án “Gây rối trật tự công cộng” và “Chống người thi hành công vụ” mà nhà chức trách đã bắt cụ Kinh và 3 công dân xã Đồng Tâm hôm 15-4-2017, đã được giải quyết xong xuôi bằng quyết định của Viện Kiểm sát Nhân dân Tối cao Thành phố Hà Nội hủy bỏ biện pháp ngăn chặn, tạm giữ hình sự đối với cụ Kinh, ông Công và 2 công dân khác của xã Đồng Tâm! Như vậy vụ việc này đúng, sai đã tỏ. Còn về vụ án “Bắt, giữ hoặc giam người trái pháp luật” và “Hủy

hoại hoặc cố ý làm hư hại tài sản” (mà CAHN khởi tố hôm 13-6-2017), nếu thật sự CAHN cần điều tra, thu thập thông tin nhằm làm rõ mức độ vụ việc đến đâu, thì CAHN hoàn toàn có thể phái các trinh sát hình sự của mình về thôn Hoàn (Đồng Tâm), gặp trực tiếp cán bộ xã và những người dân mà CQĐT muốn gặp để tiến hành điều tra, thu thập thông tin phục vụ cho vụ án. Tôi nghĩ người dân Đồng Tâm sẽ vui lòng tiếp đón và sẵn sàng hợp tác với CQĐT! Còn trong lúc này triệu tập công dân lên 7 Thiên Quang trong khi chưa xây dựng được lòng tin với người dân nơi đây, thì là việc hoàn toàn không nên, và chắc chắn sẽ không mang lại kết quả tốt cho cả các bên!

Nếu chúng ta chưa làm cho người dân được an lòng thì đừng bao giờ làm cho người dân khiếp sợ! Hãy hành xử đúng theo nguyên lý Nhà nước pháp quyền, và Nhà nước CỦA DÂN, DO DÂN và VÌ DÂN! Đừng tìm cách làm người dân sợ hãi đến mức cạn kiệt lòng tin, vì mất lòng tin là mất tất cả! Chúng ta đừng bao giờ quên câu “*Đẩy thuyền là do dân, nhưng lật thuyền cũng do dân*”! Vụ việc Đồng Tâm, nếu tiếp tục như thế này sẽ tiềm ẩn nhiều nguy cơ khó lường! Đừng đẩy tình hình đi quá xa, quá mức đến chỗ không cứu vãn nổi!

Tòa án Nhân dân huyện Mỹ Đức hôm 8+9/8/2017 đã xét xử sơ thẩm 14 bị cáo nguyên là cán bộ xã Đồng Tâm và huyện Mỹ Đức, Hà Nội về những vi phạm liên quan đến việc quản lý đất đai xã Đồng Tâm.

Tuy nhiên, những vi phạm về đất đai này không hề liên quan đến khu đất đồng Sênh và khu sân bay Miếu Môn mà nhiều năm nay người dân Đồng Tâm và chính quyền xảy ra tranh chấp, mâu thuẫn.

Bản tin nói rõ là 14 người sẽ hầu tòa đều là những lãnh đạo, cán bộ của UBND xã Đồng Tâm và một số phòng ban chuyên môn của huyện Mỹ Đức, trong đó bao gồm những nhân vật như 3 nguyên chủ tịch UBND, một bí thư, một chủ tịch HĐND, trưởng ban tài chính...

